

DEVİRİMCİ YOL

Sayı: 36 - HAZİRAN 1980 - 10 TL

Faşizm, halka karşı ilan edilen bir savaştır

Faşizm bir savaştır!

Faşizm, sömürücülerin tüm emekçi halka karşı ilan ettiği bir savaş ve bütün bir halkın ekmeğine, özgürlüğüne ve canına yönelen bir tehdittir.

Faşistler, bu açık gerçeği sanki hergün yeniden kanıtlamak ve bu gerçeği bir türlü görmek istemeyen şaşkınlara kafasına sokmak istercesine saldırıyorlar. Azgınca ve pervasızca cinayetler işliyorlar. Bütün hayatını halkına adayan doktorları, avukatları, öğretmenleri, işçileri ve tazecek yürekleri sadece ve sadece emekçi halkı için çarpan gençlerimizi birer-ikişer acımasızca katlediyorlar...

Bu saldırıların son zamanlarda, özellikle sıkıyönetimin ve yeni MC'nin kendilerine sağladığı geniş imkanlar sayesinde iyice yaygınlık kazandığı; ve CHP'nin il ve ilçe yöneticilerine yönelik saldırıların da iyice arttığı görülmektedir. Faşist saldırıların sadece devrimcilere değil, sadece CHP'lilere de değil, MSP'lilere kadar uzanan en geniş kesimlere yöneldiği görülmüştür.

Faşist saldırıların yaygınlaşması herşeyden önce faşistlerin yurt çapında yürüttükleri hakimiyet kurma savaşına hız verdikleri ve yeni -faşistleştirilmiş- mevziler elde etmeye çalıştıklarını ortaya koymaktadır. Faşistler bu şekilde son yıllarda devrimci hareketin gelişmesinin sonucunda kaybettikleri mevzileri sıkıyönetimin ve diğer resmi güçlerin desteği ile yeniden ele geçirmeye çalışmaktadırlar.

Faşist saldırıların yaygınlaşması ve toplumun değişik kesimlerine yönelmesi toplumda varolan siyasal kutuplaşma ve kamplaşmanın bugüne kadar Türkiye tarihinde görülmedik boyutlara ulaşmasına yolaçmaktadır. Çatışmalar yurdun ve toplumun her kesimini kaplamıştır. Faşist saldırılarla beraber, korkunç bir enflasyon ve pahalılığın sonucu olarak halk muhalefeti de, devrimci mücadele ile birlikte durmadan genişlemektedir.

Bütün bunlar, kuşkusuz şimdi ortaya çıkan gelişmeler değildir. Sürekli vurgulayageldiğimiz gibi, yıllardır yaşanan olaylar kaçınılmaz sonuçlarını, toplumun en geniş kesimlerini etkileyecek ve sarsacak şekilde, ortaya çıkarmaktadır.

Bu gelişmelerin, beraberinde yeni devrimci görevler de getirdiği ortadadır; daha doğrusu bugüne kadar defalarca vurgulanmış olan devrimci görevler, şimdi bir kat daha fazla bir önem kazanmaktadır. Devrimci önderlik görevlerinin yerine getirilebilmesi için bütün bu gelişmeler doğru bir şekilde değerlendirilmeli; Devrimci mücadelenin görevlerinin genişlediği, hedeflerin de giderek büyüdüğü iyi kavranmalıdır.

Faşizmin hakimiyet kurma ve yoketme savaşına karşı emperyalizmin ve yerli uşaklarının bütün bir halkın ekmeğine, özgürlüğüne ve yaşama hakkına yönelen bu savaşa karşı, anti-faşist bir savaş kesinlikle gereklidir.

Faşistlerden uzaklaştırılması mümkün olan herkesi tarafsızlaştırmalı; emperyalizmin uşağı bir avuç sömürücü ve onların köpeklerini bütün emekçi halk kesimlerinden tecrit edebilmek için çalışmalı; faşist saldırı ve tehdide maruz kalan herkesle birleşmeli, faşistlerin halka yönelen her türlü saldırı ve baskısına şiddetle karşı çıkılmalı; döktükleri kan asla yerde kalmamalı, halka kalkan eller mutlaka kırılmalıdır...

Bu gerçekler şimdi, çok daha geniş kitleler tarafından açıkça görülebilmekte; kitleler içinde varolan faşizme karşı barışçı hayaller hızla yıkılmaktadır.

Bütün bunlara rağmen faşizme karşı devrimci bir mücadele anlayışı konusunda zararlı ve tereddütlü eğilimlerin, özellikle çeşitli oportünist gruplar tarafından hala savunulmaya çalışıldığı da ortadadır. Örneğin hala halk içinde faşizme karşı biriken tepkileri ve yükselen halk muhalefeti devrimci bir doğrultuya yönlendirme ve en geniş halk kesimlerini faşizme karşı birleştirme görevleri ile, faşist saldırılara karşı militan bir mücadelenin örgütlenmesi görevlerini birbirine zıt şeyler olarak gören anlayışlar hala savunulabilmektedir. Oysa, ancak faşist saldırı ve tehditler gerektiği gibi etkisizleştirilebildiği takdirde, faşizme karşı geniş kesimlerin tepkileri geliştirilip örgütlenebilir; faşistlerin döktükleri kan gerçekten yerde kalmaz, halka kalkan eller gerçekten kırılırsa, halkın faşizme karşı direniş azmi güçlendirilebilir. Ve yine ancak faşizme karşı en geniş kesimler birleştirilebilirse, faşizm yenilgiye uğratılabilir.

Bu devrimci anlayışa çeşitli saçma gerekçelerle karşı çıkanlar hala vardır.

Kimileri faşizme karşı olan herkesin birleşerek, kararlılıkla ve cesaretle savaşmasından başka bir yol olmadığını anlamaya yanaşmıyor; kimileri de "ortada savaşan iki ordu olmadığı için savaştan söz edilemez" diye diye, aptallıktan başka bir mana ifade etmeyen bir oportünizmi hala savunmayı sürdürüyor.

Bütün bu zararlı ve tereddütlü eğilimler yenilmelidir.

Faşistler, "ya tam susturacağız, ya kan kusturacağız" diye diye, devletin resmi kuvvetlerinin desteğiyle, hiçbir savaşta olmadığı kadar alçakça cinayetler işleyerek apaçık bir savaş yürütüyorlar.

Emperyalistlerin ve sömürücü büyük patronların adına halka karşı yürütülen bu savaşa karşı, kararlılıkla ve cesaretle savaşmaktan başka bir yol olmadığı; faşizme teslim olmamak için, yaşamak için bu ölüm kalım savaşı neyi gerektiriyorsa onu yapmaktan başka bir yol olmadığını hiç kimsenin aklından çıkarmamalı ve bu gerçek herkese iyice kavratılmalıdır.

Çünkü ancak bu şekilde, faşizm yenilebilir, halk kazanabilir.

DEVİRİMCİ
YOL

(Teknik nedenlerle yeterli sayıda basılamayan Devrimci Yol 35. sayıdaki başyazıyı güncelliği nedeniyle yeniden yayınıyoruz).

ORTA DOĞU VE TÜRKİYE'DE DURUM VE ABD ÇIKARLARI

İran ve Afganistan'daki gelişmelerden sonra, tam ABD tarafından İran'a karşı yeni bir hareket geliştirilmeye başlandığı bir sırada İran'la Irak arasındaki (öteden beri süregelen) anlaşmazlıkların mevzii-sınır çatışmalarına dönüştüğü görüldü. Ve bu yandan Luksemburg'un 1 milyon dolarlık yardımı ve Cumhurbaşkanı'nın bir türlü seçilemeyişi ile meşgul olan Türkiye'de ve dünyada gözler bir kere daha Orta-Doğu'ya çevrildi. İran'da Kürtlerle merkezi hükümet kuvvetleri arasında çatışmalar sürüyor. ABD, Türkiye'den İran'a karşı ilan ettiği ambargoya katılmasını istedi...

1 Orta-Doğu'daki ABD politikaları, İran'ın ABD'den kopmasından sonra onun Orta Doğu'daki temel dayanağını oluşturan Mısır-İsrail cephesinin güçlendirilmesine yönelmiştir. Bir yandan Türkiye - S. Arabistan-Irak gibi ülkelerle bu cephe takviye edilmeye (ve mümkünse bir pakt altında birleştirilmesine) çalışılmakta, diğer yandan da Orta Doğu ülkeleri arasındaki gelişmelerden yararlanılarak İran'ın da katılacağı güçlü bir Arap-Filistin cephesinin oluşturulmasına engel olunmaya çalışılmaktadır. Gerek İran'la Irak arasındaki çatışmalar, gerekse İran içinde ve bölgede sınıfsal ve anti-empyralist bir temele oturmayan, dinsel ve "ulusal", vb. nedenlere dayalı çatışmalar, ABD emperyalizminin Orta-Doğu'daki yürüttüğü politikalarıyla tam bir uygunluk göstermektedir.

Bölge çeşitli ulusal ve mezhep ayrılıklarını bünyesinde taşımaktadır. (Sadece İran'da Arap ve Fars kökenliler, Kürtler, Azeriler ve Beluciler yaşamaktadır. Bunların bir çoğunda Şii ve Sunni mezheplerini benimsemekten ileri gelen ayrılıklar vardır). Irak-İran-Suriye gibi ülkelerin yönetimleri de mezhep bakımından farklılıklar göstermektedir. (İran, Irak'ın İran'daki Sunni Kürtleri kışkırttığını, Irak ise İran'ın, Irak'taki Şii'leri Sunni yönetime karşı kışkırtıp örgütlediğini ileri sürmektedir). Lübya ile birlikte İsrail'e karşı "kararlılık cephesinde" yeralan ve Irak'la ötedenberi çatışma halinde bulunan Suriye ise, Irak'ı, İran'a karşı tavrından dolayı *Amerikancılık* suçlamaktadır.

İran devrimi de gerçek bir halk devrimi tarafından gerçekleştirilebilecek olan şeyleri başaramamış, önderliğinin niteliğinden dolayı, ne içerdeki ne de dışarda bölge halkları ile arasında varolan sorunları çözememiştir. Irak'ta S. Hüseyin yönetimi ise uzunca bir süreden beri "batı yanlısı" bir politikaya yönelmiştir ve İran ile Irak arasında meydana gelen çatışmalarda sergilenen tavırları onun bu politikasının bir sonucu olarak değerlendirilmektedir.

Özetle ifade etmek gerekirse, Orta-Doğu ülkelerinin burjuva yönetimleri tarafından izlenen dar-tutarsız politikalar sonucu, bölge halkları arasında varolan ayrılık unsurlarının emperyalizm tarafından kolaylıkla istismar edilebilir bir hale gelmesine yolaçmakta ve bölge halkları arasında emperyalizme ve İsrail-Mısır cephesine karşı güçlü bir Filistin-Arap cephesinin kurulmasına mani olmaktadır.

2 ABD'nin Orta Doğu'da uyguladığı politikalar, kuşkusuz ki Orta Doğu'daki Amerikan çıkarlarının korunmasında Türkiye'nin de "en iyi" bir şekilde kullanılmasını da öngörmektedir. Orta Doğu'da işler gittikçe kızışırken, ABD'nin, İran'a karşı uyguladığı "Ambargo"ya Türkiye'nin de katılmasını istemesi ve tam da bu sıralarda Suudi Arabistan ile Amerikan petrol ve silah tekelleri arasındaki "esrarengiz" bir adam olduğu söylenen Kaşıkçı'nın "zuhur etmesi" ilginç bir rastlantı olmuştur.

Gerçi Türkiye'nin (hele bugünkü yönetim şekli ile) kendisinden talebedilen şekilde İran'a karşı yürütülecek "Ambargo"ya katılması pek kolay birşey olmadığı için bu gerçekleştirilememiştir. Ama ABD'nin Orta Doğu'da kendi çıkarlarının korunması için Türkiye'ye biçtiği rolün yerine getirilebilmesi için Türkiye ile yakından ilgilenmeye devam edeceğine hiç şüphe yoktur. Nitekim, ABD temsilciler meclisinin geçenlerde hazırlattığı raporda, Türkiye'nin Orta Doğu'daki Amerikan çıkarları açısından önemli bir rol oynayacağından söz edilerek, Türkiye'nin ihtiyacı olan ekonomik-askeri yardımlar konusunda olumsuz hareket edilmemesi talebedilmektedir.

3 Dışarda bütün bu gelişmeler olurken, içerde Cumhurbaşkanlığı seçimleri vesilesiyle egemen sınıfların yönetim çıkamazlarının belirli bir dönüm noktasına gelip tıkandığı gözlemlenmektedir.

Bu tikanıklığın nedeni, bugünkü koşullardaki bir Cumhurbaşkanı seçiminin, egemen sınıfların bunalımının çözümü için önderindeki yollar konusunda da belirli bir tercih (en azından bir yanın ağırlık kazanması) anlamına da gelecek olmalıdır.

Bu durum özellikle AP'nin çıkamazları ve kararsızlıkları ile de ilgilidir. Demirel, karşı karşıya bulunduğu açmazların bir sonucu olarak Cumhurbaşkanlığı seçiminin yarattığı "durumu alabildiğine zorlamakta, kendi açmazlarını çözebilecek bir yol aramaya çabalamaktadır.

Demirel bizim gizli faşizm dediğimiz (parlamentonun ve onun bünyesinde oluşan hükümetlerin yönetiminde etkin bir rol oynar *göründüğü*, fakat aynı zamanda kitlelerin düzene olan muhalefetlerinin bastırılabilmesi için resmi-sivil faşist saldırı araçlarının sonuna kadar uygulandığı) bir yönetim şeklini savunmaktadır.

Bilindiği gibi Demirel, en son bir erken seçimi hedefleyerek bugünkü Yeni MC'yi oluşturmuştu. Arada geçen uygulamalar giderek Demirel'in istediği gibi (bugün tekeli burjuvazinin buhrandan çıkış için diğer en kuvvetli tercihi olan "açık faşizm" in de yerini tutacak) bir güçlü iktidar oluşturabilmesi ve bu yolla egemen sınıfların iktidar krizinin çözülmesi imkânını yayıflatmakta ve hatta ortadan kaldırmaktadır.

İşte bu yüzden Demirel Cumhurbaşkanlığı seçimini bir yönetim şekli tartışması için köprü olarak kullanmakta, güçlü bir iktidarın oluşmasını sağlayacak yönde bir "Anayasa değişikliği" sorunu ortaya atılmaktadır.

Demirel'in "Anayasa değişikliği"nin gerçekleştirilmesindeki büyük güçlükleri bile bile böyle bir zorlamaya başvurabilmesinde, karşısındaki bir AP-CHP "diyalogu" geveleyip durmaktan başka birşey bilmeyen "Ecevit Politikası"nın da önemli bir payı olsa gerekir.

Ecevit, kendisinin birşey yapabileceğine her halde artık kendisi de inanmamaktadır. Bütün bu gelişmeler karşısında bir AP-CHP "diyalogu" önermekten başka yapacak

birşey bulamamaktadır. Bu politikanın anlamı ise şudur: Ecevit, hem düzenin buhrandan çıkışının, hem de kendi (yüksek!) siyasi geleceğinin "kurtuluşunun", AP ile CHP'nin anlaşarak kitlelerin devrimci muhalefetinin bastırılması ile sağlanabileceğini düşünmekte ve bundan başka bir çıkış yolu da görememektedir.

Ecevit'in ısrarla bir AP-CHP diyalogunu önerip durmayı adeta "tek politika" haline getirmesi özellikle Ordu ve Tekelci burjuvazi içindeki "açık faşizm" eğilimlerine karşı bir AP-CHP koalisyonunun tercihini kuvvetlendirmeye yöneliktir.

Bunun anlamı ise şundan ibarettir: Ecevit egemen güçlere "eğer işçileri ve yoksul halkı ezecekseniz bizimle beraber ezin, bu şekilde daha güzel ezersiniz. Bu şekilde 'açık faşizm' gibi çirkin ve tehlikeli ezme yollarına da lüzum kalmaz" demektir.

İşte Cumhurbaşkanlığı seçimleri, bütün bu "seçenekler" konusunda da belirli bir "seçme" anlamına geldiği içindir ki, bu konulardaki kararsızlık ve bocalamaları da kaçınılmaz olarak yansımaktadır.

4 Şimdilerde, hemen herkes tarafından egemen sınıfların yönetim çıkamazlarının ve ABD'nin Orta Doğu'daki çıkarlarının, Türkiye'de bir askeri faşist diktatörlüğü getirip dayatmakta olduğu kabul edilmektedir. Ancak, böyle bir değerlendirmeye kendi başına, yaşanan süreçteki egemen sınıfların temel politikalarını açıklamaktan uzak kalmaktadır.

Yalnızca bir açık faşizm ihtimalinden söz edildiğinde, ağırlıklı olarak hükümetin tayin edilmesinde ordunun doğrudan bir şekilde belirleyiciliği (ya da ordunun doğrudan idareyi ele alması) akla gelmektedir.

Oysa bugün yaşanan süreçte, egemen sınıfların sorunu sadece bu çerçeveye içerisinde sınırlı görülmemelidir. Bugün egemen güçler açısından ağırlıklı olarak sözkonusu edilmesi gereken sorun, Ordunun işçilere ve halka karşı doğrudan bir taraf olarak kullanıldığı bir iç savaş sürecinin geliştirilmesinden değerlendirilmelidir. Sivil faşist çetelerin, işçilerin-devrimcilerin ve halkın üzerine saldırtılması ile başlatılan bir iç savaş süreci, şimdi artık resmi devlet güçlerinin halka ve devrimcilere karşı daha etkin bir tarzda saldırtıldığı bir aşamaya doğru geliştirilmektedir.

Aslında bu sürecin daha şimdiden kısmen yaşanır durumda olduğunu söylemek yanlış değildir. Demirel hükümetinin kurulmasından sonra gündeme getirilen uygulamalar sonucu Ecevit tarafından başlatılan bir süreç hızla derinleştirilmekte, Demirel Orduyu kendi sevk ve idaresi altında işçilerin, gençlerin, halk kitlelerinin üzerine saldırmakta ve resmi devlet kuvvetleri giderek daha açık bir şekilde sivil faşist cinayet şebekelerinin hamiliği ve yardımcılığı görevini üstlenmektedir.

Yaşanılan sürecin en belirgin özelliklerinden biri, artık çoğu kere resmi devlet kuvvetlerinin açıktan yer aldığı kitlesel katliamların günlük ve sıradan bir olay haline getirilmesidir.

Açmazları derinleştikçe, Tarsus'da olduğu gibi kudurmuş köpekler gibi saldırıyorlar.

Her saldırılarını, bu zulüm ve sömürü düzeninin yıkılması doğrultusunda egemen sınıfların yeni bir açmazına dönüştürmek; ve yoksul halkımıza karşı işledikleri her alçakça cinayetin hesabını emperyalizmin ve sömürücü sınıfların bütün köpeklerinden teker teker sormak bizim de boynumuzun borcudur.

DEVİRİMCİ YOL.

1 MAYIS '80

29-30 Nisan ve
1 Mayıs günleri Genel
Direniş eylemlerinde

COSKUYLA KUTLANDI !

* Alman olağanüstü tedbirlere ve tehditlere rağmen, 29 - 30 Nisan ve 1 Mayıs günlerinde ülke çapında yaygın direniş eylemleri gerçekleştirildi.

* Genel Direniş süresince Ankara'da, İstanbul'da, Adana'da, İzmir'de ve yurdun dörtbir yanında onbinlerce kişinin katıldığı gösteriler düzenlendi. İşçiler üretimi durdurdular ve fabrikalarda direnişe geçtiler. Emekçi halk güçleri mahalle mahalle, köy köy baskı ve yasaklara karşı, mitingler, yürüyüşler ve korsan gösteriler düzenlediler. Okullarda forum, boykot ve işgaller yapıldı, devlet dairelerinde toplu iş bırakıldı, dörtbir yana pankartlar asıldı. Bu haklı direnişlere saldırmak isteyen sıkıyönetim güçleri ve polis çaresiz kaldı, şaşkına döndü. Çeşitli yerlerde çıkan silahlı çatışmalarda emekçi halk güçleri faşizmin baskı ve terörünü ezip geçtiler ve 1 Mayıs'ı kutladılar!

Yasaklar sökmedi ve sökmeyecek !

"Yıldönümleri" ya da "anma günleri" kuşkusuz ki yalnızca bazı sembolik merasimlerin yapıldığı günler olarak görülemez. Geçmişte yaşanan bazı olayların anılması ve bu amaçla şu veya bu şekilde bazı eylemlerin gerçekleştirilmesi, haldeki yaşamakta olan sınıflar mücadelesinin somut bir gerçekleştirme biçimine dönüşür. Bu nedenle, bütün anma günleri bugünün siyasal mücadele görevlerinin yerine getirilmesi açısından ele alınmak zorundadır.

İşte 1980 1 MAYIS'ı da, bu yüzden, işçi ve emekçi halk güçleri ile egemen-sömürücü güçler arasındaki mücadelenin bir parçası haline geldi.

Egemen - sömürücü sınıflar ve onların tüm askeri-siyasi güçleri, 1 Mayıs'ı bu yıl da işçi sınıfına ve tüm emekçi halk güçlerine karşı sürdürdükleri savaşın ve saldırıların bir parçası haline getirmeye çalıştılar; 1 Mayıs'ın yaygın bir şekilde kutlanmasını yasaklamaya ve bu şekilde 1 Mayıs kutlamalarının, emekçi halkın direniş mücadelesini yaygınlaştırıp, güçlendirmesini önlemeye çalıştılar. Ve bu amaçla bütün güçlerini seferber ettiler; eski yasakladıkları şeyleri birkaç kere daha yasakladılar; tehditler savurarak ve yeni yeni cinayet ve katliamlar işleyerek halkın gözünü korkutmaya çalıştılar. Ve bütün bunları emekçi halka karşı bir gözdağı ve kendi sarsılmaz(!) "hakimiyetlerinin" bir göstergesi haline getirmeye çalıştılar.

Elbetteki buna karşılık, devrimci güçler de, 1 MAYIS'ın kutlanmasını emekçi halkın direniş mücadelesinin yaygınlaştırılıp, güçlendirilmesi açısından ele alacaklar ve egemen güçlerin tüm tehditlerine, yaygara ve gözdağılarına ve de "katmeril" yasaklarına karşı 1 Mayıs'ın en yaygın biçimde kutlanmasını gerçekleştirmeye çalışacaklardı. Bu mücadelelerin ise, 1 Mayıs günü -önceden tayin edilen bir yer ve zamanda- belirli bir merasimin yapılması şeklinde dar bir anlayışla ele alınamayacağı da ortada idi.

Bu yüzden Devrimci halk güçleri tarafından 29-30 Nisan ve 1 Mayıs günleri tüm yurt sahında yaygın direniş eylemlerinin ve 1 Mayıs gösterilerinin gerçekleştirilmesi kararlaştırıldı.

Egemen güçlerin bütün debelenmelerine (ve birçok sözde solcu grubun 29-30 Nisan direnişlerinde bozgunculuk yaparak egemen sınıfların güçlerine güç katma çabalarına!) rağmen 1 Mayıs 1980, bu devrimci politikanın ve devrimci halk güçlerinin zaferiyle sonuçlanmıştır.

Ordu ve polis birlikleriyle zırhlı araçlarıyla bütün büyük şehirlerin sokaklarını adeta işgal ettiler; gökyüzünde dolaştırdıkları helikopterlerden halkın üzerine ateş açtılar, ellerindeki tüm imkanlarını seferber ettiler; 1 Mayıs Alanına kimseyi sokmayarak bayrak çekme töreni düzenlediler...

Ama hiçbir şey 1 MAYIS'ın, bu yıl da en geniş ve yaygın bir şekilde kutlanmasını önleyemedi. İşçiler, öğrenciler, memurlar ve geniş emekçi halk kitleleri faşizmin tüm baskı ve yasaklarını çiğneyip geçerek, 1 MAYIS kutlamalarına katıldılar. 29-30 Nisan ve 1 Mayıs günleri, çeşitli biçimlerde gerçekleştirilen eylemler başta sıkıyönetim güçlerini olmak üzere tüm baskı güçlerini adeta şaşkına çevirdi.

TRT ve basın aracılığıyla olayları "olmamış" gibi göstermeye çalıştılarsa da, gerçekleri örtbas etmeye güçleri yetmedi. Gerçekleri aktarmaya çalışan Cumhuriyet ve Demokrat gazetelerinin yanısıra örneğin Hürriyet ve Günaydın bile 29'unda "Ankara'nın altının üstüne getirildiğini ve güvenlik kuvvetlerinin şaşkına döndüğünü" yazmak zorunda kaldı.

Buna rağmen Demirel 1 Mayıs akşamı, TRT'nin olayları vermemesinden yararlanarak, "1 Mayıs'ı kutlatmadıklarımızı" söyleyerek horozlanmaya kalkıyor, kendisi çalıp, kendisi oynuyor du.

Oysa Demirel TV'de sözde devletin, yani hakim sınıfların gücünü gösterdiğini kanıtlamaya çalışırken, Ankara'nın birçok mahallesinde, binlerce kişilik gruplar, göklere yükselen ateşlerin etrafında ellerindeki meşallerle 1 Mayıs'ı kutluyorlar, marşlar söylüyorlardı. "Yaşasın 1 Mayıs" sloganları yamaçlardan, vadilerden yankılanan otomatik silahların takırdılarını (ve de TV cihazlarındaki Demirel'in cızırtılarını) bastırarak göklere yükseliyordu.

* Başbakan Demirel, 1 Mayıs günü akşam TV'den "1 Mayıs'ı kutlatmadıklarımızı" söylerken bile sokaklarda 1 Mayıs gösterileri devam ediyordu.

ORTAK AÇIKLAMA

Devrimci Yol, Halkın Kurtuluşu, Devrimci Sol, Sosyalist Vatan Partisi ve Ala Rızgari, 29-30 Nisan ve 1 Mayıs günlerinde yapılması kararlaştırılan Genel Direniş'le ilgili olarak aşağıdaki ortak açıklamayı yaptılar.

"İşçi sınıfının uluslararası birlik ve mücadele günü olarak dünyanın her tarafında kutlanmakta olan 1 Mayıs'ın Türkiye'de kutlanmasına hiçbir yerde izin verilmemesini, TARSUS KATLAMI örneğinde olduğu gibi emekçi halklarımız üzerindeki faşist baskıların, katliamların ve işkencelerin ahlallığına yoğunlaştırılmasını protesto etmek, sıkıyönetimin ve hükümetin 1 Mayıs yasaklamalarına karşı 1 Mayıs'ın en güçlü bir şekilde kutlanması anlamına gelmek üzere, aşağıda belirtilen 5 devrimci grup tarafından bütün Türkiye çapında direniş eylemlerinin yapılmasına karar verilmiştir.

"1 Mayıs yasaklarını, işkenceleri ve katliamları protesto ve 1 Mayıs'ı kutlama amacıyla bugün (29 Nisan) başlatılan eylemler 1 Mayıs sonuna kadar sürecektir.

"Genel Direnişimiz tamamen haklı ve meşrudur. Egemen sınıflar, iktidar, sıkıyönetim kuvvetleri sınır tanımaz-durmak bilmez bir baskı ve terör krizine tutulmuşlardır. Tek suçu yola kasıs yapmak olan yoksul insanları hunharca süngüleyerek katlediyorlar. En basit demokratik hakların kullanılmasına bile izin vermiyorlar. Yoksul Kürt halkı üzerinde de binbir

baskı ve tertip uyguluyorlar. Yoksulluk içinde kıvranan işçilere ve emekçilere senenin bir tek günü, dünyanın her tarafında işçilerin ve emekçilerin günü olan 1 Mayıs'ı bile çok görüyorlar.

"Bu zulme, bu sınır tanımaz yasaklılığa, bu ölçsüz hunharlığa, bütün emekçilerin, bütün yurtseverlerin, bütün devrimcilerin ve halklarımızın omuz omuza direnmesinden başka bir yol yoktur. Egemen sınıfların ve onun resmî-sivil militarist güçlerinin sınır tanımaz baskılarına, yasaklarına ve hunharca işlenen katliamlara sessiz kalmak, bütün bunlara ortak olmaktan da öte, bu zulmün daha da artırılmasına yardımcı olmak anlamına gelecektir. Bu yüzden direnişimiz sonuna kadar haklı olduğu kadar, emekçi halklarımıza karşı yerine getirilmesi zorunlu bir demokratik görevdir de.

"Direniş eylemleri başta Tarsus katliamı olmak üzere tüm katliam ve baskıları, işkenceleri ve 1 Mayıs yasaklamalarını protesto etmek ve 1 Mayıs'ı kutlamak amaçlıdır. Bu yüzden protesto eylemlerine müdahale ve saldırı sonucu meydana gelecek tüm olaylardan egemen sınıfların iktidarı sorumlu olacaktır."

1 MAYIS 1980, FAŞİZMİN BASKI VE YASAKLARINA KARŞI BİR DİRENİŞ GÜNÜ OLDU

İSTANBUL

1 Mayıs günü alınan çok sıkı güvenlik önlemlerine, jandarma ve polislerin şehri adeta lıgal etmesine rağmen birçok yerde korsan mitingler, yol kesme, gösteriler, kahve konuşmalarıyla 1 Mayıs coşkusuyla kutlandı.

SEFAKÖY'de 300 kişinin katıldığı bir korsan miting düzenlendi. 2 pankart asıldı ve sıkıyönetim kuvvetleri ile çatışma çıktı. Çatışma sırasında devrimciler barikatlar kurarak kendilerini savundular. Bu şekilde 1 saat kadar devam eden çatışma Kanarya'ya kadar yayıldı.

ZEYTİNBURNU: Çirpici'da 50 kişinin katıldığı bir korsan miting yapıldı. Londra asfaltında Yeşiltepe ve Çirpici'da ateş yakılarak yollar bir süre trafiğe kapatıldı.

GÜNGÖREN'de fırın işçileri iş bırakma eylemine giriştiler. Jandarma'nın müdahalesiyle yeniden çalışmaya zorlandılar.

ESENLER'de 3 ayrı yerde kırk kişi katıldığı korsan mitingler düzenlendi. Altıntepsi'de HK taraftarları ile ortaklaşa bir korsan miting yapıldı.

KÜÇÜKKÖY'de çeşitli yerlere pankart asıldı ve öğleden sonra bazı yollar trafiğe kapatıldı.

ÇİFTLİK GECEKONDU M.: Akşam saatlerinde HK, DHB ve Partizan taraftarları ile ortaklaşa olarak 200 kişinin katıldığı bir korsan miting düzenlendi. Tepelerde de mücadele ateşleri yakıldı.

GAZİOSMANPAŞA'da çeşitli yollar trafiğe kapatıldı ve yollarda ateşler yakıldı.

İSTİNYE'de akşam saatlerinde Pazarcı mevkinde 80 kişilik bir halk topluluğunun katıldığı bir korsan gösteri düzenlendi.

SARIYER'de HK ve Partizan taraftarları ile ortaklaşa düzenlenen korsan miting uzun bir süre devam etti, mitingde davul zurna çalındı ve 1 Mayıs kutlandı.

HİSARÖSTÜ'nde BY ve Birlikim taraftarları ile ortaklaşa şekilde 70-80 kişinin katıldığı korsan gösteriler düzenlendi.

EDİRNE

1 Mayıs günü Edirne'de devrimciler bir miting düzenlediler. Mitinge 1 500 kişi katıldı. Polislerin miting katılmaya gelen halkı kimlikleri olmadığı gerekçesiyle alana sokmaması, gözetimine alması gibi çeşitli baskıları 1 Mayıs mitinginin başarılı bir şekilde gerçekleştirilmesini engellemeyemedi. Edirne'deki diğer sol grupların 1 Mayıs direnişine karşı ilgisiz tavır takınmaları ise halk tarafından tepkiyle karşılandı.

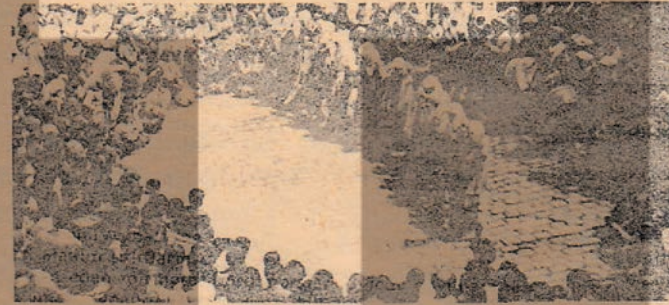
ULUKIŞLA

Belediye binası önünde yapılan mitingde 2 000 kişi katıldı. Niğde'den miting gelmek isteyen 500 kişi de polis tarafından engellendi.

FATSA

1 Mayıs günü, Demirel'in "1 Mayıs'ı kimseye kutlamayız, bu sokaklar bizindir, kimseye bırakmayız" şeklindeki sözlerine ve Ordu valisinin tüm yasak ve tehditlerine, mitingde memur-öğretmen ve öğrencilerin katılmasını yasaklayan genelgesine rağmen, Fatsa halkı kadınıyla, erkeğiyle, işçisiyle, köylüsüyle, çocuğu, gencl, yaşlısıyla miting alanını doldurdu. Olgarşinin yasakları sökmedi ve 1 Mayıs bir mücadele günü olarak kutlandı.

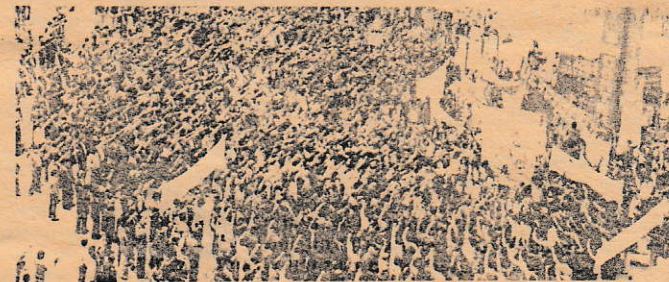
AYBASTI

1 Mayıs günü Aybastı'da yaklaşık 2 000 kişinin katıldığı bir miting düzenlendi. Hakim sınıfların çeşitli engellemelerine rağmen coşkulu bir şekilde devam eden mitingde, koro marşlar söylendi, davul-zurna eşliğinde halk oyunları oynandı ve 1 Mayıs'la ilgili konuşmalar yapıldı.

GAZİPAŞA

1 Mayıs günü düzenlenen mitingde 500 kişi katıldı. Halk tarafından büyük bir ilgi gören ve belediye başkanı ile CHP ilçe başkanının da katıldığı miting 6 saat kadar devam etti. Güvenlik kuvvetlerinin mitingde pankart taşınmasını engelleme yolundaki cabaları boşa çıkartıldı. Mitingte Devrimci Yol'dan başka "Birlik Yolu" da 35 kişiyle katıldı.

UŞAK

1 Mayıs günü (HK'nın izin aldığı) mitingde Devrimci Yol 3 250, HK 1 100, Askıcılar 100-150, KSD 50 kişilik bir kitleyle katıldılar. Bölgede direniş öncesinde faşizmin yoğunlaştığı tüm baskı ve tehditlere rağmen miting bu şekilde gerçekleştirilmesi olumlu bir durumdu.

ANKARA

1 Mayıs günü de 29 - 30 Nisan'da başlatılan gösterilere devam edildi. Sıkıyönetimin son derece yoğun tedbirlerine rağmen Şentepe, Tuzlucayır, İncirli ve Dikmen-İker mahallelerinde büyük gösteriler düzenlendi. Bu dört büyük kitle gösterisi dışında çeşitli mahallelerde de korsan gösteriler yapıldı. TUZLUÇAYIR'da saat 19:30'da bin kişilik bir gösteri planlandı. Aynı anda civar mahallelerde düzenlenen ufak çaplı gösteriler ve eylemlerle polis ve jandarmanın dikkatinin kısmen de olsa başka yerlere çekilmesi sağlandı. Tuzlucayır'da gösterinin başlamasıyla birlikte sıkıyönetim kuvvetleri ateşe başladılar. Barikatlardan da aynı şekilde savunma ateşleri başlatıldı. Çatışma süren miting yapılabileceği alana girebilen 250 kişilik kitle gösteriyi 7-8 dakika kadar sürdürdü, 750 kişi alana giremedi. Civar bölgelere de yayılan çatışma 30-40 dakika kadar sürdü. PIYANGOTEPE'de saat 19:30'da 800 kişinin katıldığı bir korsan miting yapıldı. Barikatlar asmaya çalışan jandarmalar atılan dinamitler ve otomatik silah ateşi karşısında çil yavrusu gibi dağıldılar, kitleye yaklaşmadılar. Jandarmanın yakalayabildiği iki-üç kişiyi mahallenin kadınları jandarmanın elinden kurtardılar. ŞENTEPE'de saat 19:30'da Güventepede yapılan mitingün başlangıcında polis ve jandarma müdahale edilince çatışma başladı. Kısa sürede bütün bölgeye yayılan çatışma iki saat kadar devam etti. DİKMEN İKER mahallesinde ise saat 20'de büyük bir kitle gösterisi düzenlendi. Mesalelerin taşındığı ve barikatlarda büyük ateşlerin yakıldığı mitingde sıkıyönetim kuvvetleri müdahale edemedi. Gösteri devam ederken, miting alanından 1 km uzakta kurulan barikatlardan açılan İhtar atışlarıyla sıkıyönetim kuvvetlerinin kitleye saldırması önlendi. Şentepe'deki miting coşkulu bir şekilde sona erdi.

SAMSUN

1 Mayıs günü Çiftlik'te teypten 1 Mayıs'la ilgili yayın yapıldı. Anfi kullanıldığından geniş bir alandan dinlenebilen yayını geniş bir halk topluluğu izledi. Yayın bittikten sonra teyp infilak etti. M.Pazar'da da bir plak stüdyosuna geçici olarak el konuldu ve 1 Mayıs'la ilgili yayın yapıldı.

1 Mayıs'da hiç bir grup kitle gösterisi düzenleyemedi. KSD'ciler ara sokaklardan birinde bir korsan miting yapmaya çalıştılar-sada başarısız oldular. Bilindiği gibi KSD'ciler Samsun'daki yasal mitinglerini de iptal etmişlerdi. KSD'ciler ve HK'cılarla eylem birliği gerçekleştirilemedi.

MUĞLA

Muğla'da 1 Mayıs 1 500 kişinin katıldığı bir mitingle kutlandı.

1 MAYIS 1980'DE İŞÇİLER, EMEKÇİLER MİTINGLER YÜRÜYÜŞLER VE DİRENİŞ EYLEMLERİ YAPTILAR

MERZİFON

1 Mayıs günü Merzifon'da 5 000 kişinin katıldığı bir miting düzenlendi. Mitinge Yeni Çeltik ve Eski Çeltik maden işçileri, un fabrikalarının işçileri, civar köylerden ve ilçelerden gelen kalabalık bir halk topluluğu katıldı. Katılanlar arasında kadınların büyük bir kalabalık teşkil ettiği görüldü. Mitingte devrimci sloganlar büyük bir coşkuyla haykırıldı ve miting olaysız şekilde sona erdi.

BİGADIÇ

Bigadiç'te 1 Mayıs Yeraltı Maden-iş ve bazı demokratik örgütlerin düzenlediği mitingle kutlandı. Çoğunluğunu maden işçilerinin ve çevre köylerden gelen halkın oluşturduğu mitingte, Bigadiç maden işçileri üzerlerinde ocak giysileri, lambaları ve madencilik şapkalarıyla alana girdiler. Bütün engellemelere rağmen, 1 500 - 2 000 kişinin katıldığı miting devrimci coşkuyla tamamlandı.

DİVRİĞİ

1 Mayıs günü Divriği'de devrimcilerin düzenlediği mitingte çoğunluğunu işçi ve köylülerin oluşturduğu 5 000'i aşkın bir halk topluluğu katıldı. Hükümet meydanında yapılan konuşmalardan sonra yürüyüşe geçildi. Yürüyüş korteji şehrin içinde dolaştıktan sonra tekrar Hükümet meydanına gelindi ve devrim andı içildikten sonra miting olaysız şekilde sona erdi. Mitinge 300 kadar HK taraftarı ve 200 civarında da Partizan taraftarı katıldı.

BARTIN

1 Mayıs günü Bartın'da devrimciler tarafından düzenlenen miting güvenlik kuvvetlerinin bütün engelleme çabalarına rağmen başarıyla gerçekleştirildi. Miting günü çevre II ve ilçelerden gelen birçok kişi polis tarafından çeşitli bahanelerle alıkonarak miting sona erdikten sonra serbest bırakıldı. Bütün baskılara rağmen yüzlerce maden işçisi, öğrenci, öğretmen, memur ve köylü devrimci sloganlar haykırarak mitingde katıldılar. Devrimci-Yol pankartı arkasında 1 300 kişi, KSD pankartı arkasında 400 kişi ve Birlik pankartı arkasında 20 kişi yürüdü. Polis pankart indirme doğrultusundaki baskılarına karşı çıkıldı ve hiç bir pankart indirilmedi. Konuşmalardan sonra devrim andı içildi ve miting olaysız şekilde sona erdi.

ASKALE

Askale'ye bağlı Penek, Hacıhamza ve Çınar köylerinde 1 Mayıs günü düzenlenen çeşitli toplantılarda 1 Mayıs kutlandı.

ARTVİN

1 Mayıs'ta miting yapmak için alınan iznin iptal edilmesi üzerine; Şavşat, Ardanuç ve diğer yerlerde 5-6 köy halkı bir araya gelerek, 8 ayrı yerde 2-3 000'er kişilik korsan gösteriler düzenlediler. Bu gösterilerle 1 Mayıs coşkuyla kutlandı.

KUMLUCA

1 Mayıs, düzenlenen mitingle kutlandı. Faşistlerin jandarma ve polis desteğinde mitingte saldırma çabaları boşa çıkarıldı ve miting bir yürüyüşle sona erdi.

İZMİT

1 Mayıs günü pazar yerinde yapılan bir korsan mitingle 1 Mayıs kutlandı.

MERSİN

DİSK'in düzenlediği mitingte yaklaşık olarak 12 000 kişi katıldı. Büyük bir çoğunluğunu işçilerin oluşturduğu Devrimci Yol kortejinde 5 000 kişi yürüdü. Adana'dan, Hatay'dan ve Ceyhan'dan gelen Devrimci işçilerin bir kısmını sıkıyönetim engellemiştir.

Miting öncesindeki bütün olumsuzluklara rağmen, devrimciler miting alanına hakim oldular. KSD'ciler ve İGD'çiler biner kişilik gruplarla mitingde katıldılar. DİSK 2 000 kadar üyesiyle mitingde katıldı. Miting boyunca sürekli olarak devrimci sloganlar haykırıldı. Miting genel olarak olaysız şekilde sona erdi.

TUNCELİ

Ovacık ve Hozat'ta da 1 Mayıs direnişi ile ilgili korsan mitingler düzenlendi. Tunceli'de HK taraftarlarının düzenlediği 1 Mayıs gösterisinde polisle çatışma çıktı.

FINDIKLI

1 Mayıs günü HK ve DHB ile anlaşarak şehir meydanında toplanıldı. Saygı durusundan sonra halk oyunları oynandı. Gösteriyi geniş bir halk topluluğu izledi. Polis müdahale edemedi.

İZMİR

Çimentepe, Gütepe ve Çamdıblı geçeköndü mahallelerinde yapılan üç ayrı kitle gösterisiyle 1 Mayıs coşkuyla kutlandı.

MALATYA

Hilan, Dilon, Pirmirli gibi çevre köylerde ve Küreçik köylerinde yapılan törenlerde 1 Mayıs kutlandı.

BURSA

1 Mayıs günü Mesken mahallesinde korsan gösteri yapıldı. Ve çeşitli yerlere pankartlar asıldı.

HAVZA

1 Mayıs günü devrimciler kadın-erkekli 300 kişilik bir halk topluluğunun katıldığı bir korsan gösteri düzenledi. Devrimcilerin kararlı tutumu sonucu jandarma ve polisin barikatları aşarak gösteri başarıyla tamamlandı. Aynı gün HK'çılar da 150 kişinin katıldığı bir yasal miting yapmakla yetindiler.

29 - 30 NİSAN'DA EMEKÇİ HALK GÜÇLERİ FAŞİZMİN SALDIRILARINA KARŞI YİĞİTÇE DİRENDİLER

İSTANBUL

● AKSARAY

28 Nisan'da Hukuk, İktisat, İşletme, Eczacılık, Y. Dil, ler'de bütün sınıflarda forumlar düzenlendi. Mahmutpaşa'da 100 kişinin katıldığı bir korsan miting yapıldı.

29 Nisan'da İşletme Fakültesinde (HK ve askıcıların bütün olumsuzluklarına rağmen) devrimciler işgal eylemini gerçekleştirdiler. İşgal iki saat kadar sürdü, 63 kişi gözaltına alındı.

30 Nisan'da bütün birimler de forumlar düzenlendi ve birgünlük boykot kararı alındı.

Feriköy Lisesi'nde ise 30 Nisan günü işgal eylemi kararlaştırıldı. Jandarmanın olağanüstü tedbir alması üzerine HK ve askıcıların çekingen davranması nedeniyle işgal eylemi saat 11'e kadar yapılmadı. Daha sonra ortak imzalı ve "1 Mayıs Direnişinde Gençlik Ön Savaşları" yazılı bir pankart asıldı ve eylem başlatıldı. Okulu jandarma sarmasına rağmen çevreden açılan ateşle jandarmanın bir süre oyalanması sağlandı. Öğrenciler saat 13'de işgal eylemine son verdiler ve bir korsan miting düzenledikten sonra dağıldılar. Fındıklı Ticaret, Atatürk, Galatasaray, Maçka Teknik Liselerinde de diğer gruplarla ortaklaşa forumlar düzenlendi.

● BEŞİKTAS

29 Nisan'da Işık Mühendislik, Kabataş Lisesi, UESYO, Tatbiki Güzel Sanatlar YO, DGS ve İDMMMA öğrencileri saat 12'de forumlar düzenledikten sonra aynı anda dışarı çıktılar, trafiği kestiler ve sloganlar atarak yürüyüşe geçtiler. Tatbiki Güzel Sanatlar YO'da diğer siyasetler ortak eylemi kabul etmelerine rağmen askıcılar forumdan sonra yola çıkılması sırasında trafiği kesen öğrencilerin arasına girerek caddeden yürünmesini istedikler, aksi halde jandarmanın kitleyi tarayacağını iddia ettiler. UESYO'da öğrenciler forumdan sonra yola çıktılar. Yürüyüşe bazı HK'cılar da katıldı. Korsan yürüyüş sırasında MİYO önünden geçerken askıcıların bu okulun kapısını tutatarak öğrencilerin yürüyüşüne katılmasını engelledikleri görüldü. Askıcılar daha sonra öğrenciler toplu şekilde değil de 3-5 kişilik gruplar halinde okuldan çıkmaya zorlandılar. Işık Mühendislik'te de forum düzenlendi ve HK'cıların da katıldığı bir korsan yürüyüşü yapıldı. Askıcılar bir gün önceden boykot kararı alarak kitlenin 30 Nisan'da okula gelmesini engelleyici yönde bir tavir içine girmişlerdi. Kabataş Lisesi'nde ise 29 Nisan'da diğer okullarla aynı anda forum düzenlendi ve korsan yürüyüşü başlatıldı. Jandarmanın müdahalesi yüzünden ancak 500 kadar öğrenci dışarı çıkabildi. 10 ceme dolusu jandarma okulun etrafını kuşatarak öğrencilerin üzerine ateş etmeye başladı. Öğrenciler okulu işgal edip, boykot kararı aldılar. 30 Nisan'da forum ve boykotlarla eylemler devam etti.

● İTÜ'de askıcılar ve HK 29 Nisan günü genel direniş eylemlerine, "ortak platform direnişi erteledi" diyerek katılmayacaklarını belirttiler. İTÜ-DER toplantısında iki günlük direniş kararı alınmasına rağmen, öğrenci kitlesi içerisinde direniş kararının iptal edildiğini 30'una alındığını yayarak, eylemleri engellemeye kalkıştılar.

Bütün bu olumsuzluklara rağmen devrimciler 29 Nisan'da forum ve boykot yaptılar. 30 Nisan günü Maden Fakültesinin işgali (jandarmanın sıkı güvenlik alması, diğer siyasetlerin olumsuzluğu nedeniyle) gerçekleşemediği için 500 kişilik öğrenci topluluğu Beşiktaş'a doğru yürüyüşe geçti.

● SEFAKÖY: 29 Nisan'da 40-100 kişi arasında halk topluluğunun katıldığı 4 ayrı korsan miting yapıldı. Londra asfaltında ve altı yerde ateş yakıldı. 6 pankart asıldı. Mintax, Tuğmak, Zetip ve Mastas fabrikalarında forumlar düzenlendi. Lise'de de öğrenciler forum yaptılar.

30 Nisan'da 150-250 kişinin katıldığı 2 korsan miting düzenlendi. 4 ayrı yerde de yollar bir süre trafiğe kapatıldı. Mintax ve Belediye'de forum düzenlendi ve iş bırakma kararı alındı. Mastas'da ise bir günlük direniş eylemi gerçekleştirildi. Lise'de yeniden forum yapıldı. Gösteri yapılacağı sırada jandarma ile çatışma çıktı.

● KANARYA, HALKALI, AVCILAR: 29-30 Nisan günlerinde 4 ayrı korsan miting gerçekleştirildi. Ayrıca çeşitli yerlerde yollar bir süre trafiğe kapatıldı. Avcılar'da Lise'de forum düzenlendi. Belediye'de düzenlenen forumdan sonra iş bırakma kararı alındı. İşyerini topluca terkeden belediye çalışanları (KSD, Partizan ve Aski taraftarlarının da katıldığı) bir korsan gösteri yaptılar.

● YEŞİLKÖY: Ticaret Lisesi'nde 2 günlük boykot gerçekleştirildi.

● KOCASINAN: 26 Nisan'da Soğanlı'da 80 kişinin, 27 Nisan'da Sırinevler'de 100 kişinin katıldığı korsan mitinglerden sonra, Kocasinan'da 30 Nisan günü Londra asfaltında ve dört yerde yol bir süre trafiğe kapatıldı, polisle çatışma çıktı. Soğanlı'da da Birlik Yolu taraftarları ile ortaklaşa bir korsan miting düzenlendi. Kocasinan Lisesinde de boykot ilan edildi ve direnişe geçildi, 200 öğrenci gözaltına alındı. Belediye çalışanları direnişe geçerken, Vergi Dairesi çalışanları da bir forum düzenlediler. Sırinevler'deki pazar yerinde beş dakika kadar hoparılarla genel direniş ile ilgili yayın yapıldı. Askıcıların da Sırinevler'de bir korsan miting yaptıkları öğrenildi.

● OSMANİYE: 29 Nisan'da düzenlenen korsan gösteriye 50 kişi katıldı. Devrimciler gece yol kesmeye çalışırken jandarmanın müdahalesi üzerine çatışma çıktı. Çatışmadan sonra jandarma Birlikim taraftarı 2 devrimciye ateş açtı ve şehit etti.

● ZEYİNBURNU: 30 Nisan günü SVP, BY ve aski taraftarları ile ortaklaşa olarak 200 kişinin katıldığı bir korsan miting yapıldı.

● GÜNGÖREN: 29 Nisan günü DHB taraftarları ile düzenlenen korsan gösteri, jandarma ile çatışma çıkması yüzünden yarıda kesildi.

30 Nisan'da Belediye'de iş bırakma eylemi gerçekleştirildi. Lise'de forum düzenlendi ve boykot ilan edildi. 2 ayrı yerde de yol bir süre trafiğe kapatıldı.

● ESENEVLER: 29 Nisan günü akşam saatlerinde NEVTRON fabrikasının Devrimci Metal İş üyesi işçileri ve bölge halkının katılımıyla 300 kişilik bir korsan yürüyüşü yapıldı. Ayrıca kahvelerde de genel direnişe ilişkin konuşmalar yapıldı ve tepelerde mücadele ateşleri yakıldı.

30 Nisan'da çeşitli yerlere pankartlar asıldı ve yollar bir süre trafiğe kapatıldı. Esenler Lisesi'nde forum düzenlendi ve boykot ilan edildi. Akşam saatlerinde Maltepe'de MHP'li belediye encümen üyesinin evi halk tarafından yakıldı.

● KÜÇÜKKÖY: 29 Nisan'da Paşa mahalesindeki tepede 45 kişi ile bir korsan miting yapıldı. Çeşitli yerlerde yollar trafiğe kapatıldı.

30 Nisan'da Seyrantepe'de 35 kişinin katıldığı bir korsan miting düzenlendi. Çeşitli yerlerde yollar bir süre trafiğe kapatıldı.

● ÇİFTLİK GECEKONDU M.: 30 Nisan'da akşam saatlerinde HK, DHB ve Partizan taraftarları ile ortaklaşa olarak 200 kişinin katıldığı bir korsan miting düzenlendi. Bundan iki saat sonra tekrar, HK, DHB ve Partizan taraftarları ile ortaklaşa olarak 200 kişinin katıldığı meşaleli bir korsan gösteri yapıldı. Tepelerde de mücadele ateşleri yakıldı.

● GAZİOSMANPAŞA: 28-29-30 Nisan günlerinde çeşitli yollar trafiğe kapatıldı ve yollarda ateşler yakıldı.

● KARTAL: 29 - 30 Nisan günlerinde Lise, Endüstri Meslek Lisesi ve Orhan Gazi Lisesi'nde forumlar düzenlendi ve birer günlük boykotlar ilan edildi. Kartal, Soğanlı, Maltepe, Yakacık belediye işçileri iş bırakma eylemleri gerçekleştirdiler. Cevizli Tekel'de 30 Nisan günü ilk vardiya işçileri işi yavaşlattılar ve iş bıraktılar. KSD, vb. siyasetlerin etkisi altındaki işçiler iş bırakma eylemine katılmadılar.

● SARIYER: 30 Nisan'da akşam saatlerinde Tekel Kibrit fabrikasında HK ve Partizan taraftarları ile ortaklaşa yollara barikatlar kurularak korsan gösteri düzenlendi.

● İSTİNYE: 28 Nisan'da Çayır mahallesinde 40 kişinin katıldığı bir korsan miting düzenlendi.

30 Nisan'da Kavel işçileri vardiya çıkışında öğleden sonra 1 Mayıs'la ilgili bir toplantı düzenlediler ve ant içerek dağıldılar. Ak-

şam saatlerinde 40 kişilik bir korsan miting düzenlendi. Resitpaşa'da da korsan gösteriler yapıldı. Poligon'da akşam saatlerinde 90 kişinin katıldığı bir korsan miting gerçekleştirildi.

● HİSARÜSTÜ: 30 Nisan ve 1 Mayıs günlerinde BY ve Birlikim taraftarları ile ortaklaşa şekilde 70-80 kişinin katıldığı korsan gösteriler düzenlendi.

● PAŞABAHÇE: 29 Nisan'da Kavacık ve Çubuklu'da gece saatlerinde faşistlerle çıkan çatışma 2 saat kadar devam etti.

30 Nisan'da Paşabahçe Lisesi'nde boykot ilan edildi, Behçet Kemal Lisesi'nde barikatlar kuruldu ve okul üç saat kadar işgal edildi. İşgal sırasında jandarmayla çatışma çıktı, 54 öğrenci gözaltına alındı.

30 Nisan günü devrimcilerin öncülüğünde; Kürkcüoğlu, Senatör, Çamaşır, Kazova, Lider Çikolata, Gool-Klür, Teneke, Güveniş, Zafer Plastik, Kent Şekerleme, Nam Plastik, Dantel, vb. fabrikalarında direnişler gerçekleştirildi. Aynı gün ROCHE, PHILIPS, TOYA Makina San., ZETİP, NEVTRON, SAMURKAS, RAPIDUS, ELMAS, NİHAL, Zeytinburnu Et-Balık fabrikalarında iş bırakılarak 1 Mayıs coşkuya kutlandı.

ADANA

29 Nisan'da Yavuzlar, Kiremithane, Sinanpaşa'da 100'er kişinin katıldığı gösteriler yapıldı. Dağaloğlu, Dumlupınar, Meydan, Havuzlubahçe'de ortalama 200'er kişinin katıldığı gösteriler düzenlendi. Orta dereceli okulların bir kısmı tatil edildi, diğerlerinde de dersler boykot edildi. Meydan ve civarındaki 10 kadar ilkokulun öğrencileri de derslere girmediler.

30 Nisan'da Paktaş, Çukobirlik, Sümerbank, Altınova, Teksa, Mensa fabrikalarında işçiler, devrimci işçilerin önderliğinde üretilen durdurarak Genel Direnişe katıldılar. Sasa işçileri sabah erken saatlerde devrimci işçilerin önderliğinde Mersin-Adana karayolunu trafiğe kapattılar, pankart astılar. Genel işçileri sendika ağalarının yüzünden sadece bir saatlik iş bırakma eylemini gerçekleştirebildiler. Oleyis işçileri de çeşitli işyerlerinde iş bıraktılar. Tüm orta dereceli okullar dersleri boykot ederek direnişe katıldılar. Mühendislik, İktisat, Ziraat Fakülteleri ve Çukurova Üniversitesi öğrencileri dersleri boykot ederek çeşitli gösteriler yaptılar. Sümer, Yavuzlar, Kiremithane, Meydan, Dağaloğlu, Dumlupınar, Havuzlubahçe, Hürriyet, Barkal mahallelerinde de ortalama yüzlerce kişinin katıldığı gösteriler yapıldı. Ayrıca Meydan mahallesindeki 60 kadın bir korsan miting düzenledi. Dolmuş ve taksi şoförleri de kontak kapatarak direnişe katıldılar. Şehrin çeşitli yerlerinde 1 Mayıs direniş ile ilgili 50'den fazla bombalı pankart asıldı. Bu direnişler sırasında HK "genel grev", vb. yapmadı! KSD' de dahil diğer gruplar da herhangi bir direniş eylemi yapmadılar.

29 - 30 NİSAN'DA FABRİKALARDA ÜRETİM DURDURULDU, İŞYERLERİNDE, OKULLARDA FORUM, BOYKOT VE İŞGALLER YAPILDI

ANKARA

FORUMLAR, BOYKOTLAR

Ankara'nın üniversite ve yüksek okullarında çeşitli direniş eylemleri yapıldı. Bütün birimlerde forumlar düzenlenerek boykotlar ilan edildi.

Basın Yayın Yüksek Okululu öğrencileri tarafından işgal edildi ve jandarmanın saldırısı üzerine çatışma çıktı. BEYTEPE öğrencileri Eskişehir karayolunu 15 dakikaya kadar trafiğe kapadılar. GAZİEGİTİM'de bahçede forumdan sonra, jandarmanın saldırısı üzerine üç bina işgal edildi. Bütün bu direniş eylemlerine TİKP, TKP ve KSD'ciler dışındaki anti-faşist gruplar katıldılar. KSD'ciler ADMMMA, DTCF, Anadolu Eczacılık ve Beytepe'de direniş kırmaya yeltendilerse de başaramadılar.

Direniş eylemleri orta dereceli okullarda başarıyla gerçekleşti. Öğrenciler forumlar düzenlediler ve işgaller yaptılar TUZLUÇAYIR, ABİDİNPAŞA, İNCİRLİ Liselerinde direniş sırasında jandarma ile çatışma çıktı. Yapı Meslek Lisesi işgal edildi. 1. Sanat Meslek Lisesi'nde KSD'ciler direniş engellediler. 50. Yıl Lisesi'nde ise boykot ilan edilemeden polis okulu boşalttı.

30 Nisan'da bir gün önce boykot kararı alan yüksek okul ve orta dereceli okullardaki boykotlar devam etti. Bunlara ilave olarak, sınavlar nedeniyle bazı okullarda da boykot ilan edildi.

İŞ BIRAKMA EYLEMLERİ

Maden Dairesinde, Emekli Sandığında, Maliye Bakanlığında, Beytepe'de Belediye'de Vergi Dairesinde forumlar düzenlendi ve bir günlük direniş ilan edilerek işyerleri terk edildi. EGO çalışanları da bir forum düzenledikten sonra 2 saat iş bırakma eylemi yaptılar. DSİ, DLHİ, İş Güvenliği, Ziraat Bankası, Enerji Bak., Çalışma Bak., DİE, Orman Bak., Gıda Tarım ve Hayvancılık Bak., Gümrük ve Tekel Bak., İçişleri Bak., Millî Eğitim Bak., gibi devlet dairelerinde çalışanlar da forumlar düzenleyerek, yemek boykotları yaparak ülke çapındaki Genel Direnişe katıldılar.

MTA'da ise 1 Mayıs'ı kutlamak ve 600 işçinin işten atılmasını protesto etmek amacıyla çalışanlar direnişe geçti ve iş bıraktı. 400 kadar MTA çalışanı işyerindeki bir binayı işgal etti ve jandarmanın saldırılarına karşı kendilerini savundular.

30 NİSAN:

MTA'da iş bırakma devam etti, öğleden sonra işyeri topluca terk edildi. Beytepe'de de işyerinde direniş devam etti. Maden Dairesinde forumlar düzenlendi ve işyeri topluca terk edildi. MEB'de 50 kişi işyerini terketti. Enerji Bakanlığında 400 kişi işi boykot ederek, işyerine gitmedi. Orman Bakanlığı Çiftlik işyerinde iş bırakıldı ve işyeri terk edildi. DSİ'de

KSD'liler (5-10 kişi) ortak direniş yapmaktan vazgeçerek işyerine gelmediler, ancak bunlar dışında herkes (140 kişi) işyerine geldi ve öğleye doğru işyeri topluca terk edildi. Belediye işçileri de DİSK'in kararına uyarak Genel Direnişe katıldılar, belediye otobüsleri uzun süre sefere çıkmadı.

MİTING-GÖSTERİ VE YÜRÜYÜŞLER

29 NİSAN:

Ankara'nın tüm gecekondu mahallelerinde 1 Mayıs Direnişi için çeşitli eylemler gerçekleştirildi.

TUZLUÇAYIR: Lise'de jandarmanın saldırısı ile halk jandarmaya karşı direndi. Abidinpaşa'ya kadar yayılan ve tüm bölgeyi kapsayan çatışma üç saat kadar devam etti ve bir devrimci kadın katletildi. İNCİRLİ: Buradaki lisede de direniş geçen öğrencilere ve halka jandarma saldırınca çatışma çıktı, uzun süre devam etti. ALTINDAĞ: Lisedeki direniş polis müdahalesine halk karşı koydu, çatışma çıktı. HASKÖY'de, sabah saat 7'de, Esenboğa yolunda, Yıldız'da ve Türk-İş sendükatında, 1500'er kişinin katıldığı 3 ayrı kitle gösterisinde ve YENİMAHALLE 5. durakta; ŞENTEPE 2. durakta, Kayalar İlkokulu yanında, Tutkunlar durağında, Güventepe, Kayalar ve Karakaya'da; DİKMEN'de, İker'de, Atahuzur'da, Cumhuriyet'de ve Ayrancı'da; ŞEHİTLİK pazar yerinde; GÜLVEREN Site yolunda ve Altmışevler yolunda; BAHÇELERÜSTÜ; GÜLSEREN, KEÇİKIRAN, NATOYOLU, ŞİRİNTEPE, AKDERE, BAĞDERESİ, İNCESU ve SIVASLI gecekondu semtlerinde 100 ila 500 kişi arasındaki halk topluluklarının katıldığı 26 korse gösteride toplam 10 binden fazla emekçi 1 Mayıs için Genel Direniş eylemlerine katıldı.

30 NİSAN:

ALTINDAĞ: Akşam saat 20' de HİDİRLİK TEPE'SİNDE yaklaşık 500 kişinin katıldığı bir gösteri yapıldı. Polis ve jandarmanın saldırısı ile çıkan çatışmada devrimci arkadaşımız Sami BAYRAKTAR şehit oldu. HASKÖY: Akşam saatlerinde 500 kişinin katıldığı bir gösteri yapıldı. Polis müdahale edemedi. DİKMEN: İker yolu üzerinde, Hoşdere Caddesinde, Öveçler'de, Erzurum Mahallesinde aynı saatlerde yapılan 4 ayrı korse mitingle yollar bir süre trafiğe kapatıldı, pankartlar asıldı. KEÇİÖREN: Çoraklı durağında akşam saat 19'da 250 kişilik bir halk topluluğu korse miting yaptı. Jandarmanın saldırısı ile çıkan çatışma yarım saat kadar sürdü. MAMAK: Keçikıran, Tarla ve Harman yolu'nda saat 12'de 3 ayrı korse miting yapıldı. Akşam saat 18'de sinema önünde 100 kişinin katıldığı gösteride yol bir süre trafiğe kapatıldı. Jandarma ile çatışma çıktı. ESERTEPE: 150' sını kadınların oluşturduğu 250 kişilik bir halk topluluğu akşam saat 18'de 20 dakikaya süren bir korse miting yaptı. Aynı anda

ŞEHİTLİK pazarı yanında da korse miting yapıldı. BAHÇELERÜSTÜ ve GÜLSEREN'de de saat 12'de iki ayrı korse miting yapıldı. BAĞDERESİ'nde akşam korse miting yapıldı ve faşistler cezalandırıldı. BAĞCILAR'da korse miting yapıldı. Sivastı ve Zafertepe'de akşam ateşle yazılar yazıldı. TEPECİK: Çoraklık'da dahil olmak üzere 4 ayrı yerde korse mitingler yapıldı. Sabah İŞÇİ TRENİNDE gösteri yapıldı. Akşam H.GAZİ tepesine ateşle "Yaşasın 1 Mayıs-Devrimci Yol" yazısı yazıldı. ŞİRİNTEPE: Akşam 300 kişi ile korse miting yapıldı. AKDERE: Akşam 500 kişi ile korse miting yapıldı ve çeşitli yerlere ateşle yazılar yazıldı. İS-METPAŞA'da 150 kişi korse gösteri yaptı. KIZILAY'da ise sikiyönetim kuvvetlerinin gecekondu semtlerinde olmasından yararlanılarak 2 ayrı yerde korse miting yapıldı. ESAT son durakta ise 500 kişinin katıldığı kitle gösterisinde polisle çatışma çıktı ve 2 polis arabası tahrip edildi.

İZMİR

29 Nisan sabahı İzmir girişindeki 5 anayol üzerinde ateş yakıldı, pankart asıldı ve trafik bir süre engellendi. Şehir içinde de çok miktarda bombalı pankartlar asıldı. Bütün mahallelerde aynı saatlerde yollarda ateşler yakıldı ve korse mitingler düzenlendi. Yine aynı saatlerde Ege Üniversitesi'nde, Eğitim Enstitüsü'nde forumlar yapıldı ve iki günlük boykotlar ilan edildi. Öğleden sonra Kemeraltı'nın arka sokaklarında iki değişik yerde korse gösteri yapıldı. Akşam saat 18'de Fevzi Paşa bulvarında ateş yakıldı ve korse gösteri düzenlendi. Gece saat 21'den itibaren ise çeşitli eylemler yapıldı.

30 Nisan sabahı da pankart asma, trafiği engelleme şeklindeki eylemlere devam edildi. Ayrıca 30'dan fazla orta dereceli okulda da boykot ilan edildi. Akşam saatlerinde de Kemeraltı'nın içindeki ana caddede 600 kişinin katıldığı güçlü bir gösteri gerçekleştirildi.

BURSA

29 Nisan'da Erkek Lisesi, Yeni Yol Meslek Lisesi ve Cumhuriyet Lisesi'nde boykot ilan edildi. Ortabağlar ve Teleferik semtlerinde korse mitingler düzenlendi. Ayrıca Garajaltı'nda da bir korse gösteri yapıldı ve çeşitli yerlere pankartlar asıldı. İnegöl Lisesi'nde de işgal ve boykot gerçekleştirildi.

30 Nisan günü Yeni Yol Meslek Lisesi, Erkek Lisesi, Akşam Ortaokulu, Süleyman Çelebi Lisesi'nde boykot ilan edildi. Ticaret Lisesi'ndeki boykotu işe askıncılar engellediler. Teleferik mahallesinde akşam saatlerinde meşaleli korse gösteri yapıldı. Ankara yolunda düzenlenen gösteride de yol bir süre trafiğe kapatıldı. Hüriyet mahallesinde de ayrı bir korse miting yapıldı. Çeşitli yerlere pankartlar asıldı.

İZMİT

29 Nisan günü İzmit'te Akademi'de, Derince Lisesi'nde, Gebze Sanat Lisesi'nde, Çayırova Tarım Meslek Lisesi'nde, Sapanca Lisesi'nde boykotlar yapıldı. Gürmal işyerinde bir günlük iş bırakma eylemi gerçekleştirildi. Gölcük'te korse miting yapıldı. Derince'de ise akşam saatlerinde meşaleli bir gösteri düzenlendi. İstanbul yolunda lastik yakıldı ve yol bir süre trafiğe kapatıldı. Çeşitli yerlere pankartlar asıldı.

30 Nisan günü önceki gün ilan edilen boykotlara devam edildi. İzmit'in içinde bir korse miting yapıldı, İstanbul yolu tekrar trafiğe kapatıldı.

UŞAK

İşçiler 29-30 Nisan günlerinde genel direniş amacıyla başarılı eylemler yaptılar. Fabrikalardaki direnişin yanısıra 1 Mayıs günü yapılacak mitingle ilgili hazırlık çalışmalarını da sürdürdüler. Seker Fabrikası'nda direniş sürecine iş yavaşlatma eylemi gerçekleştirildi. NİPAL Akseuar AŞ'de 29 ve 30 Nisan günleri birer saat şafteller indirildi ve forumlar düzenlendi. UPMAS (Pamuklu Mensucat) da 29 Nisan günü 17. maddeden dolayı işten atılan 2 temsilci arkadaşın işten atılmasına başlayan direniş, genel direnişin bir parçası haline getirildi. Fabrika İşçileri işgal edildi. Direniş, devrimcilerin ve çevre köylerin yardımıyla halen devam etmektedir. Genel-İş bünyesindeki 500 işçi de 30 Nisan günü iş bıraktılar. İtfaiye İşçileri DİSK'in işyerini terk etme kararına rağmen 30 Nisan günü işyerini işgal ederek direniş sürdürdüler. Ortaöğretimde ve Eğitim Enstitüsünde 29 Nisan'da bir günlük boykot yapıldı. 30 Nisan'da da öğrenciler öğleye kadar okulları işgal ederek direnişe katıldılar.

ARTVİN

28 Nisan günü 1 Mayıs yasaklamalarını, öğretmen kıyımını ve polis baskılarını kınayan bir korse miting yapıldı ve mitingte 4 000 kişilik bir halk topluluğu katıldı. 29-30 Nisan günleri tüm ortadereceli okullarda forumlar düzenlendi ve boykotlar ilan edildi. Memurlar ve öğretmenler işyerlerinde 1 Mayıs'la ilgili toplantılar düzenlediler. Mahallelerde de 1 Mayıs'la ilgili çeşitli toplantılar yapıldı.

29-30 Nisan günleri Savaşat, Ardanuç, Murgul, Borçka okullarında forum ve boykotlar yapıldı. Borçka Ticaret Lisesi'nde düzenlenen foruma faşistler ormandan ateş açtı.

Ardanuç'da 29 Nisan günü 4 500 kişinin katıldığı bir korse gösteri yapıldı.

Murgul'da ise Yeraltı Maden İş üyesi maden işçileri 30 Nisan'da iş bırakma eylemini gerçekleştirdiler.

29 - 30 NİSAN'DA ONBİNLERCE EMEKÇİ, KORSAN GÖSTERİLER, YÜRÜYÜŞLER YAPARAK FAŞİZME KARŞI DİRENDİ

KIRKLARELİ

Kirklareli'de Karahıdır mahallesinde bir korsan miting yapıldı. Lüleburgaz, Pınarhisar, Saray, Çerkezköy, Hayrabolu, Muratlı, Alpulu, Pehlivanlı'da direniş eylemleri çeşitli biçimlerde sürdürüldü. E-5 Karayolu çeşitli yerlerde düzenlenen gösteriler sırasınca trafiğe kapatıldı.

EDİRNE

29-30 Nisan günlerinde lise ve akademide forumlar düzenlendi, akademide boykot ilan edildi. Ayrıca bir korsan miting düzenlendi ve çeşitli yerlere pankartlar asıldı. Keşan, Havsra, Meriç ilçelerinde ve köylerde kahve toplantıları yapıldı. Meriç Lisesi öğrencileri de bir forum yaptılar.

TARSUS

29 Nisan'da tüm orta dereceli okullarda boykotlar yapıldı. Sanat Okulu öğrencileri, hastane önüne kadar toplu halde yürüdüler. Jandarmalar yürüyüşe katılan 50 kadar öğrenciyi zorla ders sokmak istediye de öğrenciler duvardan atılarak tekrar okulu terkettiler. Çarşıda üç yere ve Fatih, Girne, Yeşil mahallelerine pankartlar asıldı. Adliye önünde 200 kişilik bir halk topluluğu gösteri yaptı. Gösteri yerine gelen bir grup jandarma kaçmak zorunda kaldı ve 15 dakika süren gösteri oylaysız sona erdi.

30 Nisan'da Paktaş-2 işçileri sabahtan itibaren işi durdurarak 30 dakika kadar Tarsus-Adana yolunu trafiğe kapattılar. Daha sonra otobüslerle sloganlar atarak çarşıya gelen işçiler Adliye önünde topluca inerek bir gösteri yaptılar. Bir ilse haric diğer okullardaki boykotlar devam etti. Boykotun engellenmediği ilse de öğrenciler ders yapmadılar ve slogan atıp, marşlar söylediler. Tarsus'ta 1 Mayıs direnişi ile ilgili afişleme yapıldı.

HATAY

28-29 Nisan günleri İSKENDERUN'da küçük gruplar halinde 1 Mayıs direnişi ile ilgili korsan mitingler yapıldı. Tarsus katliamı ile ilgili pankartlar asıldı. Gültepe'de 200 kişilik bir halk topluluğu korsan miting yaptı. Hateks fabrikası işçileri üretimi yavaşlatarak 1 Mayıs'a kadar direnişe geçtiler. REYHANLI'da kalabalık merkezlerde korsan mitingler gerçekleştirildi.

MERSİN

29 Nisan'da 3 ilse de boykot yapıldı. Diğer 3 ilse de forum düzenlendi ve boykot ilan edildi. Ancak KSD'ciler ve diğer revizyonistler bir grup öğrenciyi derslere girerek direniş kırıcılığı yaptılar.

Demirtaş mahallesinde 500 kişi civarındaki halk topluluğu çevre yolunu trafiğe kestti. "Tarsus Katliamının Hesabını Soracağız - Devrimci Yol" yazılı pankartın taşındığı gösteri, bir saat kadar devam etti. Çevreyi kuşatan polis saldırıya geçmek üzereyken bir patlama duyulması üzerine saldırıya cesaret edemedi. Toplu şekilde mahalle içine girdi ve sonra gösteri sona erdi.

Sitelere mahallesinde yine 500 kişilik bir halk topluluğunun katıldığı başka bir gösteride ateş yakıldı ve barikatlar kuruldu. Gösteri bir saat kadar devam etti ve polis müdahale edemedi. Çarşıda da 100 kişilik bir halk topluluğu pankartlar taşıyarak bir korsan miting yaptı. 15 dakika kadar süren bu gösteride de ateş yakıldı ve barikatlar kuruldu. Polis müdahale edemedi.

30 Nisan'da okullardaki boykotlara devam edildi. Çukurova İplik fabrikasında direniş yapıldı ve pankart asıldı. Anadolu Cam Sanayisinde ise DİSK'in kararına sendika ağalarının uymamasına rağmen işçiler üretimi durdurdular. Bu arada DİSK kararına uyan Belediye işçileri de direnişe geçtiler.

DIYARBAKIR

29 Nisan günü Bağlar-İstasyon mevkiinde saat 12'de 200 kişinin katıldığı bir korsan gösteri düzenlendi. Miting sırasında devrimci sloganlar haykırıldı ve bir pankart asıldı. Mitinge saldırıya hazırlığı yapan polis ve jandarma silah sesleri duyulmasından dolayı saldırı yapılmadı. Gösteri başarı ile tamamlandı. 30 Nisan günü Ala Rızgari ve HK'cilerin da desteğiyle okullarda boykot ilan edildi. Bu boykotlara (Bitlis'deki mitingleri iptal edilen) UDG'liiler de daha sonra katılma kararı aldılar. Ancak "provokasyon olur" gerekçesiyle aynı gün forum yapılmasını engellemek için bir gün önce yurtlarda boykot yapılacağına ilan etmişlerdi. Çeşitli işyerlerinde de iş bırakma eylemleri gerçekleştirildi. 1 Mayıs günü Bağlar-Ofis arasındaki yola trafiği engelleyecek şekilde "1 Mayıs 1977 Katliamını Unutmadık" yazılı bir pankart asıldı. Aynı gün KSD taraftarları 15 kişi ile korsan miting yapmak isterken polis tarafından engellendiler. Ala Rızgari taraftarları da 25 kişi ile, UDG taraftarları da 60 kişi ile Bağlar semtinde üç slogan atıp dağıldılar. Devrimciler ayrıca 1 Mayıs Direnişi ile ilgili geniş bir yazılama yaptılar ve çok sayıda afiş yapıştırdılar.

MALATYA

30 Nisan günü Gazî Lisesi'nde sınıflarda forumlar düzenlendikten sonra boykot ilan edildi. Devrimcilerin çoğunlukta olduğu diğer ilse de polis tarafından boşaltılmıştı. 1 Mayıs'ta ilgili afiş yapıştıran devrimci ile polis arasında çatışma çıktı, 2 polis yaralandı.

KARS

1 Mayıs nedeniyle tüm ülkede yapılan Genel Direniş'e Kars halkı da çeşitli eylemlerle katıldı. Kars'daki okullarda boykotlar yapıldı ve gösteriler düzenlendi.

FINDIKLI

Genel Direniş kararı 29 ve 30 Nisan ve 1 Mayıs günlerinde çeşitli gösteri ve eylemlerle hayata geçirildi. 29 Nisan'da yol bir süre trafiğe kesildi ve pankartlar asıldı. Ayrıca kahvelerde 1 Mayıs'ın yasaklanamayacağını anlatıldığı toplantılar düzenlendi. Esnafar tek tek geçilerek direnişimizin içeriği anlatıldı. 30 Nisan günü HK ve DHB ile ortaklaşa okulda forum düzenlendi ve forumdan sonra korsan gösteri yapıldı.

GİRESUN

29 Nisan'da Giresun'da ve Bulancak'ta çeşitli yerlerde lastikler yakılarak yollar bir süre trafiğe kapatıldı ve pankartlar asıldı. 30 Nisan günü Giresun merkezde lise, Atatürk Lisesi, Sanat Okulu, Ticaret Lisesi öğrencileri boykot yaptılar. Boykottan sonra korsan yürüyüşler düzenlendi. Bulancak'ta da lise, Ticaret Lisesi ve Ortaokul öğrencileri boykot ilan ettiler. Lise ve Ticaret Lisesi devrimci öğrencileri birer yürüyüş yaptılar. Bu arada KSD taraftarlarının yaptığı bir başka yürüyüş polis tarafından dağıtıldı. Bu duruma müdahale eden devrimciler polisin saldırısını püskürttüler ve adam-yakalamasını engellediler. Balıca mahallesinde de devrimciler akşam saatlerinde hakın meselelerle katıldığı bir korsan yürüyüş düzenlediler. Yürüyüş sırasında yol bir süre trafiğe kapatıldı. Ayrıca, Keşap'ta lise öğrencileri forum ve boykot yaptılar. Espiye'de de devrimciler, KSD ve askicilerle ortaklaşa forum ve boykot yaptılar. Boykottan sonra gerçekleştirilen korsan yürüyüşe polisin müdahale etmesi üzerine çatışma çıktı ve bir polis yaralandı.

ORDU

Gürgentepe ve Gölköy'de lise ve ortaokullarda boykotlar kondu. Merkez ve köylerde kahve toplantıları yapıldı. ÖNYE'de Sanat Enstitüsü, Ticaret Lisesi ve ortaokullarda forumlar yapılarak boykot ilan edildi.

FATSA

29-30 Nisan günleri tüm orta dereceli okullar (Lise, Ticaret Lisesi, Kız Meslek Lisesi, İmam Hatip Lisesi, Ziraat Okulu) direnişe geçti. Direniş süresince işyerleri, resmi daireler, bankalar ve fabrikalarda da forumlar düzenlendi. 30 Nisan günü tüm fabrikalarda, Demas, Fiskobirlik, Ziraat Okulu, Belediye işçileri direnişe geçtiler.

ZONGULDAK

1 Mayıs, Zonguldak ve ilçelerinde 29-30 Nisan ve 1 Mayıs günleri gerçekleştirilen izinli ve izinli gösterilerle kutlandı. Zonguldak'ta 29 Nisan günü Site ve 467 Evler semtlerinde 40-50 kişilik iki ayrı korsan miting yapıldı. Meslek Lisesi'nde de okul çıkışında bir korsan gösteri düzenlendi. 30 Nisan günü Rüzgarlımeşe semtinde 100 kişinin katıldığı bir korsan miting yapıldı. Aynı günlerde şehrin değişik yerlerine pankartlar asıldı. ZDMMA öğrencileri de 30 Nisan günü bir forum düzenleyerek boykot ilan ettiler. Dev Maden Sen üyesi işçiler de Zonguldak ve Bartın'da işyerlerinde forumlar düzenlediler ve bir günlük iş bırakma eylemi gerçekleştirdiler. 1 Mayıs yasaklamaları ayrıca Ereğli, Devrek ve Bartın'daki ilse-lerde düzenlenen forumlarla ve boykotlarla protesto edildi.

SAMSUN

29 Nisan'da Eğitim Enstitüsü ve Kotej'de boykot yapıldı. Ticaret Lisesi'ndeki boykotta KSD'ciler katılmadılar. Sanat Okulu kapalı olduğundan burada boykot yapılamadı. M.Pazar'da korsan gösteri düzenlendi. Gazî'de de yol bir süre trafiğe kapatıldı. İki bombalı pankart asıldı ve polisler tarafından indirilmek istenirken infilak etti. İşyerlerinde de konuşmalar yapılmaya devam edildi ve bildiriler dağıtıldı.

VEZİRKÖPRÜ

29 ve 30 Nisan günlerinde Endüstri Meslek Lisesi'nde ve Vezirköprü Lisesi'nde direnişler düzenlendi. Ayrıca şehir içinde de korsan gösteriler yapıldı.

HAVZA

29 ve 30 Nisan günlerinde Havza Lisesi'nde 25 Mayıs Ortaokulunda öğrenciler derslere girmediler. Havza Lisesinde yapılan boykotta HK taraftarları "merkezli bir kararlarının olmadığını" ileri sürerek katılmadılar. 30 Nisan'da Havza Lisesi'nde işgal eylemi başlatıldı. HK'ciler, Genel Direniş'ten yeni haberlerinin olduğunu belirttik ve eyleme katıldılar. Daha sonra kaymakamın ilseye gelerek direnişten vazgeçmesini istemesi üzerine HK'ciler eylemi terkettiler. Devrimci öğrencilerin eyleme devam etmesine rağmen polis müdahale edemedi. İşgal eyleminden sonra öğrenci kitlesi şehir merkezinde bir korsan gösteri düzenledi.

HOPA

29-30 Nisan günlerinde lise ve ortaokulda 1,5 gün süren boykot yapıldı. Boykotta DHY taraftarları katılmadılar. 30 kişilik bu grup dışında tüm öğrenciler okulları terkettiler. 30 Nisan günü ise bir korsan miting düzenlendi.

TURHAL

29 ve 30 Nisan günleri mahallelerde toplantılar ve korsan gösteriler düzenlendi. "Özdemir Antimuan Maden İşletmesi"nde 29 Nisan'da başlayan ve 1 Mayıs'ta da devam eden iş bırakma eylemi gerçekleştirildi. Çok sayıda bildiri dağıtıldı. Ayrıca 29 ve 30 Nisan günlerinde okullarda da boykotlar yapıldı. 1 Mayıs için alınan miting izni, Tokat valisinin emriyle kaymakamlık tarafından iptal edildi.

GÜMÜŞHACIKÖY

29 ve 30 Nisan günleri mahallelerde çeşitli korsan gösteriler düzenlendi. Ayrıca köylerde düzenlenen toplantılarla da 1 Mayıs kutlandı.

ANTALYA

29 Nisan günü Antalya, Manavgat, Akseki, Gazipaşa ve Gündoğmuş'ta okullarda forum ve boykotlar yapıldı. Antalya'daki üç okuldaki boykot ise KSD'ciler tarafından engellendi. 30 Nisan'da da tüm okullarda boykotlar yapıldı. Ayrıca Antalya'da üç ayrı yerde 70'er kişinin katıldığı korsan gösteriler düzenlendi. Yine Antalya'da, Manavgat'ta ve Alanya'da çeşitli yerlere bombalı pankartlar asıldı. Manavgat'ta da 30 kişinin katıldığı bir korsan gösteri yapıldı. Antalya'daki Dokuma Fabrikasında 300 işçi forum düzenledi ve slogan atarak kısa bir yürüyüş yaptı. Aynı fabrikada KSD'ciler de 5 kişi ile bir "direniş" yaptılar.

TUNCELI

Tunceli'de 30 Nisan günü iki ayrı yerde korsan miting yapıldı.

GAZİANTEP

29 Nisan günü şehrin çeşitli yerlerine 1 Mayıs'la ilgili pankartlar asıldı, garaj önüne asılan pankart yüzünden trafik 2 saat kadar engellendi. Düztepe Lisesi'nde bir forum düzenlendi. 30 Nisan günü Düztepe Lisesi ve Ortaokulu'nda PKK taraftarlarının da katıldığı boykotlar yapıldı. Aynı gün Gaziler caddesinde ve Belediye önündeki caddeye konulan slogan yazılı kutular nedeniyle trafik bir saat kadar aksadı. ODTÜ'de de KSD'cilerin tereddütlerine rağmen boykot yapıldı.

MERZİFON

30 Nisan günü Yeni Çeltik Maden İşletmesinde, maden işçilerinin tümü bir günlük iş bırakma eylemi gerçekleştirildi.

PAZAR

29 Nisan gecesi 40 kişinin katıldığı meşaleli bir korsan gösteri düzenlendi. Güvenlik kuvvetleri müdahale edemediler. 30 Nisan'da ise Lise'de direnişe geçilerek okulun kapıları öğleye kadar kapalı tutuldu. Öğleden sonra direnişe son verildi ve boykot ilan edildi. 1 Mayıs günü pazar yerinde bir korsan gösteri düzenlendi.

CEYHAN

3 Lisede 1 Mayıs'ın yasaklanması protesto edilerek boykot yapıldı. 3 Okul öğrencileri de okul çıkışında izinsiz gösteri yaptılar. Şehrin çeşitli yerlerine pankartlar asıldı. 2 Ayrı yerde gösteriler yapıldı. Yetili ortaokulda öğrencilere eziyet eden 2 faşist öğretmen cezalandırıldı.

Mercimek köyünde yazılama yapıldı, izinsiz gösteri düzenlendi.

direnışlerden notlar...

● 29 Nisan günü en etkili direniş Tuzluca'yı ve İncirli semtlerinde oldu. Tuzluca'yı Lisesinde düzenlenen gösteri sırasında sıkıyönetim kuvvetleri helikopterlerden ve panzerlerden halkın ve öğrencilerin üzerine yayılım ateşi açtılar. Yaralananlar arasında bulunan devrimci anamiz Menekşe Erbay daha sonra şehit oldu. Tuzluca'yı halkı kadınıyla, kızıyla, yaşlısıyla, genciyle sıkıyönetimin vahşetine bir kez daha dışı-tırnağı ve silahıyla kahramanca direndi. Çatışma Abidinpaşa semtine kadar yayıldı ve uzun süre sokak aralarında devam etti. Öğrenciler de gaz bombaları ve otomatik tüfeklerle saldırıya geçen polise ve jandarmaya karşı ilse binasını işgal ederek uzun süre direndiler. İncirli semtinde de aynı şekilde sıkıyönetim kuvvetlerinin ilsede gösteri yapan halkın ve öğrencilerin üzerine ateş açması sonucu büyük bir çatışma çıktı. Bu çatışmalarda biri öğrencilerden, biri halktan ve biri de polis olmak üzere üç kişi yaralandı. Halk bir polis arabasını tahrip ederek kullanılmaz hale getirdi. Yollara ağaçlar ve taşlarla barikatlar kuruldu ve çatışma üç saat kadar devam etti. Devrimciler halkla birlikte polise karşı direnenek Piyangotepe'ye çekildiler.

● 30 Nisan günü en önemli direniş eylemi Altındağ Hıdırlık Tepesi'nde yapıldı. Akşam saat 20'de başlayan ve 500 kişinin katıldığı gösteride yollara barikatlar kuruldu ve meşaleler yakıldı. Polis ve jandarmanın saldırması sonucu çatışma çıktı. Barikatta gösteriyi yöneten devrimci arkadaşımız Sami Bayraktar ağır yaralandı ve daha sonra öldü. Ayrıca üç arkadaşımızdan birisi jandarmanın elinden geri alındı. Çatışmada

2 jandarmanın da yaralandığı öğrenildi.

● Esat son durakta öğleden sonra yapılan ve 500 kişinin katıldığı korsan gösteride de polise çatışma çıktı. İki polis arabası tahrip edildi, kursunlarla delik deşik edildi. Çatışmadan vinçle götürülen polis arabasında 2 polis hiçkırta hiçkırta ağıyorlardı.

● Ankara gecekondularında 30 Nisan gecesi büyük 1 MAYIS ateşleri yakıldı. İncesu Sivaslı mahallesinde yere talaş-mazot ve yanık yağ karışımıyla "Yaşasın 1 Mayıs-DEVİRİMCİ YOL" yazıldı. Bu yazı daha sonra ateşe verildi. Civar gecekonduların tümünde bu alev alev yanan yazı büyük bir ilgiyle izlendi. İncesu'da korsan mitingle birlikte yakılan ateş sabaha kadar yandı. Hüseyin Gazi tepesinde ise kilometrelerce uzaktaki gecekondulardan görülebilen büyük bir ateş yakıldı.

● 29 Nisan'da akşam saatlerinde 50 kişilik bir topluluk Çiçin karakolu karşısında gösteri yaptı ve pankart astı. Karakoldan müdahale etmek isteyen polisler ateş açtı ve polisler kaçtılar. Devrimci Yol pankartı uzun süre karakolun önünde asılı kaldı.

● 29-30 Nisan günlerinde ilkokullarda da direnişler oldu. Örneğin Süleyman Nazif ilkokulu öğrencileri bir forum düzenlediler. Forumda 5. sınıftan bir öğrenci 1 Mayıs'ı anlattı. Öğrenciler daha sonra sloganlar attılar ve iki günlük boykot ilan ettiler. Altındağ'daki Akıncılar, Çalışkanlar ve Y. Beyazıt ilkokullarında ve Şentepe Kayalar ilkokulunda öğrenci velileri çocuklarıyla birlikte forumlar düzenlediler ve okulları bo-

şattılar. Talatpaşa ilkokulu öğrencileri de boykot ilan ettiler ve korsan miting yaptılar.

● ODTÜ'de 1 Mayıs kutlamalarından sonra HK'cılar tarafından "1 Mayıs'ın ODTÜ'de TDKP öncülüğünde kutlandığı!"(1) şeklinde bir pano asıldı. HK'cılara neden böyle yaptıkları sorulduğunda ise "Hocam, biz bütün devrimci eylemlere sahip çıkarız" dediler!

● Direniş günlerinde Ankara'nın dört bir tarafına 1 Mayıs'la ilgili ve Devrimci Yol imzalı 500'den fazla bombalı pankart asıldı ve pankartlar uzun süre polis tarafından indirilemedi.

● Kitle gösterilerinin birçok yerde aynı anda başlatılması nedeniyle sıkıyönetim kuvvetleri şaşkına uğradı. Özellikle 29 Nisan'da anı başlayan eylemlerle sıkıyönetimin saldırı planlarının felca uğ-

ratıldığı görüldü. Bir emniyet yetkilisi gazetecilere direnişler nedeniyle "Şaşkına döndüklerini!" itiraf etti.

● 29 Nisan'da MTA'da direktörlük binasının işgaline karşı çıkan KSD'li DEV MADEN-SEN yetkilileri bu tür "maceraci" eylemlere karşı olduklarını direktöre ve kamuoyuna açıkladılar ve işgale karşı çıktılar.

● Bir de KSD'nin "direnışinden" bir not düşelim:

"Proletarya sosyalistleri, 1 Mayıs günü de gösteriler yaptılar. Boğaz Köprüsünün ortasında otobüsten inen proletarya sosyalistleri "Yaşasın 1 Mayıs, Yaşasın Proletarya Enternasyonalizmi" sloganlarıyla 1 Mayıs alanına doğru yürüyüşe geçtiler. Daha sonra 65 proletarya sosyalistli oligarşinin güvenlik kuvvetleri tarafından gözaltına alındı." (Öncü, s. 5).

Jandarmalar böyle kaçıyordu...

1 MAYIS GENEL DİRENİŞ EYLEMLERİNİN DEĞERLENDİRMESİ

1 Mayıs Genel Direnişi 29-30 Nisan ve 1 Mayıs tarihlerinde ülke çapında yaygın direniş eylemleriyle gerçekleştirildi. 1 Mayıs genel direnişi anti-faşist mücadele pratiğini zenginleştirerek ve bu mücadeleyi ilerletip güçlendirecek birçok derslerin çıkartılmasına hizmet edecektir.

Devrimci güçlerin çıkartacakları derslerin en önemlileri de bu direnişin faşizme karşı mücadelede birlik konusunda ortaya koydukları üzerine olmalıdır. Bütün devrimci ve anti-faşist grup ve kişilerce faşizme karşı birlik sorunu etrafında 1 Mayıs Direnişinin doğru bir değerlendirilmesi ve eleştirisi yapılmalıdır. Böyle bir irdeleme faşizme karşı birlik doğrultusunda daha ileri ve daha olumlu adımların atılabilmesi için gereklidir.

Bu açıdan 1 Mayıs Direnişi, faşizme karşı mücadelede birleşebilecek güçlerin birlik doğrultusunda ne gibi adımlar atabileceğini ve ne gibi adımlar atılabileceğini; faşizme karşı birlik doğrultusunda olumlu gelişmelerin önünde ne gibi engellerin bulunduğunu, giderilmesi gereken ne gibi olumsuzluklar olduğunu ortaya koyan bir sınav olarak ele alınmalıdır. Nitekim, 1 Mayıs Genel Direniş eylemleri, faşizme karşı savaş hattında birleşebilecek (birleşmesi gereken) güçlerin birlik doğrultusunda olumlu adımlar atmaya (bu gün için) ne kadar muktedir olduklarını somut olarak bütün açıklığı ile ortaya koymuştur.

1 Mayıs Genel Direnişinin faşizme karşı birlik sorunu etrafında özet bir değerlendirilmesini yapabilmek için, Devrimci Hareketimizin Direniş öncesinden başlayan ve 1 Mayıs Genel Direnişi kararında somutlanan çabalarını ve perspektifini özetlemekte yarar vardır.

Mart'ın sonları ve Nisan ayının başlarında faşizmin emekçi halklarımız ve ilerici, devrimci ve faşizme karşı olan herkes üzerindeki çok yönlü saldırıları azınlaşarak artmaya devam ediyordu. Yeni MC'nin ekonomik, siyasi ve ideolojik baskı ve saldırıları, faşist terör ve katliamlar, sıkıyönetim terörü, işkenceler, tutuklamalar şiddetlenerek artırılıyordu; 1 Mayıs'a doğru daha da artırılacağı açık görülmüyordu. Buna karşılık, faşizme karşı mücadelede anti-faşist potansiyele denk düşecek bir karşı koyuş yerine mevcut karşı koyuş potansiyelinin altında bir direniş gösteriliyordu. Bu durum faşist güçleri cesaretlendiriyor, baskı ve terörle direnişi kırabilecekleri umutlarını artırıyor ve terör kampanyalarını yükseltmeye yöneliyordu. Faşist güçler 1 Mayıs'ı baskı ve terörle engelleyerek bütün anti-faşist güçlerin birlik ve direniş azimlerine etkili bir darbe indirmeyi hedefliyordu. Bu koşullarda faşizmin saldırıları karşısına daha etkili direnişlerle çıkılması gereği açıktı. Daha etkili bir direniş de mümkün olabildiğince geniş anti-faşist güçlerin birlikte eylemiyle mümkündü.

Bunu sağlayabilmek için; faşizmin saldırılarının amacına ulaşmasını engelleyebilmek ve bu saldırıları püskürtülebilmek için; 1 Mayıs'ı yaygın ve etkili direniş eylemleriyle işçi sınıfının ve en geniş anti-faşist güçlerin birlik ve mücadele azimlerinin yükseldiği bir gün olarak kutlayabilmek için, faşizme karşı mücadele hattında birleşebileceğini düşündüğümüz gruplarla toplantılar düzenledik.

TOPLANTILAR...

Çağırdığımız gruplardan Halkın Kurtulu-

şu, Devrimci Sol, Sosyalist Vatan Partisi, Kurtuluş Sosyalist Dergi, Birlik, Devrimci Halkın Birliği, Devrimci Halkın Yolu, Ala Rızgari toplantılara geldiler. DHY bu tür görüşmeleri yararlı bulmadığını, ikili görüşmeden yana olduğunu belirterek toplantıyı terk etti. Diğerleriyle toplantılar sürdürüldü. 1 Mayıs'a doğru siyasi gelişmeler ve faşizme karşı izlenecek politikalar tartışıldı. Faşizmin artan saldırılarına karşı daha etkili bir direnişin gerektiği üzerinde durularak fikir birliğine varıldı. 1 Mayıs'a gidilirken, güçleri birleştirmek konusunda ve mümkün olan en geniş eylem birliklerini sağlamak konusunda neler yapılabileceği birlikte tartışılıp araştırıldı. 1 Mayıs'a ilişkin eylemler üzerinde durularak, Türkiye çapında bir Genel Direniş yapma kararı, toplantıya katılan bütün gruplarca ortak olarak alındı.

Genel Direnişin hangi tarihlerde yapılacağına kararlaşdırılacağı son toplantıda, KSD "DİSK'in 30 Nisan'da düzenleyeceği grevi destekleyeceklerini, bu nedenle, daha başka bir tarihte yapılacak bir Genel Direnişe katılmayacaklarını" belirterek toplantıdan ayrıldı. Geride kalan gruplarla, 3 günlük bir Genel Direniş yapılması; Direnişin 29 Nisan'da başlatılması, 30'unda ve 1 Mayıs'ta devam edilmesi kararına varıldı. Ayrıca, Direnişin 29'unda ortak bir açıklamayla duyurulması kararlaştırılarak, ortak açıklama metni birlikte hazırlandı. DHB, Direnişe katılacağını ancak ilkesinden taviz vermiş olacağı anlamına gelebileceği için ortak açıklamanın altına imza atamayacağını belirtti. DHB'nin bu tutumunu (ilkesinden nasıl bir taviz vereceğini!) anlaşılamadı. Diğer bir grup da direnişlere katılacağını fakat ortak açıklamayı imzalamasının kendince mahzurulu olduğunu belirterek imzalamadı. Sonuçta bilindiği gibi beş grup (Devrimci Yol, Halkın Kurtuluşu, Devrimci Sol, Sosyalist Vatan Partisi, Ala Rızgari) Genel Direniş duyurusunu imzaladı.

Bu toplantıların, alınan Genel Direniş kararının ve 29-30 Nisan ve 1 Mayıs günlerinde gerçekleştirilen Genel Direnişlerin faşizme karşı mücadelede birlik doğrultusunda olumlu adımlar atılmasına katkısı olmuş mudur, sorusu hemen akla gelen ilk sorudur. Önce, faşizme karşı mücadelede birlik sorununun öyle bir çarpıda çözülebilecek bir sorun olmadığı gerçeğini gözönünde tutarsak, bu toplantılar ve ortak Genel Direniş kararıyla bütün olumsuzlukların düzelebileceğini veya önemli ölçüde düzelebileceğini düşünmenin hayal kurmak olacağı açıktır. Devrimci Hareketimiz ise böyle bir hayale kapılmamıştır ve kapılamazdı. Devrimci Hareketimiz böyle hayallere kapılmadan faşizme karşı birlik doğrultusunda aşılması gereken güçlüklerin bilinciyle ve bu güçlükleri yenmenin uzun ve sabırlı çabalar gerektirdiğinin bilinciyle hareket etmiş; anti-faşist mücadeledeki olumsuzlukların giderilmesi konusunda ve faşizme karşı birlik doğrultusunda elde edilebilecek olanın azamisini elde etmek, atılabilecek olumlu adımların azamisinin atılmasını sağlayabilmek yönünde çabalar sarfetmiştir.

Bu toplantıların ve Genel Direniş kararının faşizme karşı mücadelede birlik doğrultusundaki olumsuzlukların bir dereceye kadar giderilmesinde yararlı olduğunu tereddüt etmeden söylemek mümkündür. Bu toplantıların ve Genel Direniş kararının, 29-30 Nisan ve 1 Mayıs'ta gerçekleştirilen direniş eylemleri içinde devam ettiğini gözlediğimiz ve aşağıda

işaret edeceğimiz olumsuzluklara rağmen, faşizme karşı birlik doğrultusunda (direniş eylemleri içinde sevindirici örneklerini de gördüğümüz gibi) olumlu adımların atılmasına katkıda bulunduğundan şüphe edilmemelidir.

KSD'NİN BOZGUNCU TAVRI

Toplantılara katılmış ve ortak direniş kararını almış olan gruplardan, faşizme karşı mücadelede birlik yönünde en tutarsız davranan, en ciddi ve telafisi güç olumsuzlukları sergileyen, KSD olmuştur. KSD, bu 1 Mayıs'ta da faşizme karşı mücadelede birlik diye bir sorunu olmadığını, birlik yönünde en küçük bir olumlu adımı bile atmaya muktedir olmadığını, aksine bu yönde sarfedilen çabalara engel olmak üzere akıl almaz davranışlara başvurduğunu ortaya koymuştur.

Son toplantıya kadar, Genel Direnişe katılacağını söyleyen KSD'nin, son toplantıda yukarıda söylediğimiz gerekçeyle yan çizmesi ilk bakışta anlaşılabilir bir tutum gibi görünmekle birlikte, KSD'nin 1 Mayıs Genel Direnişi'yle ve bu toplantılarla ilgili olarak yazdıklarına bakılırsa (KSD son toplantıda da DİSK'in 30 Nisan'da yapacağı genel grevle çıkışması, bu genel grevin desteklenmesi anlamında Direnişin 30 Nisan'da başlatılmasını savundu; genel direniş fikrine karşı çıkmadı. Şimdi ise KSD bir yandan DİSK'in genel grevine katıldığını ve 30 Nisan'da eylemler yaptığını söylüyor, diğer yandan 1 Mayıs öncesi direnişe karşı olduğunu, bunun ihanet ve sabotörlük olduğunu yazabiliyor) maruzatı bütün açıklığı ile ortaya çıkarıyor.

KSD, taraftarları "ilke"lerde anlaşılmadığı için KSD ortak direnişe katılmamış zannetsinler diye "İkkesizlik Bir Kere Daha Safları Parçaladı" başlıklı bir yazı yayınladı. Bu yazıda, eylem birliği yapmamakta ne kadar "haklı" nedenleri olduğunu taraftarlarını inandırmak (daha doğrusu gözlerini boyamak) için yalan ve demagojiden başka silahları olmadığını görüyoruz. Yine bu yazıda (taraftarlarına KSD'nin "yolları ayırmakta" ne kadar haklı olduğunu düşündürmek için olsa gerek) 29-30 Nisan ve 1 Mayıs'ta gerçekleştirilen genel direnişin bir ihanet olduğunu; "dahası var bu ihanetin! Sabotörlük. Evet sabotörlük" (Öncü, s. 15) olduğunu iddia ediyor. Eh, bu durumda bir KSD taraftarı "niye Genel Direnişten caydın? Niye eylem birliği yapmadın?" diyemez. KSD'nin ihanet(!) ve sabotörlüğü(!) ortak olmasını isteyemez ya...

KSD'nin Genel Direnişten neden yan çizdiği, eylem birliği yapmaktan neden kaçındığının sebepleri üzerinde ayrıca duracağız. Burada kısaca şunu söyleyelim: KSD 1 Mayıs'da hiç kimseye ortak bir şey yapmaya çok önceden karardı. Ne pahasına olursa olsun ayrı olacaktı.

KSD bir grup olarak varlığını devam ettirebilmek için tabanını tutmaya çalışıyor; bunu sağlayabilmek için de taraftarlarını devrimci ve anti-faşist güçlerden mümkün olduğu kadar uzaklaştırmaktan başka bir çare göremiyor. Genel Direnişe katılmamasının ve genel direnişe katılan grupları ihanet ve sabotörlükle suçlamasının sebebi budur. KSD, taraftarlarını devrimci ve anti-faşist güçlere (hainlik ve sabotörlükle suçlayarak) ne kadar çok düşman edebilirse o kadar kazançlı çıkacağını hesabetmektedir.

Evet, ayrı bir siyasi grup olarak hayatiye-

teni devam ettirme tutkusuyla KSD akıl almaz manevralara başvuruyor. Taraftarlarını etrafında tutabilmek için hayali ayrımlar yaratıyor. Bir sürü kuruntudan başka bir şey olmayan farklılıklara tabanını inandırabilmek için çarpın duruyor. Bir insanın TKP'li veya TİP'li değil de KSD'li olması gerektiğeki ciddi bir nesnel sebep (ciddi bir siyasal farklılık) olmadığı koşullarda KSD'ilerin, "yolların ayrı", "kendilerinin farklı" olduğuna taraftarlarını inandırabilmek için gösterdikleri ateşli gayretin ateşinin başlarına vurmuş olması ve sayıklamaya başlamaları anlaşılır bir şeydir. İşte KSD'nin uzunca bir zamandır başına gelen budur. Geçen 1 Mayıs'la birlikte bu ateşin adam akıllı yükseldiğini, "yol ayrı mı, yol ayrı mı" diyerek sayıklamaya başladıklarını biliyoruz; ve bu sayıklamanın hala şiddetlenerek devam ettiğini üzülen izliyoruz.

KSD'nin 37. sayısını okuyunca, 'yolları ayırma' faaliyetiyle KSD'nin başının hala ne denli deritte olduğunu; geçen 1 Mayıs'dan bu yana güç bela "ayırıldığı" yolları tekrar karıştırmaya korkusuyla nasıl tırtır titrediğini ve saçmaladığını görüyoruz. KSD'nin, son sayısını okuyunca, bu yıl 1 Mayıs'da, tabanı yolları karıştırmaması, "yol ayrı mı" unutmaması diye hiç kimseyle biraraya gelmemek, eylem birliği yapmamak şeklinde bir "ayrı yol"dan gitmeye çok önceden kararlı olduğunu anlıyoruz. Bunun üzerinde ayrıca duracağız.

Direnış yapacağını ortak açıklamayla duyumuş olan grupların, eylemler sırasında ortaya çıkan olumsuzluklarına da, iki noktada toplayarak değinelim.

DİRENİŞ KARARINA UYMAKTA GÖSTERİLEN TEREDDÜTLER

HK ve DS tarafından direniş katılma konusunda gösterilen tereddütler bu grupların 1 Mayıs öncesinde gözlenen eylemsizlik durumlarının 1 Mayıs Genel Direnişine doğru bir yansımaları olarak değerlendirilebilir. Bu grupların üzerinden atamadıkları durgunlukları, merkezi olarak aldıkları direniş kararlarını hayata geçirmekte ciddi engeller yaratmıştır.

İstanbul'da DS 29 Nisan'daki direnişler sırasında ciddi tereddütler göstermiştir. DS'nin direnişlere katılmama yönünde merkezi karar aldığı düşünülecek; daha doğrusu genel direniş katılma kararından caydığını düşündürecek tereddütleri olmuştur. İTÜ'de 28 Nisan'da yapılan toplantıda HK, KSD ve DS, eylemlerin 29 Nisan'da başlatılmasını kabul ettiler. Ancak toplantıdan sonra DS'ciler "platformun 29'unda eylem yapma kararını geri aldığı, eylemlerin 30'una ertelendiğini" söyleyerek tüm gruplara "Salı günü bir şey yapılmayacağını, yapılacakların Çarşambaya ertelendiğini" kendi başlarına duyurdular. 29'u sabahı HK, DS ve DY'nin yaptığı bir toplantıda DS'cilerin yalan haberler yaymaları ve tavırları eleştirildi. Merkezi olarak alınmış olan Direniş kararlarının geçerli olduğu ve eylemlerin 29'unda başlaması gerektiği belirtildi. HK'cılar da "29'unda eylemlerin başlatılmasına akıllarının yatmadığını" söyleyerek karşı çıkıyorlardı. Ancak saat 10'a doğru diğer birimlerden eylemlerin yapılmaya başlandığı haberi gelince DS ve HK'cılar "ikna" oldular. İTÜ örneği tek örnek olsaydı belki sözünü bile etmezdik. Fakat HK ve DS'nin gösterdikleri tereddütlerin İstanbul'da daha pek çok örneği var. Devrimci Yol'un insiyatif kullanabilecek durumda olmadığı yerlerde DS ve HK'cılar 29 Nisan'da genellikle eylem yapmamayı tercih etmişlerdir.

DS'nin İstanbul'da İTÜ gibi bir birimde ve daha pek çok yerde gösterdiği bu davranış her ne kadar onun Direniş katılmama yönlü bir eğilim içinde olduğunu düşündürüyorsa da

biz bu davranışları (iyimser bir yorumla) DS'nin merkezi olarak Direniş kararından caymış olduğunun bir kanıtı olarak değil, merkezi olarak almış olduğu Direniş kararını tabanına uygulatabilmekte göstermiş olduğu zaafı olarak değerlendiriyoruz. İTÜ'dekiler ve diğer pek çok birimdekiler ısrarla karşı çıkarlarken Beşiktaş'daki DS'cilerin 29'undaki direnişlere katılmama kararları bize böyle iyimser bir değerlendirme imkanı veren olumlu örneklerdir. İTÜ'dekilerin ve 29'unda Direniş katılmayanların tutumlarını da (aksi sabit olmadıkça müddetçe) DS'nin merkezi olarak direniş kararından cayması olarak değil, DS'cilerin DS'ye bir azizliği olarak ele alıyoruz.

HK'nın Direniş Kararına uyma konusunda gösterdiği tereddütlere gelince; HK'cılar Ankara'da güçleri oranında birşeyler yapmaya ve direnişlere katılmaya çabalarlarken, İstanbul'da anlaşılmasız tutumlarına girmişlerdir. İzmir'de ise tamamen farklı bir tutum izlemişlerdir. İzmir'deki HK'cılar merkezi olarak alınan direniş kararının kendilerini bağlamadığını; bu karara göre değil, kendileri isterler ve uygun görürlerse direniş katılacaklarını belirtmişlerdir. Ve direnişlerde genellikle pasif kalmışlar, ortak eylemlerden yan çizmişler, Devrimci Yol'un bütün çabalarına rağmen eylem birliği yapmaya yanaşmamışlardır. Ancak son gün kendi başlarına bir korsan gösteri düzenlemeye teşebbüs etmişler, bunu da düzenlemeye dağıtılmışlardır. HK'nın direnişlere katılma konusunda İstanbul ve İzmir'de gözlenen tereddütlerini de aynı sebeplere bağlamak doğru olacaktır. Daha önceden taşındıkları durgunluk, bu direniş kararını tabanlarına uygulatabilmekte ciddi engeller yaratmıştır.

MÜCADELE ÇİZGİLERİNDEKİ ZAAFLARDAN ORTAYA ÇIKAN, PASİFLİK VE ÇEKİNGENLİK ŞEKLİNDE TEZAHÜR EDEN OLUMSUZLUKLAR

Böylesi olumsuzluklar 1 Mayıs Genel Direnişinin olduğundan daha etkili eylemlerle, daha etkili bir direniş halinde gerçekleştirilmesine yol açmış olan başlıca nedenleri oluşturmaktadır. Direniş eylemleri sırasında çok çarpıcı biçimlerde ortaya çıkmış olan mücadele anlayışlarındaki zaafı, söz konusu grupların ciddi şekilde düşündürmelidir. Genel Direniş eylemlerini bu gruplar mücadele çizgilerini gözden geçirmek, pasiflik ve çekingenliklerini gidermek gereğini vurgulayan bir sınav olarak değerlendirmelidirler. Mücadele anlayışlarındaki sakatlıkları düzeltmek için mutlaka tedbirler almalıdırlar.

Örneğin İstanbul'daki direniş eylemleri sırasında DS'nin mücadele çizgisindeki sakatlıklar bütün çıplaklığı ile sergilenmiştir. DS'ciler kitle katılımı olur korkusuyla pek çok birimde tam bir pasiflik durumuna yuvarlanmışlardır. Gençlik kesimindeki eylemlerde bu özelliklere dikkati çekmiş, bu durum da gençlik eylemlerinin etkisini ve seviyesini düşürmüştür. Örneğin liselerde 29'unda herhangi bir eylem yapmamışlar, eylem katıldıkları (veya İTÜ örneğinde görüldüğü gibi sürüklendikleri) demek daha uygun olabilir) birimlerde de pasif eylem biçimlerinde ısrar etmişlerdir. İTÜ'de işgal eylemi bu sebeple gerçekleştirilememiş, boykot yapılabilmıştır. İstanbul Üniversitesi'nde İşletme Fakültesi'ni işgal eylemine de (işgal kararı DS ve HK ile birlikte yapılan toplantıda alındığı halde) 29'unda DS'ciler karşı çıkmış, engellemek için işgalden az önce, D. Yol işgal yapacak diyerek kitleyi okuldan çıkartmışlardır. Beşiktaş bölgesindeki okullarda boykot yapan kitlenin yollara çıkıp daha aktif gösterilere katılmalarına engel olmaya çalışmışlardır. UESYO kitleleri okulu boşaltıp,

trafiği kesip sloganlar atarak yürüyüş geçtiği ve MİYO'nun önünden geçerek gösteriye devam ettiği sırada DS'ciler okulun kapılarını tutarak MİYO kitlelerinin gösteriye katılmasına engel olmuşlardır. Kitlenin eyleme katılma isteklerine "kitle katılmı olur, jandarma ateş edecek" diyerek karşı durmuşlar, boykot yapan kitleyi kapıdan dışarıya toplu halde salmamışlar, ikişer üçer kişilik gruplar halinde okuldan ve gösteri yapılan mahalden uzaklaştırmışlardır.

DS'cilerin çekingenlikleri sadece gençlik kesiminde ortaya çıkmış birşey değildi. Örneğin İETT'de de tam bir pasiflik içinde davranmayı seçmişlerdir. DS'nin mücadele anlayışındaki sakatlıkların pratikte sergilenmiş örneklerini uzatmaya gerek yok. Onların kafa karışıklıklarının kökenleri de bilinen birşey. Oradan buradan ve özellikle de acelecilerden ödün alınmış fikir kırıntılılarıyla anti-faşist mücadelede doğru bir mücadele çizgisine ulaşamayacağı gerçeği bu direniş eylemleri sırasında bir kez daha kanıtlanmıştır. Direniş eylemleri, Acelecilerin (silahla güven altına alınmamış kitle gösterilerini düzenin sınırları dışına taşınmamak, kitle gösterilerini düzenin kabul edebileceği sınırlarda tutmak şeklindeki) gerici fikirlerinin DS'nin mücadele çizgisine damgasını vuran fikirler olduğu gerçeğini ve böylesi fikirlerin mücadelede gerilemeye ve pasifize, çok defa da eylemleri engellemeye götürdüğü gerçeğini bir kez daha açığa çıkartmıştır. DS'ciler faşizme karşı mücadelede pasifist, mücadeleyi engelleyici bir rol oynamaya talip değilse ilk yapacakları iş bu saçma sapan, acelecilerden ödün aldıkları yanlış fikirleri terketmek olmalıdır. Faşizme karşı mücadelede doğru ve devrimci fikirleri öğrenmek ve benimsemek yönünde çaba sarfetmelidirler.

Revizyonistlerin, devrim ve mücadele anlayışları ve politik taktikler konusunda söylediklerinden rastgele alınmış sözleri ve önerileri tekrarlayıp durmaktan başka belirli bir siyasal çizgiye sahip olamamış olan HK'da da revizyonist akımlarda gözlenen, bu akımların hepsinde bir karakter halini almış olan, kitlenin kendiliğinden eyleminin peşine takılma özelliği, bu Genel Direniş eylemleri içinde de ortaya serilmiştir. HK'da, kitlenin kendiliğinden eyleminin peşine takılma ve kendiliğinden göklere çıkartma işi diğer revizyonist gruplardan daha abes biçimlerde yapılmaktadır. Yılların revizyonistleri kitle kırınıklığını yılların tecrübeleriyle biraz daha inceltmek hünerine kavuşmuş oldukları halde, HK revizyonizmin safsatalarını kaba biçimleriyle yeni yeni keşfediyor ve şimdilik bunları imikten geçirmeye vakit bulamadığı için, olduğu gibi, inceltmeden tekrarlıyor. Biraz da bu abeslik ondan oluyor. HK kitle kuyrukçuluğunu o dereceye kadar götürüyor ki kendini devrimci çalışmadan ve devrimci eylemden "kurtarıyor". Kendi devrimci eyleminin yerine kitlelerin kendiliğinden eylemini ikame ediyor. Böyle bir mücadele anlayışına sahip HK'cılar faşizme karşı mücadele görevlerini de şüphesiz ki layıkıyla yerine getiremezler. HK'nın, bu mücadele anlayışıyla yetiştirilen, kitlelerin kendiliğinden eylemini kendilerini devrimci çalışmadan (kitleleri örgütlemeye çalışmasından bile) kurtaracak birşey olarak görmeye başlamış olan kadrolarına, direniş yapma kararı olsa da bu kararını (İzmir'de görüldüğü gibi) kolay kolay uygulatamaması anlaşılır birşeydir. En basit bir mantıkla, direniş yapabilmek için kitleyi örgütlemek gibi bir çaba gerekeceği açıktır. Oysa HK'nın kadrolarının kafalarındaki mücadele anlayışı kitleleri devrimci bir çalışmayla örgütlemek gibi "külfetli" işlere pek az yer vermektedir.

Sonuç olarak, biz 1 Mayıs'ı ülkemizde (Devamı 12. sayfada)

PB DERGİSİNİN 24. SAYISINDAKİ "GENEL GREV" YAZISI ÜZERİNE...

Türkiye'deki devrimci mücadele açısından kuşkusuz önemli bir olumsuzluk teşkil eden çok sayıdaki sol grubun varlığı olgusunun devam ettiği bir gerçektir. Sınıf mücadelesinin gelişip şiddetlenmesine paralel olarak bu grupların pek çoğunun eriyip çözümesine ya da tali nitelikteki grupların belirli odaklarda merkezileşmesine yönelik bir safılaşma eğilimi gittikçe güçlenmekteyse de, birçok grubun kendi varlığını koruyabilmek için bu eğilime karşı direnmeye devam ettiği görülmektedir.

Dünya görüşü olarak küçük burjuvaziye has bir ilkesiz eklektisizme dayanan ve bunun sonucu olarak -D. Gezmiş'in gerillacılığında Enver Hoca'cılığa kadar baş döndürücü bir evrim geçiren, bir zamanlar en hızlı halk savaşı savunucusuyken sonradan bunu tamamen anti-marksist ilan ederek genel ayaklanma teorilerine sarılan, en koyu Mao taraftarlığından Mao'yu karşı-devrimci ilan edecek kadar Mao düşmanlığına, üç dünya teorisi savunuculuğundan bu görüşü savunanları faşistlikle suçlamaya kadar- fantastik tezatlar sergileyen Halkın Kurtuluşu da bu gruplardan bir tanesidir.

En ilginç noktalardan biri de bu grupların en son savundukları görüşü hemen daima, kendilerinin en önemli üstünlükleri, hatma bazen yegane devrimci grup olmalarının bir "alameti farika"sı olarak değerlendirilmeleridir. Özetle, savunulan görüşler (daldan dala) değişip durmakta; ama kendilerinin yegane proleter devrimcileri olduğu "değişmez gerçeği" sürüp gitmekte; ve her "yeni" savunulan görüş de, bu "değişmez gerçeğin" yeni alameti olarak sunulmaya devam etmektedir.

İşte bu şekilde "açık", "net", "tutarlı", "istikrarlı"(*)(!) bir teorik ve siyasi çizgiye sahip olan HK yazarları, "proleter devrimci hareket" in doğru, tutarlı ve ileri görüşler yaptığının en son alameti olarak "genel grev" konusunu gündeme getiriyorlar. Şimdi her şey "genel grev" üzerinedir. Genel grev gündeminin baş meselesi haline gelmiştir... Ve herhalde bu durum "TDKP'nin önderliğinin başka bir "alamet" i ortaya çıkuncaya kadar devam edecektir.

Aslında bilebildiğimiz kadarıyla HK tarafından "genel grev" konusu yeni ortaya atılmış değildir. Bundan önce de (elli yıldır her türden revizyonist grup tarafından da ara sıra

yapılıp durduğu gibi) HK tarafından da birçok kere "genel grev" konusu gündeme getirilmiş, sonra da unutulmuş ya da vazgeçilmişti!

Ama HK yazarlarının Parti Bayrağı dergisindeki "Halk Devrimini Yaklaştırmada Etkili Bir Araç: Genel Grev" başlıklı yazısında şimdi genel grev konusunun "yalnuzca teorik olarak tartışılır olmaktan çıkan, çeşitli yönleriyle pratik bir sorun olarak yaygın bir şekilde tartışması gereken günün konusu olay" haline geldiği söylenmektedir. "Genel grev çağrısı yaptığımızda genel grev sorunu bugünkü düzeyiyle henüz gündeme gelmemiş, doğrusu kitleler için bugünkü kadar anlaşılır hal almamış, gerici-devrimci çeşitli akımların bu derece ilgisini çekmemiştir" denilen yazıda, Şubat ayında "tüm toplumun genel grev konusu ile ilgilendiğini" açıklamaktadırlar!

Bu yazıda, kendileri tarafından Eylül 1979'da ortaya atılan genel grevin 3-4 ay içinde "bütün toplumun ilgilendiği ve pratik olarak gündem konusu olan" bir sorun haline dönüşmesinin, yani kendilerinin bu olağanüstü ileri görüşlülüklerinin(!) "sarı" da açıklanmaktadır.

Buna göre "proleter devrimci hareket" 1979 Eylül'ündeki şartları tahlil etmiş, ekonomik krizin devam edeceğini ve bunun sonucu olarak da bu koşullarda kitleleri daha güçlü mücadele ve direnişlere seferber etmenin gerekliliğine hükmedilerek "genel grev" şiarı ortaya atılmış!

"Proleter devrimci hareketimiz Marksizm Leninizm'in ışığında emperyalist-kapitalist ekonominin ve Türkiye'nin yarı sömürge ekonomisinin nereye doğru yol aldığı doğru olarak tahlil etti... Ekonomik krizin derinleşmeye devam edeceğini önceden (evet, hem de "önceden"! Taa Eylül 79'da-DY) saptadı. Gelişmeler bu tespiti doğruladı. Ve yine proleter devrimci hareketimiz bu krizin yüklerinin emekçi kitlelerin sırtına yüklediği ve yükleneyeceği... gerçeğinden yola çıkan... proleter devrimci hareketimiz... genel grevin hazırlanmasını önüne bir görev olarak koydu." "Bir olguyu açık ve kesin olarak tespit etmek gerekiyor. Proleter devrimci hareket bu tespiti yapmıştı ve yapıyor: Tekelci kapitalist ekonominin krizi derinleşmektedir." (PB., s. 25).

Şimdi siz gelin de bu muazzam "önceden" görüşlülüğe(!) hayran kalmayın! HK yazarları biraz daha alçak gönüllü olsalar, yıllardır söylenen söyleneye artık mahalle bakkalları

- tarafından bile ezberlenen bir gerçeği, "ekonomik krizin devam edeceğini" 3-5 ay "önceden" saptadık diye neredeyse peygamberliklerini ilan edecekler!

Ama bununla da yetinmiyorlar. Ve bu gerçeği nasıl keşfettiklerini (ve de bu konulardaki derin bilgilerini) göstermek için sayfalar dolusu ekonomik tahliller yaparken de her şeyi birbirine karıştırıp, Marksizm açısından güllük iddialar ileri sürüyorlar.

Bu tahliller sırasında HK yazarları tarafından "Türkiye'yi çıkmaza sürükleyen ekonomik bunalımın gerçek nedeninin", "aşırı üretim" ve "üretim fazlalığı" olduğu ileri sürülmektedir. HK'nın Türkiye'deki ekonomik buhran için yaptığı söze tahlilleri emperyalist-kapitalist ülkelerdeki buhranlar için bile söylemek mümkün değildir. Ama HK yazarları, emperyalist-kapitalist ülkeler için belki bir ölçüde tartışılabilir olan "bunalımın asıl nedeninin 'aşırı üretim' olduğu" şeklindeki (bundan yaklaşık yüzyıl önce yazılan kitaplardan yarım-yamalak, doğru-yanlış yapılmış aktarımlardan ibaret) görüşleri, arada kesin nitelik farkını dikkate almaksızın, olduğu gibi Türkiye'deki bunalımın somut tahlili(!) diye ortaya atılmaktadır. Böylesine somut(!) bir tahlil sonucunda ise Türkiye'de aşırı ve sınırsız üretimden doğan bir krizin bulunduğu şeklinde adeta Demirel'in göbeğini hoplatacak "şahane" bir sonuca ulaşılmaktadır. HK'cı yazarlar, "...günümüz şartlarında kapitalizmde üretim durmakta, gerilemekte, ticari hayat sönmekte, mal stokları üst üste yığılmakta (abç) ve pazarların gelişmesi bir yana daralmaktadır." dedikten sonra şu garip tespitte varmaktadır. "...kapitalist ekonominin krizinin nedeni tüketim talebindeki artış değildir, üretim fazlalığıdır. Aşırı üretim, kapitalizmi krize sürüklemektedir..." (abç). Bu tesbiitten sonra da bulduğu çözümü şöyle açıklamaktadır: "Aşırı üretim bunalımının yarattığı krizden kurtulmak için malların fiyatlarını düşürmek gerekir. Stoklar bu şekilde eritilebilir. (abç)" (PB. s.24) Türkiye'de kapitalist ekonominin krizinin nedeni aşırı üretimmiş! Mal stokları üst üste yığılmış mı?

Evet bütün bunları Türkiye ekonomisinin "tahlili" niyetiyle hayretler içinde okumaktayız. HK'cı yazar acaba neden (ve nasıl!) bu denli saçmalamayı başarabilmiştir? Bu şekilde saçmalamamak için insanın birazcık ekonomiyi

ten başka bir yolu kalmamış olan gruplar için bu ortak eylemler, ayrılıkçı faaliyetlerini sürdürebilmeye en uygunsuz koşulları oluşturur.

Devrimci Hareketimizin diğer gruplarla genelde yapmaya çalıştığı eylem birliklerini ve bu ortak eylemlerin anti-faşist mücadeleye ve faşizme karşı birliğe katkılarını değerlendirmekteki bu yaklaşımı gözönünde bulundurursak, 1 Mayıs Genel Direnişi eylemlerinden ne beklediğini daha bir açık olarak kavrayabiliriz. Genel Direniş eylemlerinin faşizme karşı birlik yönünde ortaya koyduklarını da daha açık olarak değerlendirebiliriz.

1 Mayıs Genel Direnişinin, revizyonist ve oportünist grupların varlıklarını koruyabilmek için anti-faşist güçler arasında ördükleri duvarların yıkılmasında sağladığı olanaklar ölçüsünde; ve bu grupların etkilediği anti-faşist kitleleri mücadeleye çekebildiği ölçüde faşizme karşı birliğe katkıları olmuştur diyebiliriz.

1 MAYIS GENEL DİRENİŞ EYLEMLERİNİN DEĞERLENDİRMESİ

faşizme karşı mücadele görevleri ve bu konudaki zaafıların-eksikliklerin giderilmesi açısından da ele aldık. Ve bu amaçla ortak Genel Direniş eylemlerini gündeme getirdik.

Faşizme karşı direniş mücadelesinin mevcut anti-faşist potansiyelin altında gerçekleşiyor olmasının en önemli sebeplerinden biri faşizme karşı birliğin sağlanamamış olmasıdır. Faşizme karşı birliğin sağlanamamış olmasının en önemli sebebi de oportünist grupların engelleyici ve bozguna tutumlarıdır. Evet, bu gruplar anti-faşist saflara sadece yanlış fikirler ve yanlış mücadele anlayışları yaymakla kalmıyorlar, kendi varlıklarını devam ettirebilmek için tabanlarını faşizme karşı mücadeleden alkoyuyorlar. Tabanlarının mücadele içinde ortak eylemlere girerek devrimcilerle birleşmesine engel olmaya çalışıyorlar. Oportünist grupların bu çabaları faşizme karşı birliği geciktiriyor. Mesela KSD, grupların varlıklarını sürdürmek için faşizme karşı birliğe nasıl engel olduklarının en somut örneğidir.

Faşizme karşı mücadelede birliği sağlayabilme doğrultusunda gösterilecek çabamızın önemli bir kısmı, grupların engelleyici çabalarının etkisizleştirilmesi olmak zorundadır. Oportünist grupların varlıklarını sürdürebilmek için taraftarlarıyla devrimciler ve diğer anti-faşistler arasında ördükleri ve sağlamlaştırmaya çalıştıkları duvarları; anti-faşist güçlerin mücadelesini engelleyen duvarları yıkma görevi faşizme karşı birlik konusunda en önemli görevlerden biridir.

Anti-faşist güçleri bölen bu duvarları yıkmamızın bir yolu da bu grupları ortak eylemlere çekme yoludur. Çünkü ortak eylemler, Devrimciler için ve faşizme karşı birlik yönünde samimi adımlar atmak isteyen bütün anti-faşist güçler için, mücadele içinde birleşebilmede en elverişli koşulları sağlarlar. Grup varlıklarını koruyabilme kaygıları, faşizme karşı mücadele görevlerinden daha baskın olan ve varolabilmek için tabanlarını diğer anti-faşist güçlerden ve devrimcilerden ayrı tutabilmek-

politik bilmesi de gerekmez, Türkiye'deki kapitalizm koşullarında yaşaması yeterlidir! Türkiye'de aşırı üretim olduğunu, üretimin sınırsız geliştiğini, en hızlı kapitalizm savunucuları bile (hiç olmazsa *bugünkü* koşullarda!) iddia etmeye cesaret edemezdi. (Türkiye'de aşırı üretimin var olduğunu, mal stoklarının var olduğunu söyleyebilmesi için HK'cı yazarın, Demirel'in ikide bir söyleyip durduğu "bana hangi malın yok olduğunu" söyleyin, size ondan bir kamyon göndereyim" şeklindeki sözlerini ciddiye alması ve bundan etkilenmiş olması gerekir, kamyon kamyon mal dağıtılsa hayali stokların ancak eriyebileceğini sanması gerekir!).

Bilgiçlik taslayacağım diye, sağdan soldan edindiği birkaç bilgi kırıntısını aktaracağına, Türkiye'de 3 yıldır yayımlanan Devrimci Yol dergisindeki birkaç ekonomik yorum yazısını okusaydı, bu duruma düşmeyebilirdi. Türkiye'deki ekonomik bunalımın temel nedeni, emperyalizmin sömürü mekanizmalarına göre şekillenmiş emperyalist uluslararası tekelilerin ve onların içerideki işbirlikçilerinin yararına işleyen bir sömürü ve talan düzenidir. Eğer illa da "aşırı üretim"den söz edeceksek, ancak, sömürü düzeninin yıllardır üretirken biriktire geldiği sorunların bir "aşırı üretimi"nden söz edebiliriz. Bu sorunların tam bir keşmekeşe dönüşmesiyle bugünkü mevcut kriz (tarihin en büyük bunalımı!) yaratılmıştır. "Başlıca çok yüksek enflasyon, döviz, işlenmiş hammaddede ve finansman sorunlarını içeren ekonomik kriz, emperyalizmin genel bunalımının derinleşmesinin etkisiyle daha da şiddetlenmektedir" (Bak. Devrimci Yol sayı 27 ve diğer sayılar). Bu gerçekleri görebilmesi ve ifade edebilmesi için HK'cı yazarın kına sına kitabı ve süslü laflara, derin tahlil çabalarına girmesine hiç gerek yoktur.

HK'cı yazar emperyalizm faktörünü, sanki sonradan aklına gelmiş gibi, tali bir neden olarak ortaya koymaktadır. Ve "yarı-sömürge ülkelerde durmadan artan enflasyonun bir diğer nedeni de (abç) emperyalist sömürüdür" demektedir. (Emperyalist sömürü ekonomik krizin -ama sadece onun tezahürlerinden biri olan "enflasyonun" da değil, bir bütün olarak ekonomik krizin- bir diğer nedeni midir, yoksa temel nedeni midir?). HK'nın "emperyalizme bağımlı komprador kapitalist yarı feodal toprak ağalığı düzeni" (aynen böyle!) diye "kısaca" ifade ettiği şu yeni-sömürge ekonomisinin işleyişini kesinlikle kavramadığı açıkça bellidir.

HK'cı yazar herşeye rağmen bir şeyi çok iyi bilmiş "*Ekonomik kriz derinleşmeye devam edecektir*," ama bunu "nasıl bildiğini" (!) anlatırken sapı samana karıştırmadan edemiyor. *Türkiye'de bir aşırı üretim krizi olduğuna göre kriz ancak malların fiyatları düşürülerek giderilebilir, stoklar bu şekilde eritilebilir! Oysa burjuvazi böyle yapmayı, tüketimi kısıcı tedbirler alıyor! Bu yüzden, haliyle stoklar birikmeye kriz büyümeye devam edecek! (herhalde özellikle malların dolduracak bir ambar krizi patlayacaktır!).*

İşte, özetle (ve mübaağasız!) böylesine somut tahlillerin bir sonucu olarak, genel grev saptaması yapılmış, ve de tabii haliyle bütün toplum bunu tartışmaya başlamış. Ee, Proleter Devrimci Hareket'in buca "alamet"i belirmişken, bizimde bu konuda tartışmaya katılmadan durmamız ayıp olacaktır.

GENEL GREV VE HK'NIN "GAYRİ İRADI ŞARLATANLIĞI"

HK'cı yazar genel grev konusunda ise bir

süri gevezelik yapmasına rağmen ortaya üç beş fikir kırıntısından öte bir şey koymamaktadır. Bu gevezeliklerinin ardında da sağ bir kafa yapısının ürünü olan "kendiliğindenciliğe tapınma", "ekonomizm", "reformizm", vb. eğilimleri görmemek mümkün değildir.

HK'cı yazar, bazen revizyonist bazen de faşist dediği TKP ve TİKP'ileri "genel grev" konusunda "iradeci şarlatanlık"la suçlamaktadır. Buna kanıt olarak da "kitlelerin ne zaman bilinçleneceğine ve ne zaman eyleme çeçileceğine" karar vermede revizyonistlerin kendilerinin "onayını" şart koşmalarını göstermektedir. "İradecilik" (volantirizm) denilen şeyi ancak böyle algılayabilen HK'cı yazar da buna karşılık "gayri iradi şarlatanlık" yapma görevini üstleniyor!

Bu konuda, "emekçiler faşist diktatörlüğe karşı yürüttükleri mücadele içinde oldukça hızlı bir şekilde bilinçleniyor ve devrimcilerin ajitasyon ve propagandasından etkilenecek, onu kavrayarak onların etrafında toplanıyor" diyen yazar şöyle devam etmektedir: "Bu somut koşullarda devrimcilere düşen görev *var olan* (abç) kitle mücadelelerini daha da genişletmek ve daha üst mücadeleye biçimlerine doğru çekmektir. Devrimci inisiyatifli [yoksa "iradi şarlatanlık" mı?!] bir çalışma ve buna uygun bir ajitasyon ve propaganda faaliyeti kitleleri daha geniş ölçüde mücadeleye çekiyor ve çekmelidir." (s. 20).

HK'cı yazarın "devrimci görev" olarak ortaya sürdüğü şey, HK'nın sağ "mücadele" çizgisini olanca açıklığı ile teşhir etmektir. Propaganda ve ajitasyon faaliyeti sürdüreceksin, kendiliğinden kitle mücadelesini genişletmeye çalışacaksın. Propaganda ve ajitasyondan etkilenen kitleler de senin etrafında toplanacak! İyi ama, HK'cı yazar aynı görüşleri savunan TKP ve TİKP'li revizyonistlere neden bağırıp durmaktadır?

"Revizyonistler önce kitleleri bilinçlendirecekler, ondan sonra mücadeleye sokacaklar... Revizyonistler ilk önce ajitasyon-propaganda faaliyetiyle kitleleri bilinçlendirelim, ondan sonra mücadeleye sıra gelir, anlayışını yaygınlaştırmaya çalışıyorlar... Kitleleri kararlı şekilde mücadeleye hazırlamak gerekir!" diye revizyonistlerin pasifistlikleri konusunda hakam kesen HK'cıların kendi söyledikleri, yapıp ettikleri *özünde* bunlannkinden çok mu farklıdır? HK'cılar da sürekli olarak "kitleleri bilinçlendirelim, propaganda ve ajitasyon faaliyetlerine ağırlık verelim kitleleri kararlı bir şekilde mücadeleye hazırlayalım" şeklindeki gevezeliklerle (hem de aynı yazıda!) vakit tüketmiyorlar mı? Ama bunlar mücadeleye karşı değilmiş de revizyonistler karşıymış! Boş laf!

HK'cı yazar, Devrimci Yol'un mücadele kaçkınlıklarına (HK da dahil) yönelttiği eleştirileri unutmış gözükmekte ve şimdi benzer eleştirileri benzer kelimelerle TKP'lilere ve TİKP'lilere yöneltmeye kalkışmaktadır. Son olarak "halk savaşı" teorisini de reddeden HK'nın siyasi eylem çizgisi ile diğer revizyonistlerin siyasi eylem çizgisi arasındaki temel ayrım noktaları her geçen gün daha fazla kaybolmaya başlamaktadır. Bu nedenle HK gayet ilkel yöntemlerle kendi taraftarlarını aldatmaya çabalamakta, TKP'ye ve TİKP'ye ne kadar fazla küfrederse, kendisinin bunlardan o kadar "farklı" olacağını sanmaktadır. Bu ise tam bir siyasi şaşkınlığın ispatlanmasından başka bir şey değildir. Bu haliyle HK günün somut devrimci görevlerinden kaçmakta ve ne anlama geldiğini kendisinin de bilmediği bir "kitle mücadelesi" teranesi sürdürmekten başka bir işle uğraşmamaktadır. HK, tam da Lenin'in dediği gibi "yığın hareketine tapındığı" için, yani bu hareket devrimci eylemimizi yüreklediren ve ona *hız veren* bir şey değil de, bizi devrimci eylemi yürütme zorunluluğundan

kırtaran bir şey olarak baktığı için, yine de şaşkın bir durumdadır." (Ne Yapmalı?, s. 137-138).

Günümüzde kitlelerin düzene karşı topyekün ayağa kalkmaları, topyekün bir çatışma içine girmeleri söz konusu değildir. Bu durumu (bulutlar üzerinde gezinmeyen) herhangi bir kimse de pekala tesbit edebilir. Ülke çapında, resmi-sivil faşist güçler ile emekçi halk güçleri arasında yaygın devrimsel çatışmalar şeklinde sürüp giden bir iç savaş adım adım gelişmektedir. Ülkede henüz olgunlaşmamış da olsa bir milli kriz, devrimci durum bütün sonuçlarıyla birlikte yıllardır yaşanmaktadır. Kitle mücadelesinden ve onun bir biçimi olan genel grevden söz açan bir kimse önce bu somut durum konusunda net bir tavra sahip olmalıdır.

Fakat HK'nın açmazı bu noktada da kendini göstermektedir. HK derinleşmekte olan bir ekonomik ve politik kriz tespitini artık kendisi de yapmaktadır. Literatürde buna devrimci durum denildiğini hemen herkes bilir. Ne var ki HK bu durumu açıkça isimlendirmemektedir. Türkiye'deki bu "politik ve ekonomik kriz" sınıflar mücadelesini hangi yönde etkilemektedir? Ülkede yaşanmakta olan iç savaş bu durumun somut bir tezahürü değil midir? HK'ya göre buna olumsuz cevap vermek gerekmektedir. HK'lık bir iç savaş yaşandığını kabul etmemekte (çünkü "iç savaş" denilince karşılıklı iki ordunun savaşından başka bir şey düşünmemektedir) ve olup bitenlerin, "sınıf mücadelesinde olur böyle şeyler" (İtalya'da bile adam ölüyor mu!) izahı(!) ile açıklanabileceğini, sınıflar mücadelesinde evrim döneminin, iç savaş değil iç banş döneminin yaşandığını, vb., vb. ileri sürmektedir. Sonra da kalkıp yine kendisi "politik ve ekonomik kriz" tespiti yapmakta, kitleleri genel grev aracılığıyla daha üst mücadeleye biçimlerine, silahlı mücadeleye hazırlamak gerektiğinden dem vurmaktadır! Bunun adına siyaset yapmak değil gevezelik yapmak denir, başka bir şey değil. Ve HK'nın bu tür şarlatanlıkları sadece ve sadece kendi taraftarlarının dikkatini anti-faşist görevlerden ve faşizme karşı *etkili* mücadele biçimlerinden uzaklaştırmaya neden olmaktadır.

Elbette bütün bu yazdıklarımızdan, Türkiye'de Genel Grev'den bahsedilemeyeceği şeklinde bir sonuca varılmaz. Ama ne genel greve ne de benzeri kısa süreli genel direniş eylemlerine, (HK gibi) bir "genel ayaklanma" anlayışına sahip olanlar tarafından atfedilen *belirleyicilik* özelliği yüklenemez. Bugüne kadar gerçekleştirilebilen 24 Aralık, 1 Mayıs gibi genel direniş eylemleri ve devrimcilerin *örgütlü gücünün* etkinliğine bağlı olarak gerçekleştirilebilecek bütün genel kitle direnişleri, faşizme karşı sürüp giden direniş mücadelesini geliştirip güçlendirmesi açısından ele alındığı taktirde doğru olarak değerlendirilebilir.

Aksi taktirde, bir genel ayaklanma anlayışı ya da hayalleri ile genel grev üzerine koparılan soyut gevezelikler "Proleter Devrimci Hareket" in (kısa süre sonra yerini bir başkasına bırakması kaçınılmaz olan!) acı bir alame-ti" olmaktan başka hiç bir mana ifade etmez!

DİPNOTLAR:

(*) Bu ifadeleri alay etmek için kullandığımız sanılmaması! HK yazarları kendileri, kendi siyasi çizgileri için (alay eder gibi!) aynen bu ifadeleri kullanıyorlar.

Ama, böylesine "alamet" gösterileri ile Türkiye'de gelişen sınıf mücadelesinin somut görevleri karşısında somut ve tutarlı bir şey önerememenin yarattığı boşluğu doldurmak hiç mümkün değildir. Ama HK yazarları bunu yapacaklarını sanıyorlar. Genel grev üzerine hamasi nutuklar atmakta başka bir şey yapmıyorlar.

Bir kere daha faşizme karşı birlik ve KSD'nin 1 Mayıs çeşitlemeleri

KSD bu 1 Mayıs'da da geçen sene olduğu gibi ortak hareket etmekten kaçındı. Oysa 1 Mayıs öncesi yapılan toplantılarda, hakim sınıfların 1 Mayıs'a doğru artan saldırılarına ve 1 Mayıs'ı engelleme çabalarına karşılık bu yıl 1 Mayıs'ın bütün ülke çapında yaygın ve etkili direniş eylemleriyle kutlanması fikrini benimseyen görüldü. Bu kapsamda olmak üzere, ülke çapında genel direniş yapılması fikrine ve ortak Genel Direniş kararına katıldı. Direnişin uygulanacağı tarihlerin tesbit edileceği son toplantıda ise KSD ortak genel direnişten caydı. Gerekçe olarak da DİSK'in 30'unda yapacağı genel grevi destekleyeceğini; 30'u dışında yapılacak genel direnişlere katılmayacağını söyledi.

Sonuç olarak da KSD bilindiği gibi, 29'unda başlayan genel direniş eylemlerine katılmadı. Hatta bazı yerlerde engellemeye yeltenildi, ama başaramadı. Otuzunda Ankara'da, az sayıda kişinin katıldığı birkaç korsan gösteri düzenlediler. 1 Mayıs'da da birkaç korsan gösteri, birkaç izinli miting yapıldı. Buna rağmen 1 Mayıs sonrasında yayımladıkları dergi ve bildirielerde akıl almaz iddialar ileri sürüyorlar. Kendilerinden başka herkesi hainlikle, sabotörlükle, küçük burjuva olmakla suçluyorlar. 1 Mayıs'ı sadece kendilerinin kutladığını, kendilerinden başka kimsenin birşey yapmadığı üzerine garip bir yaygara koparıyorlar.

Bu yaygaranın gerçekte kendi zaaflarını örtmek için yapıldığı da gizlenemiyor. KSD'nin 1 Mayıs'da ortaya koyduğu eylem gücü apaçık ortadadır. 1 Mayıs günü örneğin Ankara'da Saimekadın'da 200 kişilik bir korsan gösteri yapılmıştır. Polis ve asker müdahale etmediği için herhangi bir çatışma olmamıştır. Sokullu'da yine 200 kadar KSD'li, korsan gösteri için toplanmış, askerler gelince KSD temsilcisi "kimse kaçmasın, yoksa katliam olur, hep birlikte teslim olacağız" demiş ve disiplinsizlik yaparak(!) kaçan birkaç kişi dışında hep birlikte (geçen yıl Çiçekçi'de yaptıkları gibi!) teslim olmuşlardır. Bunun dışında Altındağ'da korsan miting yaptıklarını söylemelerine rağmen, kimse böyle bir olayın olduğunu görmemiştir. (Sadece o çevrede birkaç kişinin silah yakalattığı biliniyor). KSD'nin bütün Türkiye'de 1 Mayıs'daki eylemleri bu şekildedir. Buna rağmen biz bunları da KSD için küçümseiyoruz. HK, DS, DHB gibi diğer birçok grup da aşağı yukarı aynı şekilde 1 Mayıs kutlamaları gerçekleştirmişlerdir. Bizim garip karşıladığımız şey, buna rağmen KSD yazarlarının kendilerinden başka kimsenin 1 Mayıs'ı kutlamadığı, böylece (madem ki 1 Mayıs işçi sınıfının mücadele günü!) sadece KSD'lilerin gerçek mücadeleyi sosyalisti olduğunun kanıtlandığı, Devrimci Yol'un ve onun peşinden giden küçük burjuva gruplarının hain, sabotör, vb. oldukları şeklindeki bayağı saldırılara ve çocukça ve gülünç bir şekilde övünme ve şişirmelere, kendi kendilerini tatmin etmekten öteye gitmeyecek böbürlenmelere başvurmuş olmalarıdır.

KSD, TARAFTARLARINA NİÇİN YALAN SÖYLÜYOR!

KSD, 1 Mayıs sonrası çıkarttığı Öncü Dergisinde niçin böyle davrandığını açıklama-

ya çalışıyor. Ancak görüyoruz ki, yazdıkları kendi mantığı içinde bile kendi davranışlarını açıklamaktan çok uzak; daha çok taraftarlarının gözünü boyamak kaygularıyla yapılmış kaba bir demagoji ve tahrifattan ibaret.

Taraftarların gözünü boyamak kayguları yazının başlığından bile anlaşılıyor: "İlkesizlik Bir Kere Daha Safları Parçaladı". Bu başlığı gören KSD'ilerin "İlkelerde anlaşmazlık olduğu için 1 Mayıs'da eylem birliği yapılmadı" diye düşünelerini sağlamaya çalışmışlar.

"Üstün olan ilkeler bir yana konur ve her durumda kendi başına bir ilke uydurulursa bu, ilkelik kılıfı altında faydacılığı tezgahlamaktan başka bir şey değildir. Devrimci Yol çoğu zaman böyle davrandığı gibi 1 Mayıs'ı ittifak görüşmelerinde de böyle davranmıştır" (Öncü, s. 14). İşte böyle laflar yuvarlıyor KSD. Bunları okuyan taraftarları da "vay canına! DY üstün ilkeleri bir yana koymuş, onun için ilkelerde anlaşlamamış ve saflar parçalanmış" diye düşünsinler istiyor.

Burada biz KSD'nin ilkeler konusundaki şarlatanlığı ile tekrar uğraşmayacağız (daha önce KSD'nin "İlkelik" görünme özentsinin üzerinde durmuş ve bu özentinin altında yatan ilkesizliğine işaret etmiştik). Şimdi biz KSD'den kendi mantığı ile durumu açıklamasını istiyoruz. Hangi üstün ilkeler bir yana bırakıldığı için genel direnişe katılmamışlardır? Önceki toplantılarda kendilerinin "ilke"leri kabul edilmişti de onun için mi genel direniş kararına katılmışlardır ve son toplantıda kendileri dışındaki gruplar bu "ilke"leri reddettiler de o yüzden mi direnişten vazgeçtiler? KSD bunları açıklamalıdır.

Ama KSD'nin sıkıntısı başka: Taraftarlarının gözünü boyamak. Şu bilinen "ajitasyonda serbestlik" saçmalığına ilişkin olarak lafı uzatıp taraftarlarını dehşete sürüklemek istiyor. Böyle dehşete kapılmış bir taraftar da, KSD'nin ne kadar haklı(!) bir sebeple direnişten vazgeçtiğini düşünecek! "Devrimci Yol bir şeyler koparım umuduyla Halkın Kurtuluşu'nun bu saçmalığını, saçma olduğunu söyleye söyleye bir baba edası içerisinde hoş görmektir... Halkın Kurtuluşu'nun bu saçmalığı kendi içinde kalsaydı aldırılmazdı. [HK'nin saçmalığı kendi içinde kalsa aldırılmazmış ama iş ciddi imiş(!) - DY]. Açık söyleyelim bizim Sovyetler Birliği'yle savaşmak gibi bir niyetimiz yok! Söyleyin, söyleyin! Aman, açık söyleyin! Yoksa taraftarlarınız bu toplantılarda KSD'nin nasıl kandırılıp, az daha Sovyetler'e karşı savaşa sokulmak üzere olduğunu anlayamamış olabilirler. "...yani başımızdaki insanların bizi ve başkalarını Sovyetler Birliği'ne karşı savaşa çağırılmalarına katılmamız olanaklı değildir." (Öncü). Görüyorsunuz değil mi KSD ne kadar haklı(?) "Böyle bir durumda insanın kendisini kendi aralarında anlaşmış kumarbazların arasına düşmüş bir oyuncu gibi hissetmemesi olanaksız... Yapılacak tek şey vardır: O masadan kalkıp uzaklaşmak." (Öncü). Evet, KSD belki de taraftarlarını bu demagojilerle dehşete sürükleyebilir ve belki de taraftarları* bu toplantıların önceden anlaşmış kumarbazlarca KSD'yi Sovyetler'e karşı savaşa sürüklemek üzere tertiplenmiş olduğunu düşünebilirler!

Ancak, bizim bildiğimiz, KSD söylediği

gerekçelerle masadan kalkmamış; aksine masadan kalmış, kalmakla da yetinmeyip (kendisini Sovyetler'e karşı savaşa sokmak için kandırmaya çalışın!) gruplarla beraber genel direniş kararı almıştır. Son toplantıda da "Sovyetler Birliği'yle savaşmak gibi bir niyeti" olmadığı gerekçesiyle değil, sadece tarih konusunda itiraz ileri sürmüştür. KSD sözcüsü, genel direnişin 29'unda değil 30'unda başlamasını önermiş ve de bu yüzden 3 günlük genel direnişten ayrılmıştır. Bu gerçek ortada olduğuna (ve de güneş balçıkla sıvanamayacağına!) göre KSD taraftarlarına niçin yalan söylemektedir.

KSD bu yazıda "ilke" üzerine yapmış olduğu demagojinin, taraftarlarını dehşete düşürmeye yetmeyeceğini düşünerek daha dehşetengiz bir suçlamaya sarılıyor, ihanet(!) ve sabotörlük(!). Evet, bir de ihanet ve sabotörlük suçlaması yapabilirse taraftarlardan hiç kimse artık ağzını açamayacak ve KSD'ye ayrılıkçılığının sebebini sormaya cesaret edemeyecektir. O halde gelin suçlamalar... Fakat nasıl kıvrıracak bu suçlamaları?

Toplantılarda DY 29-30 Nisan ve 1 Mayıs olmak üzere üç günlük bir genel direniş önermişti. KSD ise 29 Nisan'da başlamasına karşı çıkmış, 30 Nisan ve 1 Mayıs'da yapılmasını istemiş ve kendi önerdiği gibi olmazsa Direnişe katılmayacağını söylemişti. Toplantıda KSD'nin önerisi kabul edilmemiş, Devrimci Yol'un önerdiği gibi 29'unda başlayan, 30'unda ve 1 Mayıs'da devam edecek olan 3 günlük genel direniş kararı alınmıştır. (Toplantıda KSD'nin önerisi kabul edilseydi Direniş 30 Nisan ve 1 Mayıs'da gerçekleştirilecekti, ancak KSD dışındaki bütün gruplar 29'unda başlatılmasından yana olmuşlardır). Şimdi de KSD bu 1 Mayıs'ın 29 Nisan'a alınmasıdır deyip, 1 Mayıs'ın 1 Mayıs günü değil de daha önceki bir tarihte kutlanmasının ihanet olduğunu ileri sürüyor!

KSD'nin burada ileri sürdükleri üzerine sorulacak çok soru var ama yeri gelmişken önce şunu soralım: Son toplantıda kendi önerileri kabul edilseydi ve direniş 29'unda değil de 30'unda başlasaydı, bu yine 1 Mayıs'ı erkene almak olacak mıydı? Olmayacaksa eğer, kendi mantıkları ile nasıl olmayacağını lütfen açıklayversinler...

KSD, Devrimci Yol'u ihanetle suçlayabilmek için TKP ile paralellikler kurmaya yöneliyor. Ancak böyle bir paralellik kurabilmek için yalana ihtiyaç duyuyor. "1 Mayıs'ın erkene alınmasını önerebilmiştir", "1 Mayıs'ın 29 Nisan'da yapılmasının teorisini oluşturdu" gibi sözlerle Devrimci Yol'un "1 Mayıs'ın, 1 Mayıs tarihinde yapılmayacağı ve dolayısıyla 29 Nisan'da yapılmasını" (Öncü, s. 15) önerdiğini iddia ediyor.

KSD yazarları kendi çaresizliklerini örtbas edebilmek için (Devrimci Yol'un diğer gruplarla birlikte 29-30 Nisan ve 1 Mayıs genel direniş eylemleri hem de burjuva basın tarafından bile örtbas edilemeyecek kadar ortada dururken) çareyi "1 Mayıs'ı sadece biz kutladık" gibi gülünç iddialar ileri sürmekte buluyorlar! Başkalarına çamur atarak kendi kusurlarını örteceğini zannediyorlar.

TKP, mücadele coğrafyaya bağlanamaz diyerek 1 Mayıs 1979'da İzmir Konak'da miting yaparak ihanet etmiş (KSD bu ihanete ga-

zete ilanlarıyla destek ve ortak olmuştu); bu yıl da Devrimci Yol 1 Mayıs'ın tarihini taşıyarak ihanet(!) etmiş... Böyle bir paralellik ku- ruyor.

"1 Mayıs'ın erkene alınmasını önerebil- miştir... Devrimci Yol'a ne oluyor? Eğer 1 Mayıs gerçekten 1 Mayıs günü yapılamıyorsa geriye bir anlam kalmaz ki" diyerek demago- jisini sürdürüyor.

Devrimci Yol 1 Mayıs'ın 1 Mayıs günü yapılabileceğini eylemleriyle kanıtladı. Peki KSD'ye ne oluyor da 1 Mayıs günü 1 Mayıs eylemlerini iptal ediyor; Samsun'da izin almış olduğu halde miting yapmaktan vazgeçiyor?... 1 Mayıs Mitingi 1 Mayıs'ta yapılamıyorsa bir anlamı kalmazki... Ama KSD 1 Mayıs mitingini iptal etmenin de (komik olmakla birlikte) bir anlamı olduğunu ileri sürüyor. 1 Mayıs yasaklamalarını protesto etmek için 1 Mayıs mitingini yapmayacaklarını söylüyor (fotokopisi altta).

Sabotörlük suçlamalarına gelince: "Daha- sı var bu ihanetin! Sabotörlük. Evet sabotör- lük" (Öncü, s. 15). Burada KSD o kadar şaş- kın ki sabotörlük suçlamasını yapabilmek için söylediklerini kendi kulağı duymuyor. Önceki paragraflarda ileri sürdüğü iddiaları çürüten şeyler yazdığını farkında bile değil. "Prole- ter sosyalist hareketin önderliği gibi DİSK yö- netimi 30 Nisan günü için Genel Direniş Kar- arı alıyor" (Öncü). Bu vesile ile DİSK'i KSD' nin yönlendirmiş(!) olduğunu (veya kimbilir belki de yönettiğini!) öğrenmiş oluyoruz... Neyse bunu bırakalım. Burada KSD'nin de 1 Mayıs'ı erkene aldığı hayretle görüyoruz! 1 Mayıs 1 Mayıs günü yapılamaz mıydı? Yoksa KSD'ye göre 30 Nisan'da 1 Mayıs mı sayılır- dı? O halde (kendi mantığına göre) 1 Mayıs'ı erkene almak ihanetse, kendileri ihanet etmiş oluyormar mı? KSD bu sorulara kendi mantı- ğı ile (sözkonusu yazıda ileri sürdüğü mantığa sadık kalarak) karşılıklar bulmalıdır.

KSD yazarları çelişkiler ve şaşkınlık içinde kavrıyorlar. Bir yandan D. Yol'un 1 Mayıs için 29'unda Genel Direniş başlatma kararını "1 Mayıs'ın tarihini değiştirmek"le "ihanet"le suçlamaya kalkarken, diğer yan- dan DİSK'e 30'unda genel grev yaptırıldığını da ifşa etmek için, 30'unda genel direniş önderliklerini açıklıyor! Burda da durmuyor, D. Yol 29'unda direnişi başlatarak "sabotör- lük" yaparken,kendisinin genel greve sahip çık- tığını kanıtlamak için de "proleter sosyalistle- ri genel grevde en önde oldular, MTA'da genel grev Dev-M.Sen önderliğinde tam katılımı hayata geçirildi" diye yazıyorlar! Eh, şu anlı şanlı proleter sosyalistlerinin 30 Nisan'da ve 1 Mayıs'ta yaptıkları da zaten ancak MTA ör- neği ile somutlanabilir!! MTA'da olanlar haberler bölümünde anlatılıyor. Ama kısaca özetleyelim. MTA'da KSD'ciler 29'undaki bü- tün MTA emekçilerinin katıldığı direnişi sıkı- yönetim kuvvetleri ile beraber bastırmayı ba- şaramaduktan sonra ertesi gün, yani 30'unda işe gelmeyerek genel greve başarı ile önder- lik(!) etmişlerdir! KSD'nin DİSK'in genel gre- vine önderliğinin de sahiplenmesinin de en iyi örneği bundan ibarettir. Bunun dışında, ör- neğin Cevizli'de, burada varolan KSD'liler gen- nel greve katılmayarak, 1 Mayıs genel direniş- lerinin tümünde olduğu gibi, DİSK'in genel grevinde de, "sabotörlük" (evet "sabotör- lük!") yapmışlardır. (Bunun dışında, DİSK'in genel grevini sahiplendiklerini kanıtlamak için örneğin Kızılay'da korsan gösteri yaptıkları yazılmaktadır. Bu olay da DTCF'den çıkan 15-20 kadar KSD tarafı öğrencinin Zafer çarşısı girişinde, 45 saniye kadar slogan atarak kaçmalarından ibarettir!). Devrimci Yol taraf- larınının 30 Nisan günü yurt çapındaki eylemleri ise (Yani genel grevi nasıl sabote ettikle- ri!) dergimizin haberler bölümünde özetlen- miştir.

KSD'nin sabotörlük suçlaması da gönül-

düğü gibi hem "ihanet" suçlamasını çürütüyor veya (kendi mantığı ile) kendinin de hainlik yaptığını kanıtıyor, hem de (eğer başka bir kanıtı yoksa) kendisinin hangi gerekçelere da- yanarak direniş kuruculuğu yaptığını açıklıyor.

KSD'NİN TİPLEŞMESİ

1 Mayıs'tan önceki 37. sayısını okuyun- ca KSD'nin 1 Mayıs'ta ne pahasına olursa ol- sun birlikten değil ayrıktan yana olacağını; taraftarlarını devrimcilerle ortak eylemlerden alkoymaya çalışacağını anlıyoruz. Niyetinin bu 1 Mayıs'da da "ayrı yol"dan yürüyerek "Yol ayrımı" derinleştirmek olduğunu an- lıyoruz.

Bu sayısında KSD hala 1 Mayıs'ta yolları nasıl ayırdıklarını anlatıp duruyor. Bu, yılan hikayesine dönen "1 Mayıs yol ayrımı" külli- yatının çok anlaşılır olan bir diğer sebebi de, KSD'lilerin geçen 1 Mayıs'ta "yol ayırma" çalışırken yolları çok kötü bir şekilde karış- tırmış olmalarıdır. O kadar ki, "yol ayırma- ya" çalışırken onlar kadar yolunu şaşırana az rastlanır. Son derece açık olan; kanıtları, fotoğrafları, belgeleri olan; herkesin gözü önünde cereyan etmiş, herkesin anlayabile- ceği kadar nesnel olan bu "yolları karıştur- ma" işinin altında kalkmak kolay değil ta- bii... KSD, taraftarlarını bu durumun bir karışıklık olmadığı aksine yol ayrımı olduğu saçmalığına inandırabilmek için bir yıldan beri "1 Mayıs yol ayrımı" üzerine inciler döktürüyor, saçmaladıkça saçmalıyor.

Bakin KSD ne diyor: "Son ana kadar direndi ve son anda yaptığı durum muhasebesi ile sokağa çıkma yaşama rağmen gösteri yap- maya kararlılığı yetmedi ve İstanbul gösteri- sinden vazgeçti. TKP dışı solun TKP'yi nasıl izlediğinin en iyi örneğidir Devrimci Yol." Gördünüz mü Devrimci Yol TKP'yi izlemiş(!). Buna sayıklama demezler de ne derler?! Sanki TKP'nin Konak'taki mitingi için "Konak'ta omuz omuza" ilanlarını KSD değil de Devrim- ci Yol vermiş sanırsınız. KSD: son ana kadar TKP'nin yolunu izlemesi aybını, suçu başka- sına yükleyerek örteceğini sanıyor. Devrimci Yol, devrimci yolu izlemiştir, fakat KSD yol- ları bütünüyle karıştırmıştır. Son ana kadar TKP'nin içinde Konak mitingine gidip son an- da (bir kısım KSD'li Konak Mitingine katıl- mıştır) yeni bir gazete ilanıyla Devrimci Yol' un ve diğer bazı grupların yaptığı Karşıyaka mitingine katılmakla hangi yolu izlemiş acaba? Sonra da Devrimci Yol'u izlemiş ol- mak gibi herhangi bir yol karışıklığına mey- dan vermemek ve "yolları ayırmak" kaygu- suyla olsa gerek bunun da özeleştirisini yap- mıştır. Peki, KSD'nin izlediği yol nedir? Yol- ları şaşırıp karmakarışık etmenin bundan da- ha açık, bundan daha nesnel bir şekli olabilir mi?

KSD devam ediyor: "... onun dışındaki diğer 'keskin' sol da yazılı bir belge verme- den tutumları ile onun yolunu izlediler. Pasif- fizmin, teslimiyetçiliğinin yolunu. İşte 1 Mayıs 79, o denli aktivist ve 'keskin' olan bir sürü grubun pasifizmin, teslimiyetçiliğinin onların düşmesini, daha doğrusu gerçekten oldukları noktadan açığa çıkmasının da bir nedeni oldu. Zira proletaryanın mücadele günü küçük bur- juva devrimciliğinin aktivistliğini değil prole- tarya devrimciliğinin aktivistliğini gerektir- mekteydi. Nitekim de öyle oldu. 1 Mayıs 79 gösterisini sokağa çıkma yaşama rağmen sadece ve sadece proletaryanın sosyalist hare- keti gerçekleştirebildi." Bu uzun alıntıyı, KSD'lilerin 1 yıl sonra bile yol ayırmakta ne denli sıkıntıda olduklarının bir kanıtı olsun diye yaptık. KSD'nin ruh durumunu açığa vurmuyor mu? Herkese pasifist ve teslimiyet- çi sıfatlarını layık görüyor, kendini ise (TİP'le birlikte) "proletarya devrimciliğinin aktivist-

Sayın Basın Mensupları,

Samsun İli" 1 Mayıs 1980 Miting ve Yürüyüş Tertip Komitesi"

olarak almış olduğumuz kararları aşağıda kamuoyuna sunulmak amacıyla açıklıyoruz:

Emgen güçler İşçi Sınıfının Uluslararası Birlik,Dayanışma ve Mücadele günü olan 1 Mayıs 1980 öncesi gene bir takım tertipler peşindedirler.Dün olduğu gibi bugünlerde de tüm dünyada ve ülkemizde 1 Mayıs engellemeleri alabildiğine yoğunlaşıyor.

1 Mayıs 1977 katliamını yaratanlar bugün de,değişik engelle- melerle ortaya çıkıyorlar,Ölümün temsilcileri sürekli tenditler savuruyor,baskıları alabildiğine artırıyolar.İşçi sınıfının ve emek- cilerin en yoğun olduğu illerde,başta,İstanbul,Ankara,İzmir ve Adana' da yasal başvurulara Sıkıyönetim Komutanlarıca izin verilmiyor.Hatta Trabzon,Rize,Sinop ve benzeri illerde yetkililer yetki alanlarını da aşarak kanunsuz bir şekilde 1 Mayıs Miting ve Yürüyüşlerine izin ver- mediklerini ilan ediyorlar.

İşte bu nedenlerle,

- 1 Mayıs'a ve onun içeriğine yönelik tüm baskıları kırmak,
- Başta İstanbul,Ankara,İzmir,Adana ve tüm illerdeki 1 Mayıs Miting ve Yürüyüş yasaklamalarını protesto etmek amacıyla tertip etmiş olduğumuz 1 Mayıs 1980 Miting ve Yürüyüşünü iptal etmiş bulunuyoruz.

1 Mayıs 1980 Samsun İli Miting ve Yürüyüş Tertip Komitesi:

Recep Kaygusuz Necdet Başal Mustafa Kantarcıoğlu.

"1 Mayıs'ın erkene alınmasını önerebilmiştir... Devrimci Yol'a ne oluyor? Eğer 1 Mayıs gerçekten 1 Mayıs günü yapılamıyorsa geriye bir anlam kalmaz ki". (KSD).

"TKP dışı solun TKP'yi nasıl izlediğinin en iyi örneğidir Devrimci Yol." (KSD).

ligiyle" taltif ediyor. KSD kendisinin aktivist diğer herkesin pasifist ve teslimiyetçi olduğunu hangi nesnel kanıtla dayanarak ileri sürüyor? "1 Mayıs gösterisini sokağa çıkma yaşama rağmen sadece ve sadece" KSD gerçekleştirmiş. Bu doğru mu? Bu düpepüz yalan değil mi?

Proletarya aktivistliğinin (tıpkı TİP'lerin yaptığı gibi) Çiçekçi'de sokağa çıkmak ve (bırakalım proletarya aktivistliğini herhangi bir aktivistliğe bile yakışacak) en küçük bir direniş göstermeden teslim olmak olduğuna kimi inandırabilirsiniz? Bu mudur proletarya aktivistliği? Ama, KSD yazarına sorarsanız, kendilerinininkiyle, TİP'in eylemi arasında (kimse göremese bile) büyük farklar vardır. Kendilerinininki ile Behice Boran'ın gösterdiği "aktivistlik" arasında ne fark var? Neden, Behice Boran (çok daha kalabalık şekilde sokağa çıktığı halde) pasifist ve teslimiyetçi oluyor da, KSD proletarya aktivistliği payesini kendine layık görüyor? KSD'nin yaptığı proletarya aktivistliği, Behice Boran'ın yaptığı pasifistlik, teslimiyetçilik yapan nesnel farklılık nedir? Diğer yandan KSD gibi aktivistlik taslama kompleksine yakalanmamış olan ancak İstanbul'un birçok semtinde sokağa çıkıp 1 Mayıs gösterileri yapmış, fakat KSD gibi "aktivistlik" yapmayıp teslim olmamış, polisle çatışmış olan devrimcilerin yaptıkları hangi nesnel sebeple pasifizm ve teslimiyetçilik oluyor? (Bir tek bu sorular bile, KSD yazarlarının subjektivizme ne kadar çok battığını gösterir. Böylesine bir aşırı subjektivizmin, nesnel gerçeklikle bağların tümüyle kopmaya vardığı noktada, ne kadar tehlikeli bir durum yaratıldığına unutulmamalıdır).

KSD'nin bu 1 Mayıs'ta "Yolları karıştırma" korkusuyla davranacağını ve eylem birliğine yanaşmayacağını önceden tahmin etmeliydi. Nitekim "yolları karıştırma" korkusu, devam eden satırlarda apaçık sırtıyor. Şöyle: "Biraz da 1 Mayıs 1979'un kuyruk acısı içinde bir çok "sol" grup eylemler düzenleyecekler ve "1 Mayıs 1980 direnişini" yaratma gayretine düşeceklerdir. Ama artık çok geçtir. Yol ayrımı 1979 eylemi idi. Proletarya sosyalizmi 1 Mayıs 1979 eyleminde çeşitli küçük burjuva gruplardan yolunu, kesin, net çizgilerle ayırdı. 1980 eylemi belki de bu netliğin biraz bulanmasına neden olacaktır, ama güneş

balçıkla sıvanmaz..." (s. 8) Buyurun, görüyorsunuz, hazret ne kadar da önceden görüşlü ve de imanilil 1 Mayıs'ta ne yapmayacağına zaten kararlı. 1 Mayıs 1980'de ne olursa olsun, gerçek nasıl oluşursa oluşsun, o ne diyeceğini kararlaştırmış bir kere! Maksat vatan (ya da KSD) kurtulsun!

KSD bir yerde, bu "yolları ayırma" çabalarında ileri sürdüğü iddiaların pek inandırıcı iddialar olmadığını, gerçeklerle çelişen iddialar olduğunu, bir sürü kuruntudan başka bir kanıtı da olmadığını anlamış olmalı ki şöyle diyor, "... yeni bir 1 Mayıs daha. Bu kez de olaylar proletarya sosyalistleri ile küçük burjuva devrimcileri arasındaki farkı gösterecek mi? Her zaman aynı türden olayların geçmesi beklenemez. 1977, 1978 1 Mayıs gösterilerinde proletarya sosyalistleri ile küçük burjuva devrimcileri arasında fark yok muydu? Elbetteki vardı. Teorik ayrılıktan başlayarak her pratik tutumdaki farklılığa kadar. Ancak bunlar herkesin, özellikle proletarya sosyalistlerinin karşıt olanları görebileceği kadar nesnel müdy? Hayır. Bizim için nesnel olan onlar değildi. Onlar aramızdaki farkı göremeyebildiler. Bu 1 Mayıs gösterilerinde de durum aynı olabilir. Bizim için gene son derece nesnel olan ayrılığı onlar, kendi küçük-burjuva dünyalarının hayalleri içinde görmeyebildiler. Yaptıklarıyla övünüp bu 1 Mayıs'ı geçirebilirler." (abç). KSD kendisi için nesnel, başkası için nesnel olmayan ayrılıkları bu 1 Mayıs'da da koruyabilmenin sıkıntısı içinde kıvrandığını bu satırlarla da açığa vurmuyor mu? Bu satırlar aynı zamanda KSD'nin hiç kimseyle birlikte olmama azminde olduğunu açığa vurmuyor mu? Şimdi KSD'ye "Sen 1 Mayıs genel direnişinden niye yan çizdin" diye sorulsa, mutlaka, sadece KSD'lilerin anlayacağı (!), KSD için "son derece nesnel olan" ama bizlerin ve KSD dışında hiç kimsenin anlayamayacağı bir sürü "yol ayrımı" sayıklamaları dinleyeceğiz.

İşte 1 Mayıs'tan sonra çıkardıkları Öncü dergisinde yazdıkları: "1 Mayıs 1980 bir kez daha proletarya sosyalizmi ile her türden küçük burjuva sosyalizmi arasındaki farklılığı gösterdi [nasıl gösterdi diye sormaya kalkmayın mahcup olursunuz. Gelecek cevap bellidir: Bizim için son derece nesnel olan ayrılığı onlar kendi küçük burjuva hayalleri içinde görmeyebildiler. Evet, farklılığı KSD'den başka kimse görmeyebilir-DY] Devrimci Yol, Halkın Kurtuluşu, Devrimci Sol, vs. gibi gruplar 29 Nisanda "1 Mayıs gösterilerini" yaparlarken proletarya sosyalistleri bütün güçleriyle 1 Mayıs günü alanlardaydı. Proletaryanın 1 Mayıs eylemini sürdürüyordu." Görüyor musunuz KSD'nin iddialarını? Sözü ettiği gruplar "1 Mayıs gösterilerini" 29 Nisan'da yapmışlar mı? Proletarya sosyalistleri ise bütün güçleriyle 1 Mayıs günü alanlardaymış (!). Olup bitenler herkesin gözü önünde olmuş olmasına rağmen bir kimsenin yukarıdaki iddiaları ilenye sürebilmesi için KSD kadar subjektivizmle malul bir kafaya sahip olması lazımdır. Bunlara KSD taraftarları inanıyorsa ya bu taraftarların Türkiye'de yaşamıyor olması gerekir, ya da en az KSD yazarları kadar subjektivizme batmış olmaları gerekir. Nitekim KSD sallamış olduğu yalana taraftarlarının inanmayabileceği kuşkusuna kapılmış bakım takip eden paragrafta ne diyor:

"1 Mayıs günü Kurtuluş'un dışında gösteri yapan, miting düzenleyen başka gruplar elbette vardı. Devrimci Yol, Halkın Kurtuluşu, Devrimci Sol da elbette 1 Mayıs günü bazı eylemler yaptılar. Ama esas olarak bu yıl da geçen yıl gibi cephe gerisinin savaşçıları oldular. Cephe 1 Mayıs günüydü bu kez... Ve cephe savaşılar proletarya sosyalistleri idi."

KSD yazarları, şaşkınlıktan düpedüz saçmalyor! 1 Mayıs'ta en iyisini KSD'nin yaptığını söyleyebilmenin tek yolunun 1 Mayıs günü başkalarının bir şey yapmadığı, sadece

kendilerinin 1 Mayıs'ı kutladığını iddia etmekte buluyor. Ama, böyle bir övünmenin, herkesin gözü önündeki olaylara uymadığını gördüğünden, bu kez, "başkaları da yaptı ama onları cephe gerisiydi" diye bir "açıklama" yapıyor. Peki niçin? 1 Mayıs günü KSD'nin yapabildiklerinin örneği HK, DHB, Ala Rızgarı, vb.lerin (D.Yol bir tarafal) ne farkı var? Niçin aynı şekilde 1 Mayıs kutlamalarına katılan, çeşitli görüşlere sahip yüzbinlerce kişi KSD'ciler yanında cephe gerisi savaşçıları olmuş olsun? Sıkı durun! KSD cevap veriyor: "Çünkü bu yıl cephe 1 Mayıs günüydü ve cephe savaşılar proleter sosyalistleriydi!" 1 Mayıs'ta neden KSD'nin yaptıklarının en iyisi, ötekilerinkinin ise "cephe gerisi" olduğunun açıklaması bu! "1 Mayıs'ta başkaları da eylem yaptı ama en iyisini ben yaptım" diyor. Neden diyorsun? "Ben 1 Mayıs'ta yaptım da ondan" diye cevap veriyor! Dambaşında saksağan vur beline kazınay; ya da saçmalamanın "KSDce"si!

Tabanlarının ortak eylemler içinde KSD'li olmanın gereksizliğini göreceği ve kendilerinden uzaklaşacağı korkusu, KSD önderlerinin bütün davranışlarını etkileyen bir korkudur. Bu korkuyla KSD'nin, tabanını diğer gruplardan ayrı tutabilme, kendine bağlı tutabilme için akıl almaz işlere yöneldiğini belirtmiştik. 1 Mayıs'a gidilirken yolları ayırma işiyle başlanın hala ne denli dertte olduğunu gördük ve bu 1 Mayıs'ta da kendilerine esas iş olarak "yolları ayırma" olduğunu taraftarlarını inandırma işini seçtiklerini gösterdik. Öncü dergisinden yukarıda yaptığımız alıntılarda bu bir kez daha anlaşılıyor. "Yolları ayırma" içinde bu 1 Mayıs'ta hangi aşamaya ulaştıklarını ise şöyle belirtiyorlar: "1 Mayıs 1979 ... bir yol ayrımı idi. Bu seneki 1 Mayıs gösterisi ise her iki sınıfsal akımın kendi yollarında yeni yollar aldıkları, yollarını birbirinden iyice ayırdıkları bir gün oldu. ...Akla kara 1 Mayıs'ta, 1 Mayıs eylemlerinde bir kez daha ortaya çıkmıştır." (Öncü, s. 13).

Akla kararın ortaya çıktığı bir gerçek. Ancak KSD'nin işi gene zor... Çünkü kararın ak, akın da kara olduğu taraftarlarını inandırmaya gerekiyor. Yoksa "yolları ayırma"nın KSD'ye sağlayacağı hiçbir şey kalmaz.

KSD'nin sınıf mücadelesi içinde ciddi bir siyasi misyonunun olamayacağı gerçeğinin her geçen gün biraz daha açığa çıkmasına karşılık KSD önderlerinin bir grup olarak varlıklarını koruyabilme tutkusuyla etkileyebildikleri anti-faşistleri devrimcilerden ve diğer anti-faşist güçlerden ayrı tutabilme; kendi taraftarlarının etrafına duvarlar örerek bu duvarları mümkün olduğu kadar yükseltmek gayretleri KSD'nin "yol ayrımı" edebiyatının gerçek sebebinin oluştuğudur. Böylece KSD önderleri bu "kalm" ve yüksek duvarların içinde kimsenin kendilerini rahatsız edemeyeceği bir dünya kurabileceklerini ve bu kendi dünyalarında bir grup olarak siyasi (!) varlıklarını sürdürebileceklerini hesap etmektedirler.

KSD önderlerinin hesabı tutacak mı, tutmayacak mı bunu zaman gösterecek. Ancak bu gündem açık olan birşey vardır ki, bu duvarlarla korumaya çalıştıkları dünyalarında KSD önderleri, hayal ve kuruntularla işi idare etmek konusunda oldukça ileri gitmişlerdir. "Yol ayrımı" diye diye, KSD gittikçe TİP'leşmenin yoluna girmektedir.

Kendi grup dünyalarına kapanıp kendi kendilerine yeterli bir "siyaset" olma yönelleri KSD'lileri siyasi misyonları itibarıyla hızla TİP'leştirirken aynı zamanda buna paralel bir gelişme olarak da KSD'liler tutum ve davranışları, usul ve işinmeleri bakımından da TİP'le büyük bir benzerlik içine girmektedirler.

Bir zamanlar TİP'liler "Yürüyüş"te kendi kendini tatmin etmenin ve kendini beğenmenin harika örneklerini sergiliyorlardı. TİP'liler,

İç savaş, Direniş Komiteleri ve Askıcılardan yeni saçmalar

Bilindiği gibi, bundan bir süre önce, burjuvazinin ve onun sol içindeki uzantıları olan revizyonist-oportunist akımların kıskırtmalarının bir sonucu olarak Devrimci Hareketimiz içinde bir bozgunculuk hareketi ortaya çıkmıştı. Devrimci Harekete karşı bir güvensizlik, inançsızlık ve davayı inkar eğilimi olarak beliren ve hareket içindeki bazı küçük burjuva unsurların Devrimci Harekete karşı bir hizipleşmesi olarak ortaya çıkan "Askıcılık", Devrimci Yol içinden tasfiye edildikten sonra, (özellikle oportünist grupların ve burjuva basın pohpohlamalarının da verdiği cesaretle) Devrimci Hareketi sözde tasfiye etmeye yönelik faaliyetini sürdürmüştü; fakat kendilerinden beklenen "hizmeti"(!) layıkıyla yerine getiremeyerek iflasla sonuçlanmıştı.

Marksizmin A'sını B'sini dahi bilmeyen, (basit bir teorik konuda bile 3 dakikadan fazla -cahilliğini çakturmamak için- konuşamayan!) ve de buna rağmen bozgunculuğun elebaşılığı görevini üstlenen birkaç sahtekarın arkasından *sürüklenen* unsurların çoğu şimdi bu hareketi terketmiş durumdadır. Şimdi askıcılık hareketi saflarında bu hareketin başını çekenlerden (birkaç kişi hariç) kimse kalmamış gibidir. Geride kalanlar -çoğunlukla- ne geçmiş hareket hakkında ne de Devrimci Hareke-

te karşı askıcıların yarattığı bozgunculuk hakkında doğrudan bir bilgi sahibi olmayan genç ve tecrübesiz unsurlardan oluşmaktadır.

Askıcı şefleri şimdi bir yağın yalan dolanla, bir yağın şarlatanlıkla, şimdi artık iyice azalmakta olan taraftarlarının kendi saflarından kopmasını önlemeye çabalamaktadırlar.

Özellikle, İstanbul'daki bazı genç unsurların askıcılık hareketinin peşinden gitmesini sağlayan kişilerin çoğunun "bu hareketin ayrı bir siyasi hareket olamayacağını; çeşitli iddia ve görüşlerinin demagojik ve gerçek dışı olduğunu" açıklayarak, askıcılıktan ayrılmasıyla, askıcı şeflerinin oldukça şaşkın bir hale düştükleri görülmektedir. Bunun bir sonucu olarak ayrı bir siyaset olduklarını kanıtlayabilmek için bir yandan ara sıra gazetelerde kendilerinden bahsettirebilecek bir şeyler yapmaya çalışmakta; diğer yandan da değişik isimde, değişik boyda birkaç broşür, dergi, kitap, vb. çıkararak kendilerinin de ayrı görüşlerinin olduğunu; (içinde doğru dürüst-düzgün bir cümle ya da fikir bulunmasa bile!) herhalde kendilerinin de yazı yazabildiklerini kanıtlamaya uğraşmaktadırlar!

Askıcılık bilindiği gibi bir "kafa karışıklığı" temelinde gelişmişti. (Devrimci Yol'a karşı kendilerini askıya çıkararak "kafalarının

karışık olduğunu", vb. ileri sürer dururlardı!). Şimdi askıcı şefleri herhalde bunu düşünerek ve kendi tabanlarının kafalarını karıştırmak amacıyla bu yazıları yazıyor olmalardır! (Herhalde taraftarlarının kafaları ne kadar karışık olursa, o kadar çok askıcı olacaklarını düşünüyorlardır!). Yazdıkları onca saçmalıklara başka bir mana vermek mümkün değildir.

* * *

Askıcıların en çok kafalarının karıştığı konuların başında İç Savaş ve Direniş Komiteleri konuları geliyordu. Bilindiği gibi, "İlk kafa karışıklığı döneminde" de bu konuda bir yağın saçmalık icad etmişler, bu saçmalık sergilendikten sonra, aradan geçen bunca zamandan sonra hala, icad ettikleri saçmalıkları düzeltmek için çabalamaya -ve bu arada yeni zırvalar üretmeye- büyük bir gayretle devam ediyorlar.

Bu konuda Marksizme son model katkılarını görmeden önce askıcıların iç savaş konusundaki en eski katkılarını kısaca hatırlatmak yararlı olacaktır.

Askıcılar, önceleri Devrimci Hareket içinde buldukları sırada, acelecilerin saçmalıklarının etkisi altında kalıyorlar; ve sağda solda, "İç savaşta bahsediliyor, Direniş Komiteleri ve İç Savaş, suni denge ve öncü savaşı ile çelişmez mi?" gibisinden "itiraz"lar ileri sürüyorlardı. Onlar bu konular hakkında herhangi bir bilgi sahibi olmadan ileri sürdükleri bu kafa karışıklıklarını "askıcı hizipleşimin" özel bir malmesezi olarak kullanıyorlardı.

Daha sonra, Devrimci Yol'dan acelecilere karşı yöneltilen eleştiriler sırasında "Öncü savaşın iç savaşın bir biçimi olduğu, bu yüzden öncü savaşa suni denge çelişir" görüşünün saçma olduğu"nu öğrenince "öncü savaşla suni denge çelişir" görüşünü terkederek, bu kez "Öncü savaş şeklinde bir iç savaş olursa suni denge ile çelişmez, ama başka türlü olursa çelişir" şeklinde manasız laflar etmeye başlamışlardı. Bu sırada da "gerici iç savaş -devrimci iç savaş" konularında sözümona derin tahliller yaparken de "iç savaş devrimciler başlatırsa devrimci iç savaş olur, oligarşi başlatırsa gericici iç savaş olur" gibi, düpedüz zırafa olan iddialar ileri sürmüşlerdi.

Gerçi sonradan biz öyle demek istemedik gibisinden kıvırtmaya çalışıldılar ama yazdıkları şu satırlardan başka mana çıkmayacağı açıktı: "Emperyalizmin ve oligarşinin amacı, kendi sınıf çıkarlarını korumak, sömürüsünü devam ettirmek olduğundan onun başlattığı iç savaş -gerici niteliktedir..." Görüldüğü gibi kelime kelime "Emperyalizmin ve oligarşinin (...) başlattığı bir iç savaş gericici niteliktedir." demekle yetdi. Bu sözleri "biz iç savaşın bir tarafını teşkil eden oligarşinin savaşı gericidir demek istedik" şeklinde kıvırtmaya çalıştılar. "Gericilerin yaptığı savaşın gericici nitelikte olduğunu" anlatmaya çalıştıklarını söylediler. Böyle olsaydı, yani sadece gericilerin yaptığı savaşın gericici olduğunu keşfetmekle kalsalardı, bunu askıcılara has aptalca bir boşboğazlık olarak görüp geçilebilirdi. Ama, aptallık o kadarla kalmıyordu ve bu paragrafın devamında kelime kelime "onun için ancak devrimcilerin iradi hareketleriyle savaşı yönettikleri bir savaş devrimci bir savaştır" diyerek söylemek istediklerini açıkça söylüyorlardı. Yani, paragrafta açıkça "oligarşinin başlattığı iç savaş gericici nitelikte olur. Bu yüzden ancak devrimci-

BİR KERE DAHA FAŞİZME KARŞI BİRLİK VE KSD'NİN 1 MAYIS ÇEŞİTLEMELERİ

"en iyi" ve "en birinci" kendilerinin olduğunu gösterebilmek için en çıplak gerçekleri bile tersyüz etmede gerçeklerin ifade ettiğinin tam tersi anlamlara geldiğini iddia etmede oldukça ihtisaslaşmışlardı. TV reklamcılığına buluşuk bir bayağı üslupla, her vesile ile TİP'in, işçi sınıfının biricik bilimsel sosyalist siyasi partisi olduğunu kanıtlatıyorlardı. Seçimler burjuvazi TİP'ten korktuğu için erkene alınmış(!). TİP, işçi sınıfının en bilinçli kesiminin oyunu aldığı için "en çok az oy alan parti" olduğunu anlatıyorlardı ve de küçük burjuvalarla alay ede ede TİP'in yani işçi sınıfının biricik bilimsel sosyalist siyasi hareketinin nasıl iktidara yürüdüğünü, bıkmadan anlatıyorlardı.

Gerçi, Yürüyüş, sıkıyönetimin izni ile basılabilen yegane "bilimsel sosyalist" bir dergi olarak yayını sürdürüyor; ama, TİP bütün zavallılığına rağmen, file benzemek için şişinen kurbaga misali, şişine şişine tarihin çöplüğüne çöktan atıldı. Şimdi ise, KSD'lilerin "Proletarya sosyalistliği" adına sergiledikleri görüntü ile hızla TİP'ten boşalan yeri doldurmaya çalıştıklarını düşünmemek elde değildir. Aynı çalım, aynı üslup, aşırı bir subjektivizmin bataklığındaki aynı boş böbürlenmeler... (İlginç bir rastlantı, KSD'de aynen TİP gibi erken seçimler sırasında adaylarının belki çok az oy alacağını ama bu oylarının en bilinçli oylar olacağını savunmuştu).

1 Mayıs'ta herkesin gözü önünde KSD'nin yapmış olduğu bir yağın şaşkınlığı karşılık, TİP gibi Çiçekçi'de sokağa çıktığı için kopardığı bunca gürlütüden sonra; ve göğsünü yumruklaya yumruklaya ve de sağına başını yola yola "Herkesi geride bıraktım!", "Herkes korkak ben cesurum", "en doğru ben yaptım. Çiçekçi'de sokağa çıktım herkes oligarşinin sopasından korktu", "Çiçekçi'de sokağa çıkmakla yolları nasıl da ayırdım", "Ben proletarya sosyalistiyim onun için en aktivist benim!", "Benim aktivistliğim sayesinde işçi sınıfı proletarya sosyalistleriyle hainleri ve pasifistleri tanıdı", "Çiçekçi'de sokağa çıkmakla

herkesin pasifist ve teslimiyetçi olduğunu gösterdim", "Herkes pasifist, herkes hain, ben proletarya sosyalistiyim", vb. vb. diyerek bağırışması karşısında, KSD hakkındaki değerlendirmemizde biraz aşırılık bulunduğunu herhalde kimse ileri süremez.

Evet KSD'nin "yolları ayırdığı" geçen 1 Mayıs'tan bu yana "ayrı" yolunda büyük bir gayretle ilerlediği ve Yürüyüş'ü geride bıraktığını üzümlerle izliyoruz. Üzümlerle izliyoruz çünkü biz KSD'nin TİP'leşmesini anti-faşist mücadele açısından zararlı görüyoruz. KSD "ayrı yolunda" ısrar edip TİP'leştikçe etkilediği iyi niyetli ve anti-faşist mücadeleye katılabilecek unsurları pasifize ediyor. Bu durum ise doğrudan faşist güçlerin işine yarar.

KSD'nin ayrı bir siyasi grup olarak varlığını sürdürebilmekten başka hiçbir amacı olmayan bu çizgisinin onu nereye götüreceğini kestirmek hiç de zor birşey değildir. Bu "ayrı yol"un nereye kadar gittiği daha şimdiden bellidir.

Bunun en iyi örneği de Samsun'dur. KSD'nin izlediği siyasi çizginin iflasi, bütün sonuçlarıyla Samsun'da sergilenmektedir. Samsun'da diğer gruplara oranla daha fazla bir niceliğe sahip olan KSD'liler, "Samsun'da benden başka kimse birşey yapamaz" diye diye, faşizme karşı sakat mücadele anlayışının bir sonucu olarak, şimdi, bu görece üstünlüğü yitirmeye başlaması bir yana, Samsun'da 1 Mayıs mitingini bile yapamayacak bir duruma düşmüştür.

Faşistler, yürüttükleri hakimiyet kurma savaşını, devletin bütün desteğini de alarak sürdürürlerken ve de buna karşı bütün devrimci güçlerin de, faşizme karşı devrimci bir direniş savaşını örgütleyip yürütmeleri gereği ortada duruyorken, "iç savaşın olması için ortada savaşın iki ordu olması lazım" diye diye, "yolları ayırıyorum" diye diye, kendi grup varlığını koruyabilmekten başka bir amacı olmadan yürütülen bu "oportünistçe yürüyüş"ün varabileceği başka bir yerin olmadığını kimse akıldan çıkarmasın!

lerin başlattığı bir iç savaş devrimci olabilir", gibi saçma sapan ve gerici bir fikir ileri sürüyorlardı. (Bu konuda bak: Devrimci Gençlik, S. 19, s. 9).

Aslında, yukarıda söylediğimiz gibi askıcıların bu ve benzeri konulardaki zıvalıkları ciddiye alınacak şeyler değildi. Onların maksadı da zaten hiç bir zaman bu gibi konularda devrimci mücadele için doğru görüşler bulmaya çalışmak da değildi. Maksat abuk sabuk da olsa Devrimci Yol'a karşı daha önce aceleleceğin yapıp durdukları gibi "bunlar Mahir'i reddediyor, biz ise savunuyoruz" diye bir iddia ortaya atabilmek. (Herhalde sempatanlar nasılsa bu konulardan anlamaz ve kendilerinin güya ciddi teorik tartışmalar yaptığını zannediyor diye düşünüyor olmalılar).

Şimdi, askıcılardan ayrılanlar da, onların bu gibi konulardaki sözde teorik iddialarının muhtevasını açıkça ortaya koyuyorlar. Askıcı şeflerinin (onları suçlamak için!) askıcılık bildirgesini hazırladığını söylediği ve şimdi askıcılıktan ayrılan kişilerin yayınladığı bir broşürde, bu konuda şu açıklamalar yer almaktadır: "Devrimci Yol hareketi (...) faşist, anti-faşist çatışmasının toplumun bütün katmanlarına yayılmasını iç savaş görünümüne dönüştürmüştür. Bu yorumun doğruluğu ve yanlışlığı tartışılabilir. Yalnız bizim *özde konu*yla ilgili polemiklerimiz, Devrimci Yol'un Mahir Çayan'a ne kadar çok inkar ettiğini göstermek için, iç savaş olayının muhtevasını tartışma yerine olayı geçiştirme yeğlenmiştir. Ancak birbuçuk senelik gecikmeyle, Türkiye'de 71'e nazaran bir takım şartların değiştiğine Devrimci Sol yöneticilerince vakif olunabilmiş bu da Devrimci Yol'a nazaran 'objektif ve subjektif şartlar değişmiştir' şeklinde değerlendirilmiştir."

"Faşist terörün artması nedeniyle kitlelerde tepki ve huzursuzluk gelişmekte (...) halkın yaşam sorunu tartışılır olmaya başlamaktadır. Bunun gayet doğal sonucu olarak kitleler direnme ve örgütlenme sorununu gündeme getirmişlerdir... Bu kompozisyon daha bize göstermektedir ki, bu ülkede iç savaş her an gündemdedir. Eğer sosyalistler gelişecek bir iç savaşın öncülüğünü ele geçiremezlerse Devrimci Sol'un mantığına göre bu iç savaş gerici olacaktır..."

"Bu sorunda da tepkicilik komik bir şekilde karşımıza çıkmaktadır. Devrimci Yol'un iç savaş konusundaki teorik tezleri karşısında tam tersi bir iç savaş görüşüne ulaşmak ana amaç sayıldığından, Devrimci Sol'un önderleri için yaptıkları gerici iç savaş tesbitinin, Marksizm'le yaht somut olgularla uyuşup uyüşmadığı fazlaca öneme haiz değildir. Amaç Devrimci Yol'un tesbitinin tam tersine ulaşmaktır."

Birçok kişinin yukarıdaki gibi (askıcılığın mantığını apaçık bir şekilde deşifre eden) açıklamalarla askıcılıktan ayrılması karşısında askıcılar, yeniden kaleme kağıda sarılarak saçmalıklarını düzeltmeye çabalyorlar. Ama eski sakat tavırlarını terkederek devrimci bir bakış açısını benimsemeye ve doğru görüşlere ulaşmaya çalışmadıkları için, sırf Devrimci Yol'u suçlayabilmek, onun tersi görüşler savunabilmek için debelendikçe yeni zıvalar icadetmekten başka bir şey yapamamaktadırlar. Sakat bakışları terkederek devrimci ve doğru görüşleri kabule yanaşmamalarının nedeni de, tabanın kendilerini tamamen terkederek devrimci hareket saflarında yer almasından duydukları acıip korkudan başka bir şey değil dir.

ASKICILARDAN YENİ SAÇMALAR

Askıcıların yazılarında doğru bir tahlil, doğru bir fikir aramak boşunadır. (Hatta doğ-

ru dürüst --öznesi, fiili yerinde!- bir cümle bulmak bile oldukça zordur). Bu yüzden bir yığın saçmalık arasında *esas hatayı* nerede yaptıklarını bulup çıkararak, bunları eleştirmek de oldukça güçtür. Bunun için, "iç savaş ve Direniş Komiteleri" konusunda ortaya atıkları yeni tezler içinde göze batan bazı noktalara kısaca işaret edip geçeceğiz.

Askıcılar iç savaş konusunda 'eski söylediklerini yazdıklarını bir yana bırakarak yeni baştan ve hem de Lenin'den, Mao'dan alıntılar da yaparak savaş ve iç savaş gibi konulara sözde açıklık getiriyorlar. Böylece eski devrilen çamlar da sözde düzeltilmiş olacak. Ama, ille de Devrimci Yol'a zıt şeyler söyleme hastalığından bir türlü kurtulamadıkları için kendilerini içinden çıkılmaz bir batağa iyice sokuyorlar.

Eselden, iç savaş "*devrimcilerin öncülüğünde öncü savaşı şeklinde gelişmezse gerici iç savaş olur*" diyen askıcılar, şimdi bu tezden kısmen vazgeçiyorlar; yeni sömürge ülkelerdeki genel olarak *bütün iç savaşları*, öncü savaşı ile özdeşleştiriyorlar. "*Öncü savaşı, iç savaşın yeni sömürge ülkelerdeki biçimlenişidir*" diyorlar. Böylece "gerici iç savaş" kalktı! Ama onunla birlikte, öncü savaşı biçiminde olmayan bütün "iç savaşlar" da ortadan kalmış oldu.

Peki, neden? "*Yunanistan iç savaşı*" diye bir şey var örneğin ve hiç de öncü savaşı şeklinde değil! İran ve başka örnekler de verilebilir. Ama, olsun! Eğer bir şey askıcının "*iradesi*" dışında olmuşa, (yani "iradi olarak öncü savaşı şeklinde başlatılmamışsa!") "olmamış" demektir.

Bu saçmalık, iç savaş gibi bir ülke içindeki nesnel-objektif duruma ait bir kavramı, böyle bir savaştaki tarafların *subjektif konumları* ile tartışmaya kalkmaktan ileri gelmektedir. Bir ülkedeki çeşitli siyasi gruplar arasındaki mücadele şu veya bu nedenle silahlı biçimlerde gelişebilir. Bu objektif olgu genel olarak iç savaşa tekabül eder. Bu durumda tarafların subjektif olarak, aptalca veya akıllıca, örgütlü bir şekilde veya anarşistce, gerilla savaşı uygulayarak veya başka biçimlerde savaşıyor olması mümkündür. Yine savaşı kimin başlattığı, hatta bir tarafın yeterli bir örgütlü gücü olup olmaması yüzünden doğru dürüst savaşıp savaşmaması bile durumu değiştirmez. Tarafların subjektif konumları ile ilgili bu durumlar savaştan gelişmesini, yönünü, sonucunu etkiler, ama ortadaki nesnel durum açısından, iç savaşın var olup olmaması açısından bir şey ifade etmez.

● ● Ama askıcının "deyişleri"ne bakacak olursanız, sorunu "*savaşı kimin başlattığına göre*" çözmek lazımdır ve de illede öncü savaşı varsa var, yoksa da ortada iç savaş denebilecek bir şey yok demektir. Türkiye'de günde şimdi artık 9 - 10 kişinin öldüğü, faşistlerin açık bir hakimiyet savaştan pervasızca yünüttükleri bir ortamın varlığını göre göre, "*öncü savaşı başlatılmamışsa iç savaş da yok demektir*" diye bir saçmalığı, fikir diye aptalca savunmayı sürdürmektedirler.

"*Bunu iç savaş veriyoruz diye yorumlamak yine insanın kendini aldatması olur...*" diyorlar, "*Çünkü, bugünkü silahlı çatışmalar parti öncülüğünde, sürekliliği olmayan ve kitleleri devrimci saflara çeken sürekliliği, iktidara yönelik bir mücadele çizgisi izlemeyen savunma çizgisine dayanmaktadır.*" (Devrimci Sol Dergisi, S.1).

Neymiş, anlaşıldı mı?! "Askıcılara" konuştugu için anlamadınızsa biz tercüme edelim.

"Türkiye'nin her tarafında faşistlerle devrimciler arasında *silahlı çatışmaların olduğu doğrudur*. (Her nasılsa bunu anlamış galiba!) *ama, ortada proletarya partisi ve öncü savaşı olmadığı için biz bu duruma iç savaş diyemeyiz*". Hep aynı manasız saçmalık...

Ama belkide böyle de demek istemiyorlar, kimbilir! Çünkü yukarıdaki devrimciler başlatmamışsa, öncü savaşı şeklinde değilse, iç savaş da olamaz *perhizinin* hemen akasından (turşu niyetine!) şu satırlar geliyor:

"*Süphesiz sınıf mücadelesi, devrimci durum insanın iradesi dışında gelişir... Bu yüzden de sınıf savaşı bilmelidir ki devrimcilerin yıllar süren uyuşukluğunu gevezeliğini beklemeden kendiliğinden de olsa yürür gider. Kendiliğinden grevler, patlamalar, çatışmalar olur... Bu gerçeği kafamıza iyi kazıtmamız lazımdır. Aksi halde İran'daki gösterileri, politik devrimi hiç mi hiç anlayamayız. Elbetteki devrimcilerin önderliği olmadan sınıf mücadelesi devrimle sonuçlanmaz. Ama şunu da bilmelidir ki sınıf savaşı da devrimcilerin önderlik yapması için beklemez.*"

Sanki bir önceki paragrafın eleştirisini yapıyor ve "devrimciler başlatmadığı için, öncü savaşı şeklinde olmadığı için iç savaş olamaz" görüşünün saçmalığını anlatıyor!

Ama, hayır! Askıcı bu kadar "lahana turşusunu" laf olsun diye yemiştir! Yoksa yukarıdaki perhizden vazgeçtiği yok. Zira yazı dönüp dolaşır, "*oligarşiye karşı savaştan bir siyasi-askeri güç olmadığı için iç savaştan söz edemeyiz*" lakırdılarıyla bitmektedir.

Aslında sorun, sadece bugünkü duruma "*iç savaş denir mi, denmez mi*" sorunu olarak görülmemelidir. HK, KSD gibi birçok oportünist grup bugün Türkiye'de "*iç savaş var demez, iç savaş olması için karşılıklı savaştan ortular olmalıdır. Yoksa iç savaş da olamaz*" türünden maruzatlarla iç savaş tesbitine karşı çıkmaktadırlar. Onların derdi, "iç savaş" tesbitinin, savundukları bütün teorik görüşleri, eylem çizgilerini, devrim ve çalışma tarzı konusundaki oportünist tezlerini geçersiz hale getirmekte olmasındır. Çünkü "iç savaş" karşısında bütün "*evrimci gelişme*", "*barışçı çalışmanın esas olduğu evrim dönemi*", "*genel ayaklanmaya hazırlanma*" teorileri bütünüyle geçersiz olacaktır. Bu yüzden günde 9-10 insanın öldüğü, hergün sayısız çatışma ve yaralanmanın olduğu, özette faşistlerin her türlü saldırı biçimini kullanarak bir yoketme ve sindirme savaştan pervasızca sürdürdükleri bir durumda hala "iç savaş" kavramını es geçmekte ve buna uygun bir devrimci mücadele anlayışından ısrarla kaçmakta direnmektedirler.

Gerçekte askıcı şeflerinin maruzatlarında özünde diğerlerinden pek farklı değildir. Biryandan "öncü savaşı olmadığı için iç savaş var demez" gibi, sözde keskin ve de "öncü savaşı savunucusu" pozlarına girmektedirler, ama asıl olarak da (KSD, HK, vb. gibi) henüz "*karşılıklı ortuların savaştığı bir durum olmadığı için*" iç savaştan söz edilmesine karşı çıkmaktadırlar. Devrimci Yol'u iç savaştan sözetttiği için, "kitlelerin karşılıklı cephele halinde savaştığını sanmak" (!) la suçlaması da bu yüzden. (Bu onların da iç savaş deyince KSD ve HK gibi *kitlelerin karşılıklı cephele halinde savaştığını anladıklarını* kanıtlar).

Biz iç savaş kavramını ortaya attığımızda günde 1-2 kişinin öldüğü çatışmalar giderek yaygınlaşıyordu. Arada K.Maraş gibi büyük katliamlar yaşanmıştır. Daha şimdiden hergün yaşanan olaylarda günde 9-10 kişi ölüyor. Faşistler kendilerine karşı olan herkese alçakça saldırıyorlar. Sadece devrimciler değil, CHP'liler dahil her türlü ilerici kesime saldırıyorlar. Buna rağmen askıcılar hala, "*kitlelerin faşizme karşı kendiliğinden mücadelesi yok denecek kadar azdır*" diye bir "yalelli" tutturmuş gidiyorlar. Bunca yaygın faşist baskı ve saldırıya karşı neredeyse kendilerinden başka kimsenin mücadele etmediğini söylüyorlar. Eğer bu kadar yaygın saldırı varsa buna karşı kendiliğinden de olsa bir mücadele olmasaydı, faşistler Türkiye'yi çoktan kontrolleri altına almış olurlardı. Oysa büyük ölçüde kontrolleri altına alabildikleri yerlerde bile faşistlere kar-

şı küçümsenemeyecek bir direniş vardır. Askıcılar dönede dolaşa faşistlere karşı sadece devrimcilerin savaştığını söyleyip duruyorlar. "Devrimci" derken acaba kimi kast ediyorlar? Son derece "iradi" eylem yapan kendiliğinden olmayan yegane grup olan(!) askıcı "yarım gerilla"ları (bu ifade kendilerine aittir!) kastediyorlarsa eğer, Türkiye'de askıcıların varlığı devrede kulak misalidir. Örneğin askıcı bulmanın çok zor olduğu Adana-Tarsus gibi yerlerde verilen anti-faşist mücadele, askıcıların bütün Türkiye çapında bir sene boyunca yaptıkları "yarı-gerilla"(!) eylemlerinden her bakımdan kat kat fazladır.

Devrimci Yol tarafından yapılan "iç savaş" tesbitinin (bugünkü duruma iç savaş denip denmeyeceğinden öte) asıl önemli yanı, Türkiye'de gelişen olayların niteliğini kitlelere açık bir şekilde kavratmasında ve kitleleri eğitip mücadeleye hazırlamasında yatar. HK, KSD'den TİP'e TİKP'ye, TKP'ye kadar bir yılın oportünist grubun "barışçı ve evrimci mücadele", "faşizmin tırmanışı" gibi oportünist görüşlerle kitleleri faşizme teslimiyet yönünde uyuşturduğu bir dönemde, emekçi halkın faşist bir yoketme savaşıyla yüz yüze olduğunu, buna karşı militan bir anlayışla örgütlenerek, bu savaşa hazırlanmanın, direnmenin teorisini savunmuştur Devrimci Yol ve bugün Türkiye'de en geniş devrimci kesimleri bu devrimci çizgisiyle kendi etrafında toplamıştır. Ülkenin birçok yerinde faşistler (faşizme teslimiyeti savunan oportünistlerle beraber) bu devrimci mücadele anlayışıyla yenilgiye uğratılmışlardır. Ve hatta askıcıların birçoğu da faşizme karşı devrimci bir mücadeleyi anlaşıyor Devrimci Yol'dan öğrenerek benimsemişlerdir.

Şimdi askıcı şefler ise her satırında tam bir kör cahil olduklarını sergiledikleri bir yığın sözde teorik aptallıkla, Devrimci görüşlere karşı hertürden oportünistlikle omuz omuza mücadele vermektelerdir.

MARKSİZME EN SON MODEL BİR KATKI DAHA

Askıcıların teorik zıvaları arasında bir tanesi vardır ki, "halk savaşı teorisinde bir devrim" niteliği taşıması nedeniyle işaret etmeden geçmek mümkün değildir.

Bilindiği gibi, eskiden (askıcılardan önce!) Halk Savaşı teorisi, iktidarın uzun süreli

bir savaşla parça parça ele geçirilmesini öngörmekteydi. İktidarın parça parça ele geçirilmesi olayı ise kurtarılmış bölgeler kavramının oluşmasına yolaçtıyordu. Ama askıcıların son deyişlerine göre, kurtarılmış bölgeyi savunursan ayaklanma teorisini savunmuş olursun! Askıcılar bu yeni teori muvaceshesinde, Devrimci Yol'u hem kurtarılmış bölgeleri savunmakla hem de bu suretle ayaklanma teorisini savunmuş olmakla suçlamaktalar!! (Eğer "askıcıca"dan yanlış anlamadıysak tabii!). Bu konuda şöyle şeyler yazıyorlar:

"İç savaş oligarşiye karşı gerilla savaşı aşamasından geçecektir. Ama bu gerilla savaşı ne Çin ve Vietnam'da olduğu gibi kurtarılmış bölgelere dayanan bir gerilla savaşıdır, ne de düzenli ordu savaşının tamamlayıcısı olan bir gerilla savaşıdır."

"DY'nin, halk savaşı teorisine göre bu kadar saçma kurtarılmış bölgeler "Teorisini" neden ortaya atmış ve savunmuştur. İktidarın 'Yarıbaşında' kurtarılmış bölgelerin halk organlarının, uzun süreli halk savaşını savunan bir devrim anlayışına göre mümkün olamayacağı aslında gün gibi açıktır. O halde nedir? Kısa süreli bir örgütlenme, iktidarı hedefleyen, onun 'yarıbaşında' halk ayaklanması! Oligarşinin merkezi iktidarının 'yarıbaşında' var olacak ve aynı zamanda da iktidarı hedefleyecek bir örgütlenme, ancak ve ancak ayaklanma teorisi olabilir."

İnanmak bile zor! Bu kadar saçma şeyler teorik yazı diye nasıl yazılır. Hemde kelime kelime "...kurtarılmış bölgelerin, iktidar organlarının uzun süreli halk savaşını savunan bir devrim anlayışına göre mümkün olamayacağı aslında gün gibi açıktır" diyor. Hem de gün gibi açık! Ve de "başka yolu yok!" diye itiraz bile edilemeyeceğini de vurguluyor!

Şimdi, ortadaki bu açık zıvalama nasıl açıklanacak! İki senedir "gerici iç savaş" teorisinin içinden çıkamazken şimdi bir de bu çıktı ortaya. İktidarın parça parça ele geçirilme teorisi olan halk savaşı teorisi, iktidarın bütün ülkede birden (ama halk savaşı yoluyla) ele geçirilmesi teorisi haline nasıl dönüşecek bakalım.

Bu yazılan saçmalıklardan bir mana çıkarmak mümkünse, o da askıcıların artık, iktidarın parça parça ele geçirilemeyeceğini, dolayısıyla halk savaşının değil, iktidarın bütün ülkede birden (ki bu da ancak genel ayaklanma ile olabilir) ele geçirilebileceğini savundukları sonucu çıkar.

Ama "gerici iç savaş" konusunda olduğu gibi, askıcı yazarlar, "biz böyle demek istemedik" diye yine kıvırtmaya çalışabilirler.

Mesela, (yazdıkları zıvaların başka bir manası olmadığı açık olmakla birlikte) "Biz sadece bu aşamada kurtarılmış bölge olmaz" demek istiyorlardı diyebilirler.

Ama, gerçek anlamda kurtarılmış bölgelerin halk savaşının ileri aşamalarında gerçekleşebileceği, Direniş Komitelerinin de gerçek birer halk iktidarı organı olarak ancak yine halk savaşının (merkezi devlet otoritesinin büyük ölçüde parçalandığı) ileri aşamalarında gerçekleşebileceği, buna rağmen DK çalışmalarında halkın kendi kendisinin yönetimine katılması anlayışının geliştirilmesi için çalışması gerektiği, bunun da özellikle devrimci iktidar anlayışının muhtevasının halka kavratılması ve halkın bu yönde mücadeleye sokulması açısından büyük bir önem taşıdığı konularında, Devrimci Yol'daki açık seçik fikirler ortada duruyorken, bu konularda yazılan saçmalıkların hiç bir manası yoktur.

Ayrıca askıcıların iç savaş konusunda olduğu gibi, Direniş Komiteleri konusundaki saçmalıkları da tamamen HK ve KSD gibi oportünistlerin itirazlarının kelime kelime ayınsıdır. Direniş Komiteleri "muğlak"muş! (HK) Halk iktidar organı ayaklanmanın örgütlenmesi olabilmemiş! (Kelime kelime HK'dan). Parti olmadıkça, cepheyi oluşturma çalışması ve cephe politikası da olamazmış! (Aynen KSD'den!). Askıcıların hepsi Devrimci Yol tarafından yeterince cevaplanmış bu teorik saçmalıklara ilave olarak yaptığı yegane şey ise bütün bu saçmalıkları kendi emsalsiz cehaletleriyle birleştirerek dünyada eşi görülmedik bir zıvalama teorisine dönüştürmesidir.

Askıcılar, KSD ve benzerleri ile birlikte kurtarılmış bölgeler, Direniş Komiteleri ve iç savaş gibi konularda gayri ciddi sayılabilecek saçmalarla uğraşırken, öte yanda faşistler Türkiye'nin birçok yerini kendileri için "kurtarılmış bölge" haline getirmektedirler. Buna karşılık gerçek anlamda kurtarılmış bölge anlamında olmamakla beraber ülkenin birçok yerinde köyler, kasabalar, mahalleler düzeyinde faşistlerden arındırılmış bölgeler oluşuyor. Devrimci görüşler bütün Türkiye çapında geniş bir şekilde gerçekleşme alanı buluyor. Bu gerçekler karşısında oportünistçe maruzatlarla ayak diretenler, devrimci mücadelenin ve sınıf mücadelesinin karşı konulmaz gelişmesi karşısında, silinip gitmekten kurtulamayacaklardır.

YENİ ÇELTEK MADEN İŞÇİLERİ FAŞİZME TESLİM OLMAYACAK!

Yeraltı Maden-İş'in örgütülü olduğu Yeni Çeltik kömür ocaklarının Yeni MC'nin emri ile kapatıldığı ilan edildi. Kapatma sebebi olarak "Ocakların zarar ettiği" gösterildi. Asıl amaç ise, devrimci işçilerin örgütlülüğünü dağıtmak, Çeltik'i faşistlerin bir saldırı üssü haline getirmek.

1976 yılından beri bölgede mücadele hızla sürüyor. Maden işçilerinin kararlı direnişi çevre halkı ve köylülerle devrimci dayanışması egemen güçleri rahatsız ediyor. Ne faşist saldırılar, ne idarenin tertip ve çabaları bu dayanışmayı kıramıyor. Bu gelişmeler karşısında aciz egemen güçler ocakların kapatılmasıyla çığ gibi büyüyen devrimci gelişmeyi durdurabileceklerini sanıyorlar. Ama yanılıyorlar.

989 maden işçisi, civar köy ve kasaba halkı ekmekleriyle oynanmasına, kişilik yakacaklarına göz dikilmesine, Çeltik'in faşist bir üs haline getirilmesine asla müsaade etmez.

Şimdi Yeni Çeltik Maden işçileri kömür ocaklarında kararlı bir direniş sürdürüyorlar. Ocakların kapatıldığını ilan edilmesine rağmen, Ocaklarda kömür çıkarmaya kendileri üretip, kendileri yönetmeye devam ediyorlar. Ocaklardan çıkarılan kömürleri çevre köy, ilçe ve il halkına satarak haftada 2.5 milyon lira gelir sağlıyorlar. Ve diyorlar ki; patronların Yeni Çeltik'in zarar ettiği gerekçesi yalandır. İşte ispatı "biz çalışıyoruz, biz yönetiyoruz ve zarar da etmiyoruz".

Yeni Çeltik Maden işçileri

Sahibi ve Sorumlu Müdürü: Ayet ERAY, Yönetim Yeri: Balçova-İZMİR

SEÇİMLER...SEÇİMLER...SEÇİMLER...SEÇİMLER

HÜDFÖD:		AMMYO-DER:		BYYO-DER:	
DEV-GENÇ	209	DEV-GENÇ	342	DEV-GENÇ	118
KSD	183	Demokratik Sol	28	İGD-TİP	49
İGD-TİP-TSİP	34	DDKD	10	HK	40
HK (terk etti)	—	HK,KSD (katılmadı)		KSD	33
				CHP	37
ASAK-DER:		TEK-DER:		SBF-DER:	
KSD-Rızgarlı-ve CHP	91	DEV-GENÇ	203	DEV-GENÇ	259
DEV-GENÇ	57	HK	54	KSD	115
HK	23	KSD	15	İGD-TİP-TSİP	65
		TSİP-İGD	56	HK	63
HÜ ECZA-DER:		Anadolu Ecza-Der:		HDG	39
KSD-TİP	88	DEV-GENÇ	62	HY	10
DEV-GENÇ	41	İGD	20	DS	13
HK	16	İşçinin sesi-ve "kürt solu"	42	EĞİTİM-DER:	
Bağımsızlar	19	HK	12	DEV-GENÇ	58
Ank. ECZA-DER:		End. Sanat ES-DER:		HK	50
DEV-GENÇ	56	DEV-GENÇ	70	CHP	45
HK	30	(diğerleri terk etti)		KSD	29
İGD	10				
FKD:		Emek DİŞ-DER:		TÜM-HUK-DER:	
DEV-GENÇ	136	DEV-GENÇ	46	DEV-GENÇ	121
HK	41	HK	60	KSD	68
KSD	39			İGD-TİP-TSİP	57
İGD	13	SIYÖD:		HK	18
Partizan	12	DEV-GENÇ	75	Partizan	7

ANILARI MÜCADELEMİZE ÖNDER OLSUN

Ercan GÜNDOĞDU (1957-...)

İstanbul Tıp Fakültesi öğrencisi devrimci kardeşimiz 5 Mayıs günü Aybastı'da faşist katillerin alçakça saldırısı sonucu öldürüldü. O faşizme karşı halkımızın gönlünde yaşayacak.

Mehmet Ali YOLAĞELMEZ
1958-...

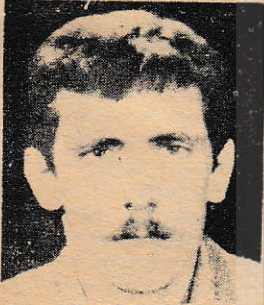
Devrimci öğretmen Mehmet Ali Hocamız faşist katillerce işkence edilerek hunharca katledildi. Faşist işkenceci köpeklerden hesabı sorulacak. Kanı yerde kalmayacak.

Av. Halil Sıtkı GÜLLÜOĞLU
(1938-...)

3 Şubat 1980 günü Adana'da evinden işine giderken faşist katillerin kahpece saldırısı sonucu öldürüldü. K. Maraş faşist katliamı davasına müdahil olarak katılan, faşizme karşı mücadelede yılmadan yer alan Güllüoğlu'nun anısı mücadelemizde yaşayacak.

1 MAYIS 1980 ŞEHİTLERİ

İhsan HACIMURATOĞLU
(1958-...)

Yiğit, devrimci yoldaşımız İhsan Hacimuratoğlu Şubat ayında Trabzon'da faşist katillerce alçakça katledildi. Faşizme karşı yılmadan kararlılıkla kavga veren İhsan'ın anısı mücadelemize ışık tutacak. Kanı yerde kalmayacak.

Sami BAYRAKTAR (1962-...)

Devrimci, yiğit kardeşimizi, 30 Nisan akşamı Altındağ Hıdırlıktepe'de kaybettik. Akşam saat 20.00'de başlayan ve 500 kişinin katıldığı direniş eyleminde jandarmaların saldırması üzerine çatışma çıktı. Barikatların önünde gösteriyi yöneten ve yiğitçe direnen Sami yoldaşımız vurularak düştü. Silahı yerde kalmayacak.

O faşizme karşı mücadelemizde ve halkımızın kalbinde yaşayacak.

Menekşe ERBAY

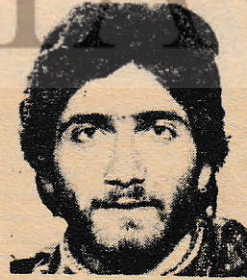
Devrimci anamız 29 Nisan günü Ankara'da Tuzluca'yı direnişinde sıkıyönetim güçleri tarafından öldürüldü.

Tuzluca'yı halkının sıkıyönetimin saldırısına karşı kahramanca direnişinde şehit düşen anamızın anısını mücadelemizde yaşatacağız. Unutmayacağız!

Mehmet ÖNER (1955-...)

Gazi-Der ve Beşevler'de mücadele veren yiğit önderlerimizden biriydi. Kararlı, çalışkan, disiplinli yoldaşımız Mehmet Öner 21 Mayıs günü Ulus'ta faşistlere karşı mücadelede en önde savaşırken şehit düştü. Devrimci Hareketin saflarına yeni katılmasına rağmen kısa sürede sorumluluklar yüklenen Mehmet'in silahı yerde kalmayacak. Anısı mücadelede ve halkımızın kalbinde yaşayacak.

Mürşit ÖZŞAHİN

30 Nisan günü İstanbul Osmaniye'de jandarmalarca katledildi. "1 Mayıs Engellenemez" afişlerini asarken şehit düşen Birikim taraftarları Mürşit ve Talat unutulmayacaklar.

A.Talat ERYILMAZ